

özgür gelecek

16-30 EYLÜL 1993 SAYI:12 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

TKP/ML ERZİNCAN'DA HALKA ÇAĞIRI YAPTI

6. sayfa

TIKKO'DAN NAZİMİYE BASKINI

5. sayfa

SAVAŞIN SUÇ ORTAKLARI

15. sayfa

BABA ERDOĞAN ANISINA; ÇALBAŞI KUŞATMASI

19. sayfa

ŞAVŞAT'TA FAŞİST BASKILAR YOĞUNYAŞIYOR

8. sayfa

PERU HALK SAVAŞI LATİN AMERİKA BOZKIRINI

TUTUŞTURUYOR

9. sayfa

FAİK BULUT'A TURAN DURSUN İNCELEME ÖDÜLÜ

17. sayfa

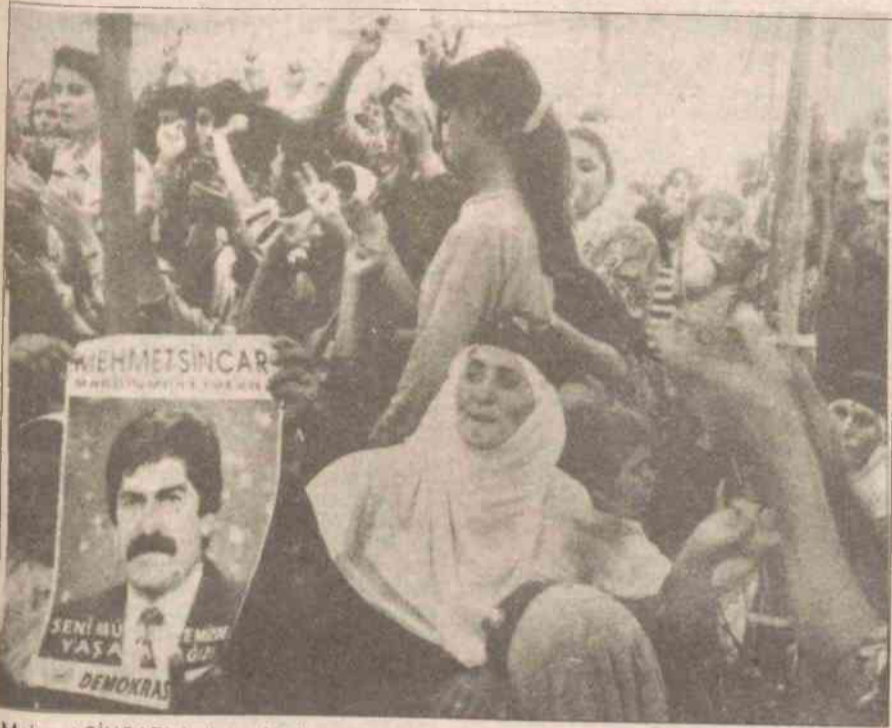
KIRLI SAVAŞ İÇİN KİMYASAL GAZ ÜRETİMİ

10. sayfa

DERSİM'DE HAVA BOMBARDİMANI

22. sayfa

TC döktüğü kanda boğulacak

Mehmet SINCAR'ı katletmekle kana doymayan TC, ailesine de ölüm kustu.

■ Leyla Zana ; "Peşimizde yüzlerce resmi-sivil görevli vardı. Nereye gitsek peşimizdelerdi. Her hareketimizi kontrol ettiler, saldırı zamanında neredeydiler? Saldırıdan olağanüstü Hal Bölge Valiliği önceden haberdardır.

... Kanat, belinde silahıyla her yerde devlet güçleriyle rahatlıkla geziyor, cezaevinde olması gerekirken Ankara'da bile bu şekilde dolaşılıyor ve kontr-gerillanın el attığı gençlerin eğitiminde kullanılıyor.

22. Sayfa

Başkan Mao'nun 100. doğum yılında "Yaşasın Maoizm!"

■ "Emperyalizmin yumuşak karnı" dediğimiz dünya sömürge ve yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerinin evrensel devrim stratejilerinden tutun, iktidarlarının temel biçimlerine kadar, bir çok esas ve ayrıntıda Mao Zedung'un katkılarını inkar diğer bir deyişle sınıf mücadelesini ve devrimi inkar anlamına gelir.

12-13 Sayfalar

Dersim 1 nolu ABK Siyasi Komiseri ile Röportaj

■ Siyasi Komiser: "Gerilla yaşamı özünde, insanın kendi kafasında yaşadığı zıtlar mücadelesini netleştirmeye zorlayan; ya kendini ya halkı öne çıkarması için sürekli olarak dayatan, zor ama başarmak isteyen için zor olduğu kadar onurlu ve güzel yaşam tarzıdır."

11. Sayfa

TIKKO Ordu'da TC güçleriyle çatıştı

■ Marksizm Leninizm Maoizm güzergahında Tokat bozkırını tutuşturan gerilla mücadelesi şimdi de Ordu bozkırını

tutuşturuyor. Tutuşan bozkırları söndürmeye gücü yetmeyen beyaz ordu halka saldırıyor.

5. Sayfa

Kızıl Siyasi İktidarlar için savaşan TIKKO gerillaları.

Konyalı seyyar satıcılar hak almayı öğreniyor

■ Konyalı seyyar satıcılar; "Bizim yaptığımız tek şey elimizden ekmeğimizi almaya çalışanlara karşı direnmektir. Ekmeğimizi savunma hakkına sahibiz elimizde tek bir arabamız var. Bunu da alırlarsa açlıktan ölürüz veya dağa çıkmaktan başka çaremiz kalmaz.

10. sayfa

Yılmaz Güney devrimci kişiliğinden soyutlanarak anılamaz

17. sayfa

Belediye Başkanlarının gözü işçinin alınterinde

■ Küçükçekmece Belediye işçileri; "bizler 4 aydır maaş alamıyoruz, bir yıldır sözleşme farklarımızı almazken bölge halkına hangi hizmet verildi? Hiçbir şey. Öyleyse halka hizmet, bize ücret yok. Yerel yönetimler halkın denetiminde olmadığı sürece bu sorunlar devam edecektir"

14. Sayfa

Okurdan

Oportünizm her yerde aynı

"Kahrolsun Mao! Kahrolsun Halk Savaşı! Yaşasın Önderimiz İBO!"

"Yaşasın Gonzalo! Kahrolsun Halk Savaşı!" başlığından sonra bir garip başlık daha: "Kahrolsun Mao! Kahrolsun Halk Savaşı! Yaşasın Önderimiz İbo!" Ne varki, Özgür Geleceğin geçen sayısındaki (10. sayı) bu başlığın ve altındaki yazının böyle bir sloganı ve TKP-ML Hareketi oportünizmini hatırlatmaması elde değil.

Peru Halk Hareketi (MPP) Fransız oportünistlerinin Başkanı Gonzalo'yu desteklerken, onun düşünceleri ışığında hareket eden MPP'yi "darkafalılık", "basmakalıplılıkla" suçladığını söylüyor. Tıpkı İbrahim Kaypakkaya'ya komünist önder diyenlerin, Kaypakkaya'nın gücünü aldığı, küçük burjuva revizyonizmine(!) yani Maoizme karşı çıkararak ardıllarına "köylü devrimcileri" demesi gibi.

İnsan artık söz söylemek de istemiyor, fakat oportünistler mantıksız mantıklarında ısrar ettikleri sürece söylemek zorunda kalıyoruz.

MPP, Fransız oportünistlerinin Başkanı Gonzalo'yu "süslü bir ikona" çevirdiğini söylüyor ve ekliyor: "Gonzalo'nun yaşamı ve çalışmaları, PKP'den, şanlı zaiirli Halk Savaşı'ndan ve Maoizm'den hiç bir zaman ayrı tutulamaz" diye.

Acaba, Fransız oportünistlerine söylenen bu sözler Kaypakkaya'ya komünist önder diyen TKP/ML Hareketi oportünizmine de birşeyler hatırlatıyor mu? Bence hatırlatması gerekir. Teorik ve siyasal görüşlerinin ışığında yürüdükleri(!) Kaypakkaya'ya komünist önder derken ardıllarına "köylü" ve Maoizme "revizyonizm" dediklerini hatırlatması gerekir.

Çok söyledik, bir kez daha söylüyoruz, zorunlu bıraktığımız ölçüde de söyleyeceğiz: Kaypakkaya bu şekilde savunulmaz. Kişi kuru kuruya komünist olmaz. Düşünceleriyle ve bu düşünceleri pratiğe geçirdiği ölçüde komünist olur. Kaypakkaya'yı da komünist kılan, Maoist düşüncelere

sahip oluşu ve bu düşünceleri ülke somutuna uyarlayarak pratiğe uygulamasıydı.

Maoizme "küçük burjuva revizyonizmi" ve bu düşünceleri savunanlara da "köylü devrimcileri" dedikten sonra; Kaypakkaya'ya komünist önder demek, ona hakaret etmek demektir, onun komünist kimliğinin baş eğmez direnişinin sömürsünü yapmak demektir. Tıpkı Fransız oportünistleri gibi Kaypakkaya'yı Maoizm'den ve Halk Savaşı'ndan soyutlamak onu sadece "şapkalı adam" derekesine düşürmektir. Tıpkı Fransız oportünistlerinin Gonzalo'yu "süslü ikona" çevirmesi gibi.

Ve şunu sormak istiyorum: "Yaşasın Gonzalo! Kahrolsun Halk Savaşı!" diyen Fransız oportünistleriyle "Kahrolsun Mao! Kahrolsun Halk Savaşı! Yaşasın Önderimiz İbo!" diyen TKP/ML Hareketi oportünizmi arasında ne fark var? Oportünizm her yerde aynı.

Bir Özgür Gelecek okuru

YILDIZ AYRIÇ VE DÖRT YOLDAŞININ ANISINA

Venüsüm

*Yıldızım, bacım, yoldaşım
Candamarı oldun aydınlatarak doğanın
Çobana kırdı, köylüye belde.
Kavgada özgürleşen, özgürleştiğin
güzelleşen yüreklerde
Üretimdesin...
Şafağınla gümbürder yayığında
analarnın
tohum toprakta, gonca dalda
Seninle açar.
Işınla meleşir kuzular bağrında
dağların.*

*Sen sabaha gebe gecenin;
O zifiri ağır sancılıyla doğan ilk
aydınlığım,
Sabah yıldızısın.
O gizemli derin karanlığı aralayan
Akşam yıldızısın.
Ne kadar da benziyorsun benim
şevdama
Oyle yücesin ki!
Sığdıramam seni tümcelerime,
sığdıramam.*

*Paylaşmayı sevdiğin bacım.
Ben yerine bizi koydun yaşamına
Yüreğinin güzelliğini pratiğin,
Özgürleşmenin yüceliğini, ateşlediğin
barut anlattı
alçaklara.*

*Seni fısıldıyor sabahyeli kulağımıza
usulca
Şelaleler ırmaklar coşkulu,
Yağmur seni anlatıyor toprağı döverek.*

*Oy ana
23 Ağustos sabahı Venüs daha parlak
Munzur doruklarında.
Daha kızıl, daha sert savaşımda
karanlığa
Sevdaya tutkulu bir yürek gibi;
Daha sıcak, daha yakın
tebessümleriyle,*

*Daha yürekli Çoban yıldızım,
Kazıdı o günü, sayfasına tarihin
beynime, belleğime, yüreğime.
Şimdi coşkulu akan kızıl bir derya oldun
Dört can yoldaşınla.
Sizlerle sulanacak bundan böyle
özlemler
Kıraç topraklar.
Yeni fidelere taşınacaksınız destan,
destan
Tepelerine Dersimin.
Sizlerle dolacak, sancısını çekecek
binlerce embriyon
Serpilip yeşereceksiniz beşer beşer...*

Ailesi ve tüm sevenleri adına ZELA

Biz köylüler ve "Teröristler"

Yarı sömürge, yarı feodal bir yapıya sahip olan ülkemizde faşist baskı ve sömürü gerek Kürt halkı, gerekse Türkiye proleteryası ve köylüyü üzerinde artarak devam etmektedir. Bu gerçeğin yanında diğer bir gerçekte ülkedeki gerilla mücadelesinin daha büyük bir hızla artmasıdır.

Ülkemizdeki en çok sömürülen sınıflardan bir tanesi de köylülerdir. Faşist TC

'nin uygulamaları ve teceli tüccar sömürüsü sayesinde köylü yaşantısı ip üzerinde yürümeye benzemiştir. Köylü azda olsa para için üretim yapmaktadır. Ama her defasında daha büyük ekonomik sıkıntı içine girmektedir. "Benim köylümün suyu, elektriği (ki bulunduğum köyde su yok) yolu var, köylü refah içinde" diyen düzenin sadık yolcularının bu sözünün ne kadar doğru olduğunu televizyonu olduğu halde gelen elektrik faturasını ödeyemeyecek güzü olmadığından televizyon izlemeyen köylünün durumu ortaya çıkarmaktadır. Ayrıca bir köylüyle yapımı olduğumuz bir sohbette köylü bana buğday ektiği bir tarladan elde edeceği paradan kendi elinde kalanını hesapladı. Bütün giderleri hesapladıktan sonra elinde kalan paranın 140.000 TL (yüz kırk bin) olduğunu ortaya çıkardı. İşte bu 2000 yılının Türkiye'sinde bir köylünün bir yıllık emeğinin karşılığı. İşte bu teceli tüccar sömürüsünden sonra köylüye verilen sadaka, ağız kapama payı. İşte düzenin uşaklarının refah içinde olduğunu söylediği köylünün durumu.

Düzenin sadık uşakları kendi çöplüklerini kokuşmuşluklarını halkın gözünde gizlemeye çalışırken bu çöplüğü tarihin sonsuz boşluğuna atmaya çalışan devrimcileri de terörist olarak teşhir etmektedir. Ama görünen köy kılavuz istemez. Halkımız artık kimin terörist ve kokuşmuş olduğunu gün geçtikçe daha net biçimde anlamaktadır. Düzen pisliklerini saklayamaz olmuştur. Ayrıca Kürt ve Türk proleteryası ve köylüsü üzerine saldırmaktadır. Ama bunu paralel olarak verilen gerilla mücadelesinde daha büyük hızla artmaktadır. Halk ordusu TIKKO'nun Karadenizde verdiği mücadele halk arasında hergün daha

fazla duyulur olmuştur. Tokat'ın bir köyünde dağlarda gerillaların olduğunu öğrendiğimizde ki onlara göre - köylülere- otomatikmen "terörist" bu sizi nasıl etkiledi sorusuna onlar "ilk önce çok korktuk. Akşamları erkenden evlere girerdik ama daha sonra gerçek teröristin kim olduğunu anladık" dediler. Köylü düzenin o pis kokusunu iliklerine kadar hissetmiş kendilerini kurtaracak olanın devlet değil, kendileri olduğuna inanmış ve gerillalara sempati duyar olmuştur. Gençler gerilla mücadelesine en sıcak bakan kesimi oluşturmaktadır. Lenin'in "Gençlik Gelecektir Gelecek, Sosyalizmdir" öğretisi düşünülürdüğünde bu olay insana büyük bir umut ve inanç vermektedir. Köylü artık gerillaya korkuyla değil ümitle bakmaktadır.

Ayrıca İstanbul'da şehit düşen M. ALI ÇAKIROĞLU'nu saygıyla anıyor, onun yaşamı ve mücadelesinin bizlere örnek olacağını belirtmek istiyoruz.

*"Ben dayanamazken
bir çocuğun filmlerde bile ağlamasına,
kesik bir dal gibi
düşüyor yoldaşlar.
Ve dayanamıyorum"*

Tokat'tan Zülfükar.

Yaşamı mücadele güzelleştirir

Ben TC hükümetince işsiz bırakılmış bir sosyalist gençim.

25. 6. 1993 tarihinde düzenlenecek olan Emeğe saygı mitingini dört gözle bekledim. Çünkü bu gibi fırsatlar bizim için çok önemli. Sesimizi ve proleteryanın adım seslerini ve devrimin ılık sesini duyurmak, içimden geldiği gibi haksızlığa haykırma.

Gün geldi, yerimi aldım. Bir de baktım ki ben yerimi almışım ama yerini almayan onlarca, binlerce kişi var. Uzıldım...

İzmit gibi bir sanayi bölgesinde yasal olarak düzenlenmiş böyle faaliyetlere sadece proleter devrimci insanlar katılmış, oysa çalışan kesimin büyük bölümü neden yok. Emeğe saygı denmiş. Gerici de olsa, milliyetçi de, neyi güderse gütsün, eğer emeğini pazarlayarak geçiniyorsan gelmelisin. Gelmezsen "ben neden geçinmiyorum, hakkımı neden alamıyorum" dersin. Emeğin nereye gittiğini de bilemezsin.

Ama bu insanlarda suç bulamıyorum. Neden?... Bu insanlara gerçeği, sömürüyü buna karşı paylaşımı, eşitliği, dostluğu, özgürlüğü birilerinin anlatması gerekiyor. Fabrikalarda örgütlenme zayıf. Partiler... Neden köşesine çekilmiş. Şarteller neden inmiyor. Ölümden mi korkuyoruz. Bizim gibi insanlara namussuzca yaşamaktansa şerefli ölmek daha iyi değil mi?

Yaşasın sömürülenlerin, sömürüye karşı verdiği mücadele.

Saygılarımla A. MÜLAYİM

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi

6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL

Yurtdışı

6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umud Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtiçi hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtiçi hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:

ADRESİ:

ŞEHİR:

TELEFON:

İMZA

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ Sorumlu Yazışmaları Müdürü: **Kemal Boztaş**, Genel Yayın Yönetmeni: **Aydın Hanbayat**,
Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: 516 25 38 - 516 60 20 Faks: 518 23 23, **BÜROLAR: ANKARA:** Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 63 27, **İZMİR:** 850. Sokak No. 31 Üçüncübeyler Yaparsoy İşhanı 5/504 Konak Tel:(51) 41 93 09, **ÇUKUROVA:** Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaz Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana, **MALATYA:** Tabakhane Mah. Balacılar Çarşısı Yani Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 Tel-Faks: 22 08 04, **ESKİŞEHİR:** Sakarya Cad. Konya İşhanı No. 12 Daire 21 26120, **KAYSERİ:** Cumhuriyet Mah. Aytar Sok. Faraşoğlu İşhanı (9) Kat:4 No:5.

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Erlen Str. 58-4057 Basel SCHWEİZ

ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi. 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL. Yurtdışı. 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM. Yurtiçi Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004187, Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 4004188

Baskıya Hazırlık: UMUT YAYIMCILIK. Basıldığı Yer: AYDINLAR MATBAASI. Dağıtım: YAY-SAT

www.partizanarsiv.net

TC'nin acizliği ve yeni kararlar

Devlet, gerek bölgesel sorunlarda gerekse de iç sorunlarda darbe üstüne darbe yiyor. Rus Sosyal Emperyalizminin parçalanması sürecinde fırsatını yakaladığını sanarak Orta Asya'ya yönelik Türkesçi düşüncesini ve gerçek arzusunu açıkça ortaya koyan, Turancı çabayı iştahla atlayan egemen sınıflar birinci derslerini şimdilik almış gözüküyorlar. Her ne kadar Orta Asya'da yediği tokatın etkilerini bertaraf etmenin yolu olarak "Adriyatik'ten Çin'e" düşünden vazgeçtiklerini söylüyor ve Rusya ile "ortak çıkarılardan", söz ediyorlarsa da gerçekte yenilgilerini gizlemek istiyorlar. Azerbaycan ve Orta Asya üzerindeki pazar kavgasında ABD aracısı olarak kendisine de pay çıkarma uğraşında olan Türkiye, iradeyi ve pazarı esas olarak Rusya'nın ellerine teslim etmek zorunda kaldı. Şimdi kırıntının kırıntısını toplamaya çalışıyor.

İçerde etkili darbeler almasına rağmen hala saldırılar yapabilme gücünü ve olanaklarını da koruyor. Dışarda Turancılıktan kırıntıya düşenler içerdeki başarısızlıklarını da "özel ordu" tartışmaları başlatarak, değişik bir türde kabul etmiş oluyorlar. Bu gerilla savaşı karşısındaki başarısızlığın kabulünden başka birşey değildir. Ancak bu kabul henüz geri adım atma şekline bürünmemiştir.

Egemen sınıflar rotayı şaşırmış, denetimi yitirmiş bir şekilde yalpalıyor, şuursuzca saldırılarını yoğunlaştırıyorlar.

10.sayımızın bu sayfasında son günlerin gelişmelerini değerlendiren, HEP'in kapatılması ve parlamenterlerin dokunulmazlığının kaldırılması çalışmalarının topekün saldırı dönemine denk gelmesi üzerine "artık bazı milletvekillerinin de yargısız infazlara kurban gidebileceğinin ilk sinyalleri anlamına gelmektedir." diye tehlikeye dikkat çekmiş, gelişmelerin vehametine parmak basmıştı. Aradan daha 20 gün geçmişti ki, Batman'daki "faili meçhul" cinayetleri araştırmaya giden DEP heyeti "faili meçhul" saldırıya maruz kaldı. DEP parlamenterleri Mehmet SINCAR ile DEP Batman İl Yönetim Kurulu üyesi Metin ÖZDEMİR saldırı sonucu ölüyor, DEP Batman parlamenterleri Nizamettin Toğuş yaralı olarak kurtuldu. Heyetin "güvenliğini sağlamak" için o gün polis bulunmaması, her tarafı polis kaynayan Batman'da olay yerinde ve yakınında saldırganlara müdahale edecek kimsenin olmaması, 3-4 dakika sonra ise ortalığın polisle dolması, 10 dakika sonra sokağa çıkma yasağının ilan edilmesi, ve ardından "Tetikçi yakalandı" haberleri yayarak tepkiyi yumuşatma çabaları, Uğur MUMCU'nun ölümünde devlet desteği ve medya okşamalı yürüyüşler yapılırken, şimdi cenazelerin alınıp 500 metre yürünmesinin engellenmesi, cenazeye katılmak için Ankara'ya gelenlerin ve diğer illerden hareket edenlerin gözaltına alınmaları, Ankara'da cenazeye gelenlere saldırılması, "koruma istememişlerdi, elimizde belge var" yalanları; Nizamettin TOĞUŞ'un özel ajanda defterinde not tutulmuş günlük ve düşünmelerinin aleyhte bir hava yaratma amacıyla birifinger basının "en kahraman" er'ine verilip yayınlanması ve "saldırı parlamentoya yapılmıştır" denmesine rağmen hiçbir egemen sınıf partisinin olayı sahiplenip en azından bir açıklama ya da DEP'e temsilci göndererek dayanışmada bulunmaması vb. hem suçunun kim olduğunu hem de çeşitli renklere boyanarak emekçi halkı aldatmak isteyen suç ortaklarını gösteriyordu.

Mücadele karşısında denetimini yitiren faşizmin çeşitli uzantıları üzerinde de denetiminin zayıflaması gündeme gelebilir. Ancak şu an için denetleyememe olayının o boyula varlığını düşünmüyor, o nedenle de "devletin içinde yuvalanan denetim dışı" bir gücün varlığına dayandırma anlayışlarını yanlış buluyoruz. Bu tür güçler bugün için denetlenebilir bir durumdadır. Ancak bu örneğin bir parlamentonun denetleyebileceği anlamında değildir. Parlamentonun "denetimi" aciz bir denetimidir ve genelde gerçeği tersyüz edip halkı aldatmak amacıyla yapılmaktadır. Denetim değil, meşrulaştırma, savun-

ma, halkı kandırma ve dolayısıyla da cinayetleri teşvik etme işlevi görmektedir. Örneğin; parlamentonun oluşturduğu "TBMM faili meçhul cinayetleri araştırma komisyonu" üyesi RP'li Hüsamettin KORKUTATA'nın açıklamaları bunu kanıtlamaktadır. Devlet denetleyemekte değil, denetlemekte yönlendirmekte ve ayrıca da açığa çıkmasına engel olmaktadır. İtirafçı bir hainin cezaevinden çıkıp eylem yapıp geri dönmesi ya da geceyi polis lojmanlarında geçirmesi denetleyememek oluyorsa, bunu böyle savunmanın aşağılık bir yalancı ve düzenin destekçisi olduğunu söylemekte bizim hakkımız olmaktadır.

Hergün televizyon ve gazetelerin renkli sayfalarında afra-tafra yapıp kahramanlık gösterisi yapan valiler, olağanüstü hal valiliğine gelmek için -ya da oradan gitmek için- binbir dalavere çeviriyor, yılların yolsuzluğunun açığa çıkmasını gündeme getiriyorlar. İstanbul valisi Hayri KOZAKÇIOĞLU'nun devlet parasını hesap oyunlarıyla zimmetine geçirmesi işte bu kaçış-çekişme nedeniyledir. Bir yanda Mehmet AGAR, Unal ERKAN diğer yanda Hayri KOZAKÇIOĞLU ve Nejdettin MENZİR. İstanbul'un kaymağını yemek ve olağanüstü hal'den kurtulmak için birbirlerinin açıklarını kullanıyorlar. Rüşvet, zimmet vb. ahlaksızlıklar ancak kendi aralarındaki ahlaksızlık yarışında açığa çıkabiliyor. Yeni bir sevgili bulmasa Ergun GÖKNEL'in, valilik atamaları olmasa Hayri KOZAKÇIOĞLU'nun pisliklerini öğrenemeyeceğiz. Atlar cebelleştikçe -belki arada bazı küçük başlarda harcanyor ama açıkları da meydana çıkıyor. Olağanüstü hal bölgesinde vali olmaktan korkanlar güvenliğini sağlayamadıkları nedeniyle tren seferlerini de iptal ediyorlar.

KENDİNE GÜVENİ OLMAYANIN SORUNLARI ÇÖZME GÜCÜ DE OLMAZ

Kendi içinde sorunları demokratik tarzda, halkın haklarına saygı göstererek ya da taviz vererek çözmeye gücü olmayan komprador patron-ahşarlar, feodal cebirle de katmerleşerek bütünleşen faşist zor'dan başka birşey bilmiyorlar. Hayır, inkar etmeyelim, bir de demaoloji yapmasını biliyorlar. Onlar hem cellat hem de papaz rolünü bütünleştiriyorlar. Ama sosyal yaşamın insanlar üzerindeki etkisi daha güçlü olduğu için sonuçta sopa-havuç politikası pek de işe yaramıyor. En azgın faşist yasaları bile "reform, iyileştirme" diyerek "savunabilen" devlet, sonuçta pek birşey kazanmıyor. Ancak yapacak başka birşeyleri de olmadığından çözümlü giden yolda denenmiş denemek şu anda hala onlar için geçerli yol olmaktadır.

Geçenlerde "terörle mücadele" adı altında hükümetin yeni çalışmaları açıkladı. Bugüne kadar 12 Eylül AFC polis selahiyetler kanunu, Sansür Sürgün (SS) Kanunu, meşrulaştırma, savun-

ma, halkı kandırma ve dolayısıyla da cinayetleri teşvik etme işlevi görmektedir. Örneğin; parlamentonun oluşturduğu "TBMM faili meçhul cinayetleri araştırma komisyonu" üyesi RP'li Hüsamettin KORKUTATA'nın açıklamaları bunu kanıtlamaktadır. Devlet denetleyemekte değil, denetlemekte yönlendirmekte ve ayrıca da açığa çıkmasına engel olmaktadır. İtirafçı bir hainin cezaevinden çıkıp eylem yapıp geri dönmesi ya da geceyi polis lojmanlarında geçirmesi denetleyememek oluyorsa, bunu böyle savunmanın aşağılık bir yalancı ve düzenin destekçisi olduğunu söylemekte bizim hakkımız olmaktadır.

Hergün televizyon ve gazetelerin renkli sayfalarında afra-tafra yapıp kahramanlık gösterisi yapan valiler, olağanüstü hal valiliğine gelmek için -ya da oradan gitmek için- binbir dalavere çeviriyor, yılların yolsuzluğunun açığa çıkmasını gündeme getiriyorlar. İstanbul valisi Hayri KOZAKÇIOĞLU'nun devlet parasını hesap oyunlarıyla zimmetine geçirmesi işte bu kaçış-çekişme nedeniyledir. Bir yanda Mehmet AGAR, Unal ERKAN diğer yanda Hayri KOZAKÇIOĞLU ve Nejdettin MENZİR. İstanbul'un kaymağını yemek ve olağanüstü hal'den kurtulmak için birbirlerinin açıklarını kullanıyorlar. Rüşvet, zimmet vb. ahlaksızlıklar ancak kendi aralarındaki ahlaksızlık yarışında açığa çıkabiliyor. Yeni bir sevgili bulmasa Ergun GÖKNEL'in, valilik atamaları olmasa Hayri KOZAKÇIOĞLU'nun pisliklerini öğrenemeyeceğiz. Atlar cebelleştikçe -belki arada bazı küçük başlarda harcanyor ama açıkları da meydana çıkıyor. Olağanüstü hal bölgesinde vali olmaktan korkanlar güvenliğini sağlayamadıkları nedeniyle tren seferlerini de iptal ediyorlar.

Bunlar; Devrimci-demokratların katledilmesi, gözaltılar, baskılar, işkenceler karşısında demokratik tepkinin bir biçimi olarak gündeme gelen kepenk ve kontak kapatmaya 1 yıldan 3 yıla kadar hapis, ayrıca da o işyeri ve arabanın 6 ay çalışmaktan men edilmesi;

Gözaltı süresinin uzatılması (15 günde yeterince işkence yapıyoruz, biraz daha süre istiyoruz.);

Düzen muhalifleri olanların, "teröristlerin" mal varlıklarına el konulması; vb. vb.

Fakat en ilginç şu oluyor; şüphe üzerine gözaltına alınıp sanık duruma gelenler, yargılama sonuçlanıncaya kadar tutuklu kalacaklar. Hiçbir hukuk anlayışının savunamayaacağı bu anlayış, herhalde Türkiye'nin yarısından çoğunun cezaevlerine tikilmesini de gündeme getirecektir. Aynı zamanda teknik-mesleki hukuk sistemleri yönleriyle de inceleyip mahkum edilmesi ve teşhirinin

yapılması gereken bu faşist anlayış gözaltı süresinin yılları kapsamaması anlamına gelmektedir. 10 yılda bile bitmeyen davaların olduğunu düşündüğümüzde, "şüphe" üzerine gözaltına alındığınızda ancak 10 yıl sonra suçsuz olduğunuz anlaşılacak ama siz o 10 yılı (ya da 3-5 yılı) cezaevinde geçirmiş olacaksınız.

ÇOKÇA SÖZ EDİLEN SON ÇIRPINIŞLARI KİMİN İÇİN GEÇERLİDİR?

Değişikliğe kim ihtiyaç duyar? Varolanın yeterli olmadığını düşünenler. Bugün çeşitli milliyetlerden Türkiye halkları değişiklik istiyor, bu açık. Kürt ulusu bu isteğini daha üst boyutta dayatıyor.

Aynı şekilde egemen sınıflarda değişiklik istiyor. Bunlarinki ise, gelişmeler karşısında eski konumlarıyla engel olamamanın getirdiği bir ihtiyaçtır.

Var olanı, emekçi halklar lehine değiştirmek ile buna engel olmak için yeni yeni tedbirler, saldırılar arasındaki çelişkiye süreç emekçi halklar lehine işlemektedir. Egemen sınıfların 10 yıllardır devrimciler için sözü ettikleri "son çirpimler" bir türlü bitmemiş, süreç komprador patronağ devletinin son çirpiminde doğru sürüklemiştir. Ve hiçbir kuvvette bu gidişati engelleyemeyecektir. Yaşamı yaratmanın sınıfsal, ulusal, cinsel ve bulumum baskıları parça parça yıkıp tarihin çöplüğüne atmaları tarihin kaçınılmaz akışıdır. Bugün gerillanın namlusundan çıkan kızıl ateşler bunun müjdecisi ve garantisidir.

Bu garanti, dünya halklarının emperyalizme, faşizme, feodalizme ve her türden gericiğe karşı zafer kazanmış deneyimlerin ve enternasyonal proleter ideoloji Marksizm-Leninizm ve günümüzdeki en yüksek aşaması olan Maoizm'in onayını da taşımaktadır.

17 yaşında faşist 12 Eylül'cülerin iplerine meydan okuyan Erdal EREN'lerin; 16 yaşında Perpa'da faşist canilerin kurşunlarını göğsünde eriten Sabri ATILMIŞ'ların yaşatları Yıldız'lar, Nurcan'lar, Leyla'lar, İsyen'lar, Olga'lar halklarının yenilmez silahlı Maoizm'le donanarak kurtuluşun şah damarını oluşturan gerilla savaşını yürütüyorlarsa açıktır ki, bize ölüm yok! Ölüm, faşist komprador patron-ahşar ve emperyalistler içindir!

SINCAR ÖLDÜRÜLDÜ. Batman'da...

Dışarda Turancılıktan kırıntıya düşenler içerdeki başarısızlıklarını da "özel ordu" tartışmaları başlatarak, değişik bir türde kabul etmiş oluyorlar. Bu gerilla savaşı karşısındaki başarısızlığın kabulünden başka birşey değildir.

TKP/ML: "Devrimcilerin yöntemi vurulacak hedefleri doğru seçmek olmalıdır"

Haber Merkezi-Türkiye Komünist Partisi Markist-Leninist Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu (TKP/ML MK-SB) 17 Ağustos'ta 'Türk-Kürt ve diğer milliyetlerden Türkiye halklarına duyurulur' başlıklı bir bildiri yayınlamış, PKK'nın yaptığı Başbağlar katliamını eleştirdi. Dersim halkını Hizbullah kisvesi altında TC'nin savurduğu tehditlere karşı TKP/ML önderliğinde direnişe çağırdı. Bildiride devletin PKK ile TKP/ML'yi karşı karşıya getirme planlarına karşı, halkın ve PKK'nın uyanık olması gerektiği belirtiliyor. Bu bildiriye okurlarımıza sunuyoruz:

"Ağustos ayının başlarında DERSİM'in bazı köylerine 'HIZBULLAH' imzalı bir mektup gönderildi. Söz konusu mektup, alevi vatandaşları terdirgin etmek, göçe zorlamak ve sindirmek amacıyla yazılmış. Bu tehditvari sözlerin dolu olduğu bildiri paçavrası, her ne kadar 'HIZBULLAH' imzalı olsa da, TC devletinin de bu tür yöntemlere başvurduğu, yani kontrgerilla, mit, ordu, polis vb. güçler vasıtasıyla halkı her türlü baskıcı yöntemle terdirgin etmeye çalıştığı da bilinen bir gerçektir.

TC devleti, Dersim halkını yıllardan beridir işkenceden geçiriyor, terdirgin ediyor ve kara listeye alıyor. Sadece Dersim değil, Kürdistan'da yaşayan bütün halk her türlü katliam, baskı ve işkenceye maruz kalmış durumdadır. Sözü geçen her türlü baskı ve sömürü, Kürdistan halkına uygulandığı gibi, Türk halkına aynı şekilde uygulanmaktadır. Dolayısıyla her iki halk vb. azınlık milliyetlere mensup halklar, sınıfsal olarak aynı ağır baskı ve sömürü altında inim inim iniletilmektedir.

TC'nin eli kanlı 'güvenlik güçlerinin' son yıllarda halkı yıldırarak ve halkın gerillaya verdiği desteği azaltmak için seri katliamlara giriştiği de bir gerçektir. Özellikle de PKK'nın yer yer Türk köylerine baskın yapmasını, yani hedef gözetmeksizin köylüleri öldürmesinin arkasına gizlenerek katliamları daha da artırmakta ve bu katliamlarını da PKK'nın üstüne atmakta geri durmamaktadır. Buna geçmiş tarihimize tanıklık.

PKK'nın son zamanlarda Dersim ve ERZİNCAN'da bazı Türk ve Sunni mezhebine sahip köylere saldırarak birçok köylüyü öldürmesi, hiçbir gerekçeyle haklı gösterilemez ve savunulamaz. Erzincan'da BAŞBAĞLAR (Barasor) köyünü yakıp otuzdan fazla yoksul Türk köylüsünün öldürülmesi ve yine Erzincan-İhlar (ULU) köyünde dokuz evin yakılıp, bir kişinin öldürülmesi ve altı kişinin yaralanması olayı, arkasından ise DERSİM'in ÇEMİŞGEZEK ilçesine bağlı GÜNEY-BAŞI köyünde altı köylünün öldürülmesi, PKK'nın misilleme mantığını haklı çıkarmaz. Daha açıkçası, 'Devlet Kürt'leri katlediyor, ben de buna karşı misilleme olarak Türk'leri öldüreceğim' mantığı ve yöntemi her ne olursa olsun, hedef tanımayan gerici bir yöntem ve karşı-devrimin işine yarayan, ona hizmet eden bir anlayış ve tavırdır. Sözü özü, devrimcilerin atacağı her kurşun adres tanımak zorundadır. Yoksa, halka ve halkların kardeşliğine zarar vermiş oluruz.

PKK, bu tür eylemlere başvurmasındaki gerekçesini; 'TC Kürt öldürüyor, biz de Türk öldüreceğiz' diye sözlü açıklamalarda bulunurken diğer yandan ise söz konusu eylemleri yazılı olarak üstlenmekten çekiniyor. Yazılı açıklamalar yapmak çekindiği gibi, öte yandan ise DERSİM'de böyle bir sahiplenme ve propaganda yapmalarının bir amacı var. O da Alevileri kazanma taktiğidir. Sunni mezhebinde sahip Türk köylülerinin öldürülmesini resmen (yazılı) üstlenmemelerinin nedenlerinden birincisi; PKK'yı destekleyen Kürt nüfusunun ezici çoğunluğunun sunni mezhebinden olması, yani sahiplenmesi halinde sunni Kürtler 'Aleviler desteklenirken, Sunniler öldürülüyor' gibisinden tepkiler göstermesinin anlayışı iken; ikincisi ise, gerek Türkiye, gerekse uluslararası platformda devrimci-demokrat kamuoyunun tepkisini almamak içindir.

PKK'nın bu tür eylemleri ve anlayışlarına, nereden bakılırsa bakılırsa Kürt halkının kurtuluşuna hizmet et-

5 Haziran 1992 yılında çalışmada şehit düşen Hıdır Doğan (oturan) komutanıyla birlikte TIKKO gerillalarının geçici bir kampında nöbet tutarken görülüyor.

mediği açıktır. Bu gibi eylem ve anlayışlar Kürtlerin kurtuluşuna hizmet etmediği gibi, Türk, Kürt, Alevi, Sunni düşmanlığını da körüklemektedir. Ki, TC devletinin de "bulunmaz Hint kumayı" misali istediği de tam da budur. Ve bu tür gerici eylemlerle PKK'nın TC devletinin oyununa geldiği, dolayısıyla da gericiliğe hizmet ettiği de açıktır.

Faşist TC devleti, Osmanlı'dan kalma "böl-yönet-parçala" geleneği ve taktiğini aynen uyguluyor. M. Kemal'den bu yana Kürdü-Kürde, Türki-Türke, Kürt'ü-Türk'e, Aleviyi-Sunniye kırıdırma ve karşı karşıya getirme taktiğini hep izledi ve uyguladı. Bu gün de aynı senaryo ve taktikleri, hem daha bir ustaca ve "uygurca" (!) uygulamaktadır. Tonlarca bomba yağdırarak ve kimyasal silahlar kullanarak gerçekleştirdikleri Kürt katliamları bunun somut örnekleridir. TC devletinin bu gibi katliamları ne denli bir gerçekçilik ise, bu vahşi ve alçakça saldırı, katliamları da TC devletini çöküşe giden yoldan kurtaramayacağı da bir o kadar gerçekçiliktir! Çünkü, gericiler ne denli güçlü olurlarsa olsunlar, onlar halkın birleşen örgütlü ve devrimci gücü karşısında duramazlar. "Kağıttan birer kaplan" olarak yıkılmaya mahkumdurlar!..

Emperyalizmin yeminli uşağı ve Kürt, Ermeni, Arap vb. azınlık milliyetlerden halkımızın azıtlı can düşmanı faşist Türk devleti ekonomik ve siyasi krizin derinleşmesiyle daha da saldırganlaşmakta ve halkımızın özgürlük mücadelesini boğmak için her türlü kallesçe ve vahşi saldırıya başvurmuştur. Osmanlı döneminde başlayan Ermeni soykırımını Mustafa Kemal dönemiyle birlikte son safhasına ulaşmış, yani yüzbinlerce Ermeni vatandaşları her iki devlet tarafından katledilerek ulus olarak varlıklarını sürdürmelerine izin verilmemiştir. Aynı şekilde her iki devlet tarafından yüzbinlerce Kürt insanı çocuk-çocuk, İhtiyar-geç ve kadının katledilmesine yakın tarihimiz canlı tanıklık. Bütün gerici devletler ve onların temsilcisi durumundaki egemen sınıflar, kendi kokmuş ve çürümeye yüz tutmuş düzenlerini ayakta tutmak için kendilerine karşı gelişen ve gelişmekte olan mücadeleye ve ayaklanmalara bastırarak ve boğmak için her türlü hile ve zorbalığa başvurmakta çekinmezler. Çünkü; onların yaşam kaynağı proletarya ve ezilen emekçi halkın emeği ve göz nurudur. İşte bu sömürü kaynaklarının ellerinden gitmesini istemeyen egemen-sömürücü sınıflar, kendi sömürü düzenlerini ayakta tutmak için halklar arasındaki mezhepsel farklılığı kullanarak, halkları birbirine düşürerek saltanatlarını korumaya çalışmaktadırlar. Toplumsal mücadeleyi boyutlanmasıyla Malatya, Sivas, Çorum ve Maraş'ta bu mezhepsel çelişkiler kışkırtılarak yüzlerce insanın katledilmesine neden olmuştur. Aynı şekilde, aynı es-

naryoyu Sivas'ta hayata geçirerek 37 devrimci-demokrat insanın yobazlar tarafından yakılması yeniden sahneye koymak istemişlerdir. TC devletinin geçmişten, günümüze dek bu türden alçakça ve kallesçe oyunlara başvurduğu açıktır. Ancak PKK'nın da yukarıda saydığımız bazı eylemleriyle ne yazık ki bu oyunlara geldiği de açıktır. Bu tavırları bizi üzmemektedir. Dolayısıyla kendilerine çağırız şudur: bu gibi olumsuz eylemleri yapmaktan vazgeçin. Ve Türk devletinin oyununa gelmemeye çalışın! Devrimcilerin yöntemi hedef gözetmeksizin eylem yapmak değil, tam tersine vurulacak hedefleri doğru seçmektir. Başarıya ancak böyle varılır.

Partimiz bütün mezhepsel ve ulusal farklılıkların bir yana bırakılarak tüm ezilen hakları TC devletine karşı silahlı mücadeleye partimizin önderliğinde birleşip Ordumuz TIKKO saflarında savaşmaya çağırıyor.

YİĞİT DERSİM HALKI

Yıllardır sizlere acı, gözyaşı, ölüm, yoksulluk ve işkenceden başka birşey vermeyen bu zalim ve kan emici TC devleti, son olarak da sizleri kendi toprağımızdan atmak istemektedir. Bu asalak ve haydut TC devleti, 'HIZBULLAH' imzalı bildiriler dağıtmakla sizleri terdirgin edip yıldırma çalışıyor. Ama bu alçakça oyuna DERSİM halkı gelmeyecektir. Çünkü siz Dersimliler, bu gibi oyunlarla ve terdirginliklerle yeni tanışmıyorsunuz. Siz ki DERSİM İSYANI ile birlikte zorla göç ettirilme ve katledilmeye karşı, tekrar topraklarımızı döndürünüz. Bugün ise canımızla-kanımızla, oğlunuzla-kızınızla, gencinizle-ihtiyarınızla ve her şeyinizle bütünleştiğiniz TKP/ML ve halk ordusu TIKKO ile daha bilinçli ve daha güçlüsünüz. Bu koşullarda terdirgin davranmak isyankar bir Dersimlinin tavrı olamaz. Geçmişte olduğu gibi bugün de düşmanlarımızın korkulu rüyası, siz hakımızın ise umut ışığı ve cesaret kaynağı olan partimiz TKP/ML ve ordumuz TIKKO yanınızda olmaya devam edecektir. Bundan şüpheleniz olmasın!..

Sizler de çok yakından işitiyor ve takip ediyorsunuz ki, bugün partimiz TKP/ML ve ordumuz TIKKO sadece DERSİM ve ERZİNCAN'da gerilla savaşı yürütüyor, bu savaş Karadeniz ve orta Anadolu'nun dağları ve kıvrımları da tutuşturmuş durumda. Bu nedenle, Kürdistanın dağlarına bomba yağdırarak komprador burjuvazi ve toprak ağaları bugün yalnızca Kürdistan'da değil Karadeniz dağları ve köylerine de bombalar yağdırıyor.

Faşist TC bir yandan bu yönlü yöntemlerle partimiz ve ordumuzun gelişmesini engellemeye çalışırken, diğer yandan ise partimizle PKK'yı karşı karşıya getirmek için çeşitli tezgahlar kurmaktadır. Bu gerici demagogların en son oyununu ise, geçen ay

(Temmuz) Erzincan'da 'TKP/ML-PARTIZAN' imzalı sahte bir bildiri dağıtmakla sergilemiş oldu. Söz konusu bildiriyle partimizin uzak-tan yakından bir ilgisinin olmadığını ve bildirinin, partimizle PKK'yı karşı karşıya getirmek amacıyla başka bir niteliğe sahip olmadığını da bilinmesini isteriz.

Partimiz TKP/ML'nin düşmanın bu kallesçe ve alçakça oyununa alet olmayacağını, PKK'da dahil dost da düşman da bilsin. Devrimci-demokrat kamuoyu çok iyi bilir ki PKK partimiz ve ordumuzun saldırdığı müddetçe partimiz TKP/ML ve ordumuz TIKKO PKK'ya saldırmayacaktır. Çünkü partimiz, PKK'yı dost ve müttefik bir örgüt olarak görmektedir. bundan hareketle de dost ve müttefik örgütler arasındaki sorunlar şiddetle değil, ideolojik olarak eleştirir, uyarı ve ikna yöntemi ile çözümler. Bu nedenle yeri gelmişken Kürt ve Türk haklarının şahsında dost olarak değerlendirdiğimiz PKK'ya bir kez daha çağrı yapmayı görev bilerek şöyle sesleniyoruz:

Faşist TC devletinin TKP/ML'yi ve PKK'yı birbirine saldırtma oyununa gelme!
Ve tezgahlanmak istenen bu alçakça senaryolarını boşa çıkart!
Dersim ve Erzincan'da gerek TKP/ML taraftarlarına, gerekse halka baskı uygulamaktan vazgeç!
Alevi-Sunni çatışmasını körüklemeyin!
TKP/ML ile dost ol ve dostluğunu pekiştir!
Çünkü, TKP/ML ile PKK'nın dostluğu, düşmanın alçakça oyunlarını boşa çıkartacak ve yıkılışını çabuklaştıracaktır.

KÜRT VE TÜRK HALKLARI;

Partimiz TKP/ML Türkiye'de yaşayan çeşitli ulus ve milliyetlerden bütün ezilen emekçi hakların kardeşliğini ve birlikte mücadelesini savunuyor. Çünkü, bu halkların hepsinin de sınıf düşmanları faşist TC devleti ve onun kaynağı olan komprador-burjuvazi, emperyalizm ve büyük toprak ağaları sınıfıdır. Dahası, Kürt ve Türk halkı üzerindeki sınıfsal baskının kalkması ancak TKP/ML önderliğinde olan DHI (Demokratik Halk İktidarı) ile olacaktır. Keza, Kürt ulusu üzerindeki milli baskının kalkması ve bu ulusun gerçek özgürlüğüne kavuşması da ancak ve ancak TKP/ML önderliğinde gerçekleşecek Demokratik Halk Devrimi ile olacaktır.

EMEĞÇİ HALKIMIZ;
Eğer, faşizmin zulmüne ve sömürüne dur diyorsan,
Eğer, Kürt ulusunun katledilmesine karşı çıkıyorsan,
Eğer, Kürt ve Türk haklarının kardeş ve eşit koşullarda bir arada yaşamasını istiyorsan;

Oyleyse, zaman geçirmeden TKP/ML önderliğinde birleş ve örgütlen; TIKKO saflarına katılarak faşist devlete karşı savaş!
Kürt-Türk ve de azınlık milliyetlere mensup haklarımızı bir kez daha kendi düşmanları olan faşist TC devletine karşı silahlı mücadeleye çağırıyoruz. Çünkü, faşizmin zulmü ve saltanatı ancak halkın devrimci şiddetiyle yıkılır ve ortadan kaldırılır! Silaha sarılmadan bu düzen değiştirilemez ve devrim olmaz! Devrim olmadan halk kurtulmaz!

Sömürü, Zulüm Ve Ulusal Baskı Saltanatına Karşı Haydi Silah Başına!

Bunun en son oyununu ise, geçen ay

Tunceli İHD'den suç duyurusu

Dersim/Özgür Gelecek- 3

Ekim'de bir basın açıklaması yapan İHD Tunceli Şube Başkanı Mehmet Gülmez 26 Ağustos 1993 tarihli Aydınlık gazetesinde: "İşte faili meşhullerin katili" başlığı altında yayımlanan haberle ilgili olarak Adalet Bakanlığı ile Elazığ ve Tunceli Cumhuriyet Savcılıklarına suç duyurusunda bulundu. Aydınlık gazetesinde, Tunceli'nden kaçırılıp, işkence yapıldıktan sonra öldürülen Ayten Öztürk ve Elazığ'dan kaçırılıp, işkence edildikten sonra Tunceli yakınlarındaki Dinar köprüsü altında öldürülen Av. Metin Can ve Dr. Hasan Kaya'nın kontrgerillacı sakallı lakaplı Ahmet Demir ve DYP Bingöl milletvekili adayı Ahmet Yazıcıoğlu tarafından öldürüldüğü ismi açıklanmayan özel Harpçesi bir subay tarafından açıklanmıştı.

İHD Tunceli Şube Başkanı Mehmet Gülmez ülkemizin kan gölüne çevrildiğini, bunun sorumlusunun ise siyasi iktidar olduğunu belirterek katliamların hesabının mutlaka sorulacağını belirtti.

Ovacık'ta devlet terörü yoğunlaştı

Dersim/Özgür Gelecek- 1

Eylül'de ARGK gerillaları Ovacık Köy Hizmetleri'ne ait yol bakım şantiyesini yaktı ve Ağa Çimen adlı bir bekçiyi gerillanın silahını almaya çalışırken öldürüp, 2 işçiyi kaçırdı. 2 Eylül'de ise Ovacık kuşluca köyü civarında karakola kum taşıyan Hıdır Sar'a ait bir kamyon yine PKK tarafından yakıldı. Bütün bu gelişmelerden sonra Ovacık'ta polis ve jandarma terörünü yoğunlaştırdı. Hafif karanlık çökünce makinalı tüfek ve havan toplarıyla Ovacık ilçesinin çevre köyleri yoğun ateş altında kalıyor. Özellikle havan toplarının Konaklar köyü ve Oveçler köyü yakınlarına düşmesi halkta yoğun korku ve panik yaratmaktadır. Makinalı tüfek atışları özel hareket timlerine köyler hedef alınarak yapılmaktadır. 25 Ağustos'ta Ovacık'ın Çakperi köyü mevkisinde jandarmaların çevreye rastgele ateş açması sonucu 1 çocuğun yaralanması da bu pervasız terörün örneklerinden biridir. Halk arasında bu terörün yeni provakosyonlar yaratıp demokrat-devrimci insanların gözetilme alınıp işkenceden geçirmeye için yapıldığı bilinmektedir. 1 ay önce Ovacık askerlik şubesi polis tarafından bambalanmış devrimci demokrat insanlar işkenceden geçirilmiştir. 6 Eylül'de karakola ekmeğe götürmek istemeyen Ovacık Belediyesi'ne ait otobüsteki insanlara polis zorla silah çekip otobüsü 1 saat rehin aldı. Belediye başkanı araya girip ekmeğe götürmeyi kabul edince aracın hareketine izin verildi.

Son olarak bölgede yoğun eylemlilik sürecini başlatan TIKKO gerillaları dış geçiremeyen devlet güçleri intikamlarını sivil-savunmasız halktan alma gayreti içerisinde. Ovacık'ta gergin bir bekleyiş, korku ve panik hakim. İnsanlarda devlet güçlerinin katliamlara girişeceği korkusu ve beklentisi var.

TİKKO ORDU'DA TC GÜÇLERİYLE ÇATIŞTI

"Yıldız ve Bahtiyar yoldaşları yitirdik"

Haber Merkezi- TKP/ML-TİKKO Karadeniz Bölge Komutanlığına bağlı olarak Ordu'da faaliyet gösteren bir TİKKO gerilla birliği 16 Ağustos günü Mesudiye ilçesi'nin, Topçam Nahiyesi'nin Ortaalan köyü Havut Mezrası'nda konaklarken, ihbar üzerine bölgeye gelen TC güçleriyle çatışmaya girdi. Gece 01.30 sularında başlayan ve yaklaşık bir saat süren çatışmada iki TİKKO gerillası şehit düştü. Yöre halkı çatışmada TC güçlerinden 5-6 ölü ve çok sayıda yaralı olduğunu söylerken, TİKKO gerilla birliği: "düşmanın kesin olarak emin olduğumuz kayıplar bir ölü ve bir yaralıdır" biçiminde açıklama yaptı.

Konuyla ilgili TK/ML Karadeniz Bölge Komitesi 2 nolu ABK'nin Eylül ayında yaptığı açıklamayı okurlarımıza kısaltarak sunuyoruz:

"... Karadeniz bölgesine son yıllarda sıçartığımız savaşımızla birlikte, bu alanda çok değerli kadrolarımızı yitirdik. Başta Baba ERDOĞAN, Hasan TOY, İsmail BULUT ve Tunçay ÇARIKÇIOĞLU yoldaşlar olmak üzere on'u geçkin değerli kadro ve savaşçılarımızı şehit verdik. Yoldaşlarımızın kanıyla mücadele sunmaktadır.

Geçtiğimiz ay içerisinde Ordu ilinde, iki yiğit TİKKO savaşçısını şehit verdik. Yoldaşlarımızı yitirmenin acısını yüreklerimizde hissediyoruz. Yıldız ve Bahtiyar yoldaşlarımızı-

TİKKO: "Yitirdiğimiz yoldaşların bayraklarını ellerimizde dalgalandıracamıza söz veriyoruz"

"Evlatlarınızı Özel Ordu'ya göndermeyin"

Haber Merkezi- TKP/ML-Tokat İl Komitesi Tokat halkına yönelik bir bildiri yayımlayarak Amasya, Tokat, Turhal ve Zile'deki sivil faşistlerin, Özel Ordu'ya katılma kampanyalarına karşı halkın dikkatini çekti. Bildiride: "Sosyalizmi kurma savaşımız Dersim dağlarında, Topçam dağlarında, Kaçkar dağlarında gün be gün hız kazanmaktadır. Ve dağlardaki mavzer sesleri kurtuluşumuzun müjdecisidirler.

Ordumuz TİKKO'nun yürüttüğü sosyal kurtuluş mücadelemizi ve milliyetçi-yurtsever bir mücadele hattı olan PKK'nin yürüttüğü ulusalçı savaşımı engelleyebilmek için, egemen burjuvazi çirpımp durmakta, bolca kan dökmektedir. Bunca kan, yaptığı vahşet ve katliamlar yetmezmiş gibi, bunları daha da arttırmaya çalışmakta "Özel Ordu"lar kurarak, caniler, sapıklar gürültüleri oluşturarak bunları halka saldırtmayı planlamaktadır" deniliyor.

TKP/ML Tokat İl Komitesi, Özel Ordu'nun kontrgerilla olduğunu, eskiden beri var olduğunu ve bir dizi katliamı gerçekleştirdiğini hatırlatarak: "Şimdi yapılacak istenen kapsamlı çok geniş tutulmak istenmemesidir. Askeri birlikler yerine, paralı, profesyonel, kanun-yasa benim diyecek, serseri cani, faşist kelle avcılarından oluşan bir ordu yaratılmak istenmemektedir. Bu orduda, en başta yer alacaklar da MHP'li sivil faşist güçler ola-

zım doğup, büyüdükleri Ordu ilinde yitirdik.

YILDIZ YOLDAŞI,

Nurgül Bölükbaş, 15 Ekim 1970 Fatsa doğumlu. Nurgül yoldaş gerici ve zengin sayılabilecek bir aileye mensup, ailesine ve ailesinin malına mülküne tavır alıp, proletaryanın, insanlığın kurtuluşu için, partimizin öncülüğünde sınıf savaşımında yerini almıştır.

Nurgül yoldaş, Cumhuriyet Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu mezunuydu. Sosyalist düşünceyle üniversite yıllarında tanıştı. 1988'de Sivas Devlet Hastahanesinde görev başladı. 1993 Nisan'ına kadar aynı hastahanesinin göz, K.B.B, cerrahi, acil servislerinde çalıştı. Sivas Tıbbi-Sağlık-Sen üyesiydi.

Hemşire Nurgül yoldaş, meslektaş ve gerilla yoldaşının kaleminden okuyalım.

"Önü hastahane yataklarından çıkarıp kıra çeken güçlü inanç ve kararlılığa sahipti. Herkes tarafından ilk dikkatleri çeken aşırı sakinliğinin tepkiselliğe dönüştüğü sayılı anlar olmuştur. Hastalığı nedeniyle yürüyememesi, tedaviye yanıt verememesi ve bu arada kıra çıkmak için belirlenen sürenin günden güne yaklaşması onu daha önceden tanık olmadığımız bir şekilde huzursuz ediyordu. Sonuçta sağlık durumu ne-

deniyle kendisiyle konuşulup ikna edilme kararı alınmıştı. Bunu yapmak bizim için çok güçtü. Kendisiyle konuşmaya hastahaneye gittiğimizde yüzünde canlı, mutlu bir ifade vardı. Büyük bir coşkuyla o gün biraz kalkıp gezebildiğini anlatıyordu. Bu anlatımın ardından konuşmak bizim için daha da güçleşmişti. Durumu kendisine anlattığımızda hiç irazsız bizi sonuna kadar dinledi. Fakat bakışlarındaki sert ifade gözden kaçırılacak gibi değildi. Odada konuşmamızın ardından bir süre sessizlik oldu. O gözlerini bizden hiç ayırmamıştı. İlk sözü "bitti mi" oldu. Ve pek sık başvurmadığı sektör bir tavırla önce bizi suçladı, eleştirdi. Hastahannın kırsal alanında kendisine engel olmayacağını ve hiçbir şeyin kendisini durduramayacağını anlattı. Kısa bir süre sonra hızlı bir iyileşme gösterdi. Ve bugüne inancını ve kararlılığını pratiğiyle sergiledi."

Nurgül yoldaş, Nisan '93 yılında gerillaya katıldı. TİKKO üyesiydi.

BAHTİYAR YOLDAŞI:

Muzaffer KAHRAMAN yoldaş Ordu-Gürgentepe'li.

Muzaffer yoldaşın, halkla ilişkileri, kitle bağları oldukça güçlüydü. İnsanlara kendini sevdirebilen, çatışkan yaratıcı bir yoldaştı. İdeali hep gerilla olmaktı. Kamplara gitmeyi kafasına koymuştu. Yoldaş gecikmeli olarak Temmuz'un başında gerillaya katılabildi. Cıvılcı gerillaya katıldığında, sevinci gözlerinde okunuyordu. Hareketli, canlı, yerinde duramayan, kıpır kıpırdı. Sorunlara kafa yoran, araştırmacı özelliği olan bir yoldaştı.

Muzaffer yoldaş, Mesudiye'de ve Gürgentepe'de iki kez düşman tarafından sıkıştırılmasına rağmen, yoldaşın uyanıklığı sayesinde her iki defa da düşmanın elinde kurtulmasını becerdi.

Muzaffer yoldaş, 93 Temmuz'un başında gerillaya katıldı. TİKKO üyesiydi.

Her iki yoldaşımızı, çok ama çok erken yitirdik. Yoldaşlarımızın acısı yüreğimizi sızlatıyor. Kendilerini binleşerimize ve yüreklerimize gömüyor. Bayrakları yine ellerde dalgalanıyor. Ve söz veriyoruz. Dalgalandırmaya devam edeceğiz. Topçamlar ve Kaçkarlar bizim kalelerimiz olacaktır. Kalelerimizden zaptedeceğiz şehirleri..."

Dolaysızca

Ferhat Ali

Namlunun kudreti

Başlığı kavramak başta gelendir. Emperyalizmin koltuk değneklerine yaslanarak tarihe hükmünü geçirmeye uğraşan, paranın iktidarı üzerine kurulu kıyıcı bir düzende bu başlığı özümsemek çok daha elzemdir. "Sol"dan sağ'a sıçrayışla bu devletin diplomalı uşaklığını yapan, düzen çerçevesinde secdeye varan malum kesim, parlamenter budalalığa ateşli bir aşk ile sevdalı gedikli cephe silahların eleştirel gücü karşısında hep panikleşmiştir. Devletin sofrasına en son gelenler, eskimiş devrimciler devletten çok devleti savunmuşlardır. Devrimci güzergahda en çok bunlarca kararlanır; hem de geçip giden geçişin anıları eşliğinde,

Önce bir saptama; Düzen temellerine dek yer sarsın-tısı geçiriyor. Sonra bir vurgu: "Dünyanın kırları" olarak adlandırılabilen her emperyalist arka cephenin yazgısındır bu. Ne nesnel realitedir; bundan kaçınılmaz.

Düzen tüm kurumlarıyla, askeri alandaki saldırılarıyla ayakta kalma mücadelesi veriyor. Bu mücadelede kullandığı yöntemler öylesine insanlık dışı ve endişe verici ki, gerçeğe ulaşabilen herkes donakalıyor. Bir yanda örgütlenmiş, merkezileşmiş misli görülmemiş oranda tepeden trnağa silahlı merkezi devlet, öte yanda bu örgütlü gücün saldırılarına her saat, her an, her gün maruz kalan örgütlenmemiş, örgütlenmemiş milyonlar...

Ne yapılabilir?

Türk, Kürt kardeşliğini 'zor'a dayanan yöntemlerle dinamitleyenlere, yeni terör yasalarıyla devlet terörünü meşrulaştıranlara, pişmanlık yasalarıyla yoksula yoksula kırdırıp gammazlığı körükleyenlere, ülkeyi bir bütün olarak kan ve gözyaşı gölüne çevirenlere, demokrasinin sağa, sola sinmiş kırıntılarını bile tahammül edemeyenlere, en doğal en basit, en başta gelen örgütlenme, söz, basın, yayın vb. hakları budayıp hiçbir yasal çalışma ve örgütlenme ortamı tanımayanlara karşı ne yapılabilir?

Ya teslimiyet; ya da namlunun kudretine sığınmak!

Bu da bir mücadele biçimidir. Savaşın kendisi politik eylemdir. Politikayı olagan araçlarla sürdürülebilmenin olanaklarının olmadığı bizim gibi bir toplumda, politika ancak savaş araçlarıyla yerine getirilebilir. Zira bu güzergahın üzerindeki tüm engelleri temizlemenin bir aracı olarak gündeme girer.

Toplumun bir kesimini proletarya önderliğinde bu yola sokan şey yalnızca koşullardır. Ülkenin ekonomik ve toplumsal statüsüdür. Bu statünün varlaştırdığı olgular, olaylardır. Güçlü politik ve ekonomik etkenler bu mücadeleyi varlaştırmıştır. Bu etkenleri kaldırmak, bir yana koymak ya da görmezlikten gelmek iradeci-subjektivizmin işi değildir. Tam tersi: Nesnel-realite.

Bu demektir ki, burjuva çerçevede selama duranlar ve onların ev sahipleri, yazar-çizer burjuva takımı bu nesnel gerçeği ortadan kaldıramaz.

Yokluk, yoksulluk ve açlığı vareden koşullar, halkın tabandan gelen 'zor'lamaıyla proletarya önderliğinde ortadan kaldırılmadıkça namlunun kudreti aciliyetini hep korur. Bu için birinci yanı.

İkinci cepheye geliyorum.

Bu mücadele biçimi etkili olur mu?

Hem de nasıl...

Yeterki, savaşmasını bilelim... "Hamlet eylemden ne kadar sözederse etsin gene de bir Hamlet olarak kaçıyor" gülmünlülüğüyle değil; direngen ve direşkenlikle, özveri ve kararlılıkla bu güzergaha girenler asla pişman olmazlar. Yeterki, güzergahı aydınlatan fener Marksizm-Leninizm-Maoizm olsun; ve yeterki, biz ardılar öncülümüze yaraşır özveri-inanç ve kararlığı gösterebiliriz.

Nihayet yeterki, seçilen yolun doğru bir yol olduğuna inanalım. İşte bu inançtır mucizeler yaratan devrimci coşkuyu coşkun seli yaratan şey.

Bu düzen bir sidik torbası gibi dibinden çatlayacaktır. Derinliği ve çapı olan, sürekliliği sağlanmış bir gerilla savaşı "sökecek şafağı" mutlaka yakalayacaktır.

Devrimci siyasette büyük usta Danton SALDIR, SALDIR, GENE SALDIR diyordu yıllarca önce.

Patron-ağaların hükümeti yönetmiyor, savaşıyor. Ezilen milyonların savaşması da mesrudur; ve sokağın öcününün arkasında saf tutacağı günler uzak değildir.

Yeterki, devrimimizin savaş narası, halk savaşı çağlığı olsun! ve yeter ki, dağlara çıkma ilkesini ilke edineyim. Nihayet yeterki, toplumsal barış değil, sınıf savaşımı zemini üzerinde ısrarla duran proletaryanın öncüsü, aslolan mücadelenin bu biçimini proletarya ve komşularının emrine sokabilisin, yayabilisin, bilinçli kılabilisin...

İşte, bu işin büyü ve ve çekiciliğini; ve de namlunun kudretini siz o zaman seyreyleyin...

TKP/ML, Dersim'de halka yönelik genelge yayınladı

Haber Merkezi- TKP/ML TİK-KO 1 Nolu Bölge komutanlığı, Ordu, Parti Organi imzasıyla Dersim halkına yönelik bir bildiri yayımlayarak ihbarcılarını son bir kez uyardı. Bildiri de TC devletinin ülkemizde giderek yükselen devrim mücadelesinin önüne geçebilmek için halkın boynuna taktığı kölelik zincirini biraz daha sıkacağı belirtiliyor. Egemenlerin halkın başını kaldırmasının kendi ölüm fermanı olacağını, sömürü çarkının yıkılmasına yolaçacağını ve halkın kendi iktidarını kuracağını gün gibi gördüklerinin altı çiziliyor.

Devletin halktan topladığı vergilerle donattığı beyaz ordusunu, MİT'ini halkın üzerine saldırdığını, halkı birbirine ve devrimcilere karşı kıskırttığını ve böylesi durumlara karşı halkın uyanık olması gerektiği belirtiyor ve "halkın çeşitli vaatlere, tath sözlerle, iyi görünenlere kanarak devrime ihanetini engellemenin bir aracı olarak bazı kararları aldığını" belirtiyor. TKP/ML'nin aldığı kararlar şöyle:

- 1- Özellikle köylerde, düşmana yardımcı olmak, adam, yol, yer göstermek.
- 2- Karakollara, hayvan ve her türlü malzeme satmak, bağışlamak.
- 3- Düşmana malzeme taşımak.
- 4- Düşmana ev vermek, kapı

açarak misafir etmek, barındırmak.

5- Düşmanla sıcak ilişkilere girmek, samimiyet geliştirmek.

6- Düşman askerini ve devleti halktan insanların üzerine baskı aracı olarak kullanmak.

7- Kişisel ve her türlü meselelerde çıkan sorunların çözümü için düşmana gitmek.

8- Halktan insanları ve devrimcileri ihbar etmek.

9- Gerillanın kullandığı hatları ve yerleri düşmana bildirmek ve göstermek.

10- Devrimcilerin arkasından kötü konuşmak ve anti-propaganda yapmak.

11- Partimizin ve diğer devrimci örgütlerin ismini kullanarak, kişisel menfaatler sağlamak.

12- Partimizin aldığı kararlara uymamak ve halk içinde partiye ve devrime karşı güvensizlik yaymak.

Yukarıda sayılanların yapılması suçtur. Bundan dolayı da bu suçları işleyenler veya işlemeye azmetenler, partimizin önderliğinde kurulacak HALK MAHKEMESİ'nde yargılanarak hak ettiği cezaya çarptırılacaklardır.

Çünkü, bu suçları işleyen her kimse devrime değil, karşı devrime hizmet etmiş demektir ki, bu ihanettir.

TKP/ML-TIKKO gerillaları Olağanüstü 1. Parti Konferansını kutlarken görülüyor.

Dersim halkını bu kararlara uymaya ve uymayanları uymaya çağırıyoruz.

Devrimde menfati olmasına rağmen, bunun bilinciyle hareket etmeye yerine sırtını karşı devrime dayayarak, halkın özgürlük savaşına zarar veren veya vermek için çaba sarfedenler en az uniformalı olanlar kadar tehlikeli birer düşmandır. Bundan dolayı da bu tip unsurların açığa çıkarılarak cezalandırılması, mücadelemizin gelişmesi

açısından önemli ve önemli olduğu kadar da acil bir görevdir.

İhanetin, kallesliğin, önekliliğin en katmerlisini, geçmişten günümüze kadar en acı şekilde yaşayan ve bunların davaya verdiği zararı çok iyi bilen Dersim halkı bu konuya gereken duyarlılığı göstermelidir. Halk içerisinde barınan, ancak gerçek yüzünü gizleyen halk düşmanlarının açığa çıkartılarak hak ettikleri cezaya çarptırılması için partiye yardımcı olunmalıdır."

"Alevi-Sunni çelişkisi ve koruculuk sistemi üzerine yapılan hesapları boşa çıkaralım"

ÖN AÇIKLAMA: Sivas katliamından sonra Alevi-Sunni çatışmasının yoğun olarak köriklendiği Erzincan'da TKP-ML halkı uyararak böl-yönet politikasına karşı çıkılması çağırısı yaptı. TKP/ML TIKKO ..... muntaka Parti Ordu organının bölgede dağıttığı bildiri yayınlıyor.

"Faşist TC devletinin körikleneceği Alevi-Sunni çelişkisini ve buna dayalı olarak gerçekleştirdiği "Koruculuk" sistemini boşa çıkaralım!"

Erzincan Halkı;

Tarih göstermiştir ki, egemen güçler, gelişen toplumsal muhalefeti dizginleyemediği; zor araçlarının, gelişen toplumsal mücadele karşısında çaresizleştiği tarihsel süreçlerde zora dayalı ömürlerini "birgün daha" uzatabilmek amacıyla halk içerisindeki çelişkileri körükleyerek, halkı birbirine kırdırma politikası gütmüşlerdir.

Ama yine tarih göstermiştir ki, egemen güçlerin bu yönlü politikaları halk üzerinde belli dönemler etkili olmuşsa da, süreç içerisinde gerçek düşmanını tanıyan halk, zorbanın zulümüne karşı isyan ateşini birlikte körüklemek becerisini de gösterebilmiştir.

Kurulu düzenleni zora dayalı olarak sürdüren zorba devletlerle kader birliği içerisinde olan faşist Türk devleti de, kurulduğu günden bu yana, aynı yöntemleri izlemiş, bir yandan gelişen düzen karşıtı muhalefeti zorla bastırırken, diğer yandan halk içindeki çelikleri körükleyerek ve yanına çektiği gerici güçleri örgütleyerek, halkı birbirine ya da uşaklarına kırdırıştır.

Gelişen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin, faşist TC devletini temelden sarstığı; her geçen gün düzen karşıtı muhalefetin boyutlandığı; devletin en zayıf noktasından isyan ateşini körükleyen gerillan halk tarafından desteklendiği ve sahiplendiği günümüzde elindeki güçlerle gelişen mücadeleyi bastıramayacağını gören TC egemenleri, bir yandan "Özel Ordu" adı altında faşist güçleri, halka ve gerillaya karşı kendi himayesinde toplayarak, diğer yandan halk içindeki çelişkileri körükleyerek yarattığı gerici örgütlerle halkı kırdırma ve gerillanın halk ile olan bağını kopararak, gerillayı yalnızlaştırma politikasını hayata geçirmeye çalışmaktadır.

Sivas'ta 37 devrimci-demokrat-aydın devlet desteğindeki gerici güçlerce katledilmesi ve politikanın en somut örneğidir.

Sivas'ta gerçekleştirilen katliamın ilk ve son olmadığı, aksine bundan sonraki süreçte de, devletin halkın geri duygularına seslenerek yarattığı örgütüllüklerle bu yönlü katliamları devam ettireceği bilince çıkarılmalıdır.

Son dönemlerde, Erzincan ve çevresindeki bazı köylerin silahlandırılması da bu politikanın bir ürünüdür.

Sivas katliamı sonrası PKK'nin gerçekleştirdiği bazı yanlış eylemleri de kendine dayanak yapan faşist Türk devleti, yakaladığı bu halkla "bir taşla birden fazla kuş vurma" amacındadır.

Bunları sıralayacak olursak;

- 1- Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin gündemi elinde tuttuğu günümüzde, bu tür girişimlerle gündemi saptırmak;
- 2- Yapıtığı ve yapmaya devam edeceği propaganda ve eylemliliklerle, çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı geliştirdiği sınıf mücadelesine "Alevi-Sunni", ya da "Tük-Kürt" çatışması görüntüsü vermek;
- 3- Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı yönünde verdiği halk mücadelesini gündem dışında tutmak;
- 4- Kürdistan'ın birçok bölgesinde hayata geçirdiği "koruculuk" sistemini Erzincan ve çevresinde de hayata geçirmek;
- 5- Halk içerisinde yapay ayrışıklık yaratarak ya da var olan çelişkileri körükleyerek kendisini hedef olmaktan çıkarmak.

Erzincan Halkı;

Bilinmelidir ki, halk içerisinde çeşitli çelişkiler her zaman var olacaktır. Bu çelişkilerin kaynağı yaşadığımız toplumsal düzendir. Egemen güçler, düzenlerinin devamı için bu düzenden kaynaklanan çelişkileri her zaman kullanmak isteyecek, yapay ayrışıklık yaratarak, var olan çelişkileri körükleyerek halkın devrimci yönelişini güzergahından çıkarmak isteyeceklerdir.

Yine bilinmelidir ki, halk içerisindeki çelişkilerin çözümünde şiddet kullanılmayacağı gibi Alevi-Sunni vb. çelişkilerin çözümü de şiddetli değildir. Bu yönlü çözüm arayışları komprador patron-ağa devletine hizmet etmenin dışında bir anlam ifade etmeyecektir. Halk içerisindeki çelişkilerin çözümünde şiddet kullanmak devletin uşaklığını kabullenmektir.

Ama devletin gerici propagandalarının etkisinde kalan ya da bizzat devletin yeminli uşaklığını yapan halk düşmanlarının başlatılabileceği herhangi bir katliam girişimini boşa çıkarmak ve bu gerici güçlere karşı zor kullanmak zor değildir.

Halklığımızdan aldığımız güçle, faşist Türk devletinin ve onun yeminli uşaklarının oyunlarını bozmak için bugünden hazırlanmalıyız.

Silahlanan gerici güçlere karşı devletin verdiği silahları alarak karşı koymayı düşünmek çözüm değil, çözümsüzdür. Çünkü, bu gerici güçleri örgütleyen devletin kendisidir. Bu yönlü çözüm arayışları içerisinde olanlar devletin oynadığı oyunun birer oyuncusu olmaktan kurtulmayacaklarını bilmelidirler.

Devletin hazırladığı bu oyunu bozmak, onun "bir taşla birkaç kuş vurma" girişimini boşa çıkarmak sizin elinizdedir. Halka dayatılan topyekün savaş, ancak halkın topyekün mücadelesiyle ortadan kaldırılabilir.

Oyleyse;

Devletin verdiği silahları kabullenmek; devletin uşaklığını kabullenmektir. Bilincinden hareketle, devletin verdiği silahları rededelim, olanlara karşı mücadele yürütelim. Ama, diğer yandan, devlete ve onun gerici uşaklarına karşı, halkın kendi olanaklarıyla silahlanması ve örgütlenmesi gerektiğini bilince çıkaralım! "Bekle gör" tavrına girmek, kaptırıya kadar gelen tehlikeyi görememektir!

Faşist Türk devletinin ve uşaklarının her türlü girişimine rağmen halkın kardeşliğini savunmak ve pekiştirmek, halk içersine atılan ayrışık tohumlarını kökünden kurutmak için ileri atılmaktan korkmamalı!

Gün, faşist Türk devletinin, emekçi halkımıza dayattığı topyekün savaşa karşı, topyekün mücadele gündür!

Gün, komprador patron, ağa devleti ve onun uşaklarına karşı, partimiz TKP/ML önderliğindeki Halk Ordusu TIKKO safalarında savaşa gündür!

Gün, zulmün saltanatına son verecek olan, Demokratik Halk iktidarı güzergahından yürümünün gündür!

DEVLETİN GERİCI PROPAGANDALARINDAN ETKİLENEREK SİLAHLANAN KOYLULER;

Devletin yapay olarak körüklediği alevi-sunni çelişkisinin bir ürünü olarak gerçekleşen Sivas katliamı sonrası, PKK'nin faydacı bir mantıkla gerçekleştirdiği Başbağlar Katliamını da kendine dayanak yapan faşist TC devletinin, Erzincan'da da bu tür katliamları gerçekleştirmek amacıyla Alevi-Sunni çelişkisini körüklemesi, sizlerin de bu gerici propagandaların etkilenerek halka karşı silahlanmanız, devletin uşaklığını kabullenmenizdir.

Devletin sizleri neden silahlandırdığını, bu silahları kimlere karşı kullanmanızı istediğini kavramalıyız. Bunu kavranmadığımız durumda yıllardır maruz kaldığımız zulmün, baskının ve somurunun uygulayıcısı olan komprador patron-ağa devletinin ve onun uşaklarının hizmetinde, yıllardır içiçe yaşadığımız, ortak gelenekler yarattığımız, herşeyden önemlisi de kurtuluşa giden yolda birlikte olmamız gereken emekçi halka karşı yönelmemiz kaçınılmaz olacaktır.

Devletin sizlerin aracılarıyla oynamak istediği bu oyuna alet olmayın!

Halk safarındaki yerinizi gerici propagandaların etkisinden kalarak ya da devletin verdiği "bir tas çorba" için satmayın!

Ehniiz halkın kanına bulanmadan/bulduğunuz safaları terk edin ve halk safalarına dönün!

Aksi taktirde, partimiz TK/ML ve onun önderliğindeki Halk Ordusu TIKKO bu durum karşısında sessiz kalmayacak, devletin aldığı silahları devlete ve onun uşaklarına çevirmeyenleri ya da geri tale edenleri tek tek açığa çıkarıp cezalandıracaktır.

İşkenceci polisler mahkeme salonlarında da işbaşında

Adana/Özgür Gelecek- Bir süre önce Adana'nın Yüreğir ilçesine bağlı Yunusoğlu Köyü'nde toprak ağası Arıkan Arıkoğlu'nun öldürülmesi olayına karıştığı ve TKP/ML-TIKKO üyesi olduğu ileri sürülen Mustafa Tolunay emniyet müdürlüğünün açıklamasına göre 26 Ağustos günü gözaltına alındı. 31 Ağustos 1993 Salı günü yapılan mahkemenin ardından Malatya Cezaevi'ne gönderildi.

31 Ağustos'ta yapılan mahkemenin adında 3 Eylül'de Mustafa Tolunay'ın avukatı Mahmure Mülazimoğlu'nun ÇHD (Çağdaş Hukukçular Derneği)de konuyla ilgili olarak yaptığı açıklamada; Mustafa Tolunay'a yoğun işkence yapıldığı, mahkeme salonuna bile işkenceciler eşliğinde getirildiği, hatta mahkeme salonunda kendisi ve ailesinin işkenceci polisler tarafından tehdit edilerek işkenceyle kabul ettirilen ifadenin aynısının mahkemede de yinelemesinin sağlandığını belirtti. Sanıkların sorgu için getirildikleri mahkemelere polisin girmesinin hukuka aykırı olduğunu ifade eden mülazimoğlu savcı ve hakimlere görevlerini yapma ve yasaları uygulama çağrısında bulundu. Mülazimoğlu ayrıca, "Mustafa Tolunay, Arıkan Arıkoğlu davasında zanlı olarak aranırken aynı davadan yargılanan bir başka şahıs ise tutuksuz yargılanıyor. Böyle bir çelişki nasıl yaşanır anlayamıyorum" dedi.

Gazete Bayiilerine Tehdit

Haber Merkezi- Devrimci Çözüm dergisinde yapılan açıklamada DK grubunun dergilerini satan bayiiiler "Devrimci Çözüm satma ne satarsan sat" biçiminde tehdit ettiği belirtildi.

Devrimci Çözüm dergisinin bildirdiğine göre en son 2 Eylül günü İstanbul Esenler'de Devrimci Çözüm dergisini dağıtan Özgür Dağıtım sahibi Cezmi Şenel, Esenler son durak Baş bayii, Yüzyıl Arı Gıda Pazarı ve diğer ufak bakkallar DK grubu tarafından Devrimci Çözüm sattıkları için tehdit edildiler

Başkan Mao ile ilgili afişleme ve gözaltı

İzmir/Özgür Gelecek- Partizan, Özgür Gelecek, YDG (Yeni Demokrat Gençlik) okuru olan FERHAT KORKMAZ ile İBRAHİM İMDAT 6 Eylül 1993 pazartesi günü Partizan, YDG-Özgür Gelecek, DDSB (Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik) tarafından basılan "Başkan Mao'nun 100. Doğum yılında şan olsun MAOİZM'E" başlıklı özel sayının yapıştirılması sırasında sivil polisler tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeksizin gözaltına alındılar.

Bir gün boyunca emniyette çeşitli tartaklama ve işkencelere maruz kaldılar. Dergi çalışanları hakkında asılsız suçlamaları kabul ettirilmeye çalıştılar. İfadeleri gözleri kapalı olarak imzalattıklarından dolayı neyi imzaladıkları bilinmemektedir. Evlerinde yapılan aramalarda piyasada bulunan dergi ve kitaplar alınarak yasak yayın olarak kayıtlara geçildi. Ertesi gün akşam saatlerinde savcılık tarafından serbest bırakıldılar.

Öze yandan YDG işçi gençlik tarafından Başkan MAO'nun 100. doğum yıldönümü anıldı ve konuyla ilgili Karşıyaka'da 100 adet, Konak Kemalında 60 adet olmak üzere toplam 360 adet afişleme yapıldı.

Gazi Üniversitesi Hastahanesi'nde vurgun düzeni

Ankara- Özgür Gelecek: Düzenin bütün kurumları gibi hastaneler de yolsuzluğun, rüşvetin, istismarın gırla gittiği, sağlığın para ile alınıp satıldığı yoz ticari işletmeler haline dönmüş durumdadır. Ankara Gazi Üniversitesi Hastanesi'ne tedavi olmak amacıyla gelen bir okurumuzun başına gelenler devlet hastanelerinin vurguncu yönünü güzel örnekliyor. Okurumuz başına gelenleri şöyle anlatıyor: "Ben Gazi Hastanesinin göz bölümünde yatan bir göz hastasıyım. Bu hastaneye yatmak için çok uzun bir uğraş verdim. Ama sonunda hastaneye yatmayı becerdim. Ben hastaneye yatmakla her şeyin çözümleneceğini, artık bir

sorun çıkmayacağını düşünüyordum. Ama asıl sorun yattıktan sonra başlıyormuş. Bu sorunlardan birkaçını örnekleyeceğim: 24 kişilik hasta yatağı bulunan bu göz bölümünde ben 10 gün yattım. 11. gün de ameliyat oldum. Bir aydır hastanede yatıpta, ameliyat olmak için bekleyenler var. Biz bu olayın bir takım eksiklerden kaynaklandığını düşünürük üstüne gitmedik, gitssek bile yapabileceğimiz bir şey yoktu.

Ama asıl sorun vardı ki, bunun üstüne gitmemek aptallık olacaktı. Neydi bu sorunumuz? Tabiki pratik doktorların ilaç vurgunlarıydı. Bu vurgunlar, kimler ve nasıl uyguluyorlar? Bu olay diğer hastalar gibi benim de başıma geldi. Ba-

na Dr. Özyay Öz tarafından bir reçete verildi. Reçetede dört değişik ilaç vardı. Reçete kâğıdında nerede alacağını belirten bir de kartvizit vardı, bu adres gittim. Ancak alacağım tıbbi malzemeler korkunç derecede pahalıydı. Orada gerekli olan malzemeleri alamadım. Bir başka yere gittiğimde fiyatlar orada biraz daha düşüktü ve buradan almaya karar verdik. Malzemeyi satan kişi malzemeleri kutu kutu çıkarmaya başladı. Ben de herhalde kutunun içinden çıkartıp birer adet verecek diye düşündüm. Ben "Adet olarak mı" dedim. Adam bana "Hayır reçetede yazılanları veriyorum" dedi. Hesap yaptırarak üç milyona yaklaşan bir fiyat çıktı karşımıza. Çok şaşırılmışım ve şaşkınlıkla yüzüm kızardı. Tıbbi malzemeleri satan adama bunları alacak gücümün olmadığını söyledim. Satış yapan da gücünüz yetmiyorsa adet olarak verelim dedi ve adet olarak aldım. Almam gereken birinci kutu malzemenin içinde 18 adet var ve tanesi 55.000 TL. Bundan 3 adet alabildim. Diğer ikinci kutunun içinde 10 adet var ve tanesi 75.000 TL. Bundan da iki adet aldım. Diğer iki ilaçla birlikte bir milyon üzerinde para verdim. Tekrar hastaneye dönüp ilaçları Doktor Özyay Öz'e vermek için doktorlar odasına gittiğimde odada Dr. Gökhan, Dr. Yusuf ve Dr. Özyay Öz bir başka hastanın reçetesini yazıyorlarmış. Dr. Gökhan, Dr. Özyay Öz'e "Şu kadar ilaç yazdım yetmez mi?" sorusunu sorunca çok şaşırıldı. Dr. Özyay da "Biraz daha yazabilirsin" dedi. Konuşmalarını keserek aralarına girdim ve Dr. Özyay'a ilaçları eksik olarak aldığımı söyledim. O da ilaçlara bakıp "tamam bu kadar yeterli" dedi. Haçları eljinden alıp gözlerimin önünde "Özyay Bey" ve "Gökhan Bey" (çok zor şartlarda aldığım bu ilaçlar) paylaşım ceplerine koydular. Eğer malzemelerin hepsini alabilseydim onlar tekrar satıp daha çok para kazanacaklardı. Bende gittikçe batacaktım. Şimdi soruyorum? Kapısında ineğini davarını satan, tefecide faiziyle para alıp, yatacak yeri olmayan bankalarda yatan bu emekçi yoksul insanların hesabını kim soracak, devlet mi? Yoksa uzaydan gelecek olanlar mı?"

Düzenin bütün kurumları gibi hastanelerde vurguncu, yoz ticari işletmeler oldular

Harun Çetin öldü

Haber Merkezi- 15 Mart'ta gözaltına alındığı Avcılar Karakolu'nda kalaslarla dövüldükten sonra komaya giren ve 5 ayı aşkın bir süredir biiksel hayatta olan Harun Çetin 5 Eylül'de tedavi gördüğü hastanede öldü. Çetin'in durumu ile ilgili südürekli kampanyalar düzenleyen İHD İstanbul Şubesi İşkenceyi İzleme Komisisi 2 Eylül'de Harun Çetin'le ilgili hazırlanmış kartpostalları İçişleri Bakanlığı'na topluca gönderme eylemi yapmış, bakan Mehmet Gazioğlu'nun istifasını istemişti.

İstanbul DGM savcısı Mustafa Ayaz da daha önce Harun Çetin'e işkence yapan polisler hakkında suç duyurusunda bulunmuş ama DGM herhangi bir soruşturma açmamıştı. İHD İstanbul Şubesi İşkence İzleme Komisyonu Harun Çetin'in ölümü ile ilgili yaptığı açıklamada: "Harun Çetin'in ölümüne neden olan işkenceci polisler hakkında dava açılmamasını protesto ediyor, en temel insani hak olan yaşama hakkının devlet eliyle ihlal edilmesine hemen son verilmesini istiyoruz" denildi.

Harun Çetin'in yakınları Çetin'i bugüne dek sağ tutan şeyin yaşama olan bağlılığı olduğunu, bir başkanın bu kadar uzun süre yaşayamayacağını belirterek: "Bu kadar genç yaşta bir insanın işkenceyle öldürülmesi insanlık adına utanç vericidir" dediler.

Harun Çetin cenazesi Batman'da toprağa verildi.

"ÇöpKent" halkı hesap soruyor

Ankara/Özgür Gelecek- Ankara'da Ege mahallesinin üç sokağının sakinleri Natayolu Çöplüğü denen eski çöplük alanın üzerine kurdukları evlerinde ölüm tehlikesiyle yaşamayı sürdürüyorlar. Gazetemizin 9. sayısında anlattığımız yüzde 50'ye varan metan gazı kaçağı sürüyor. Evlerdeki çatlaklar gittikçe büyüyor. Büyük sağlık sorunları ve hayatı tehlikeyle yüzyüze kalan Natayolu Çöplüğü halkı, egemen sınıfların ve onların belediye yöntemlerinde ifadesini bulan uzantılarının sorunları yönelik ağır ihmali düzeyindeki ilgisizliklerine ve savsaklamalarına dur demek için hareket açtılar. 7 Haziran'da gaz kaçağının açığı çıkmasından bu yana kılı kırpırdamayan devlet erkanını zorlamaya karar verdiler.

Bu amaçla 7 Eylül 1993 salı günü bir grup vatandaşla birlikte mahalle muhtarı, aza ve Av. Cemal Emir 250 imzalı dilekçe ile Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'ne başvurarak tehlike konusunda ayrıntılı rapor istediler.

Mahalle muhtarı Vesigül Arı, TMMOB Genel Sekreteri Alpaslan Ertürk'e "Belediye bize konut yada yer göstermeden çıkmamız söz konusu değil, zor durumda kalan, işsiz yada sürekli işi olmayan vatandaşlar oraya ev yaptı diye suçlu gösterilemezler, evler yapılmamıştır. Bulgaristan'da gezenlere burada yer

bulanlar istese bu insanlara da yer bulur. Bu insanlara alternatif sunulmadan tek varlıkları olan gecekondularını terketmeleri mümkün değildir. Ben de bu halkın içinden geldim ve bunlara hizmet etmek zorundayım, ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Gerçek tehlike ne düzeyde bilmiyoruz" diyerek TMMOB'un aktif desteğini istedi.

TMMOB Genel Sekreteri Alpaslan Ertürk de "Bizler Belediye Fen İşleri'nin talebi üzerine kısa bir ön rapor hazırladık, gittik gezdik ve ölçümlerimizi yaptık. Ölçümlerimiz açıkça tehlikeli sinyaller veriyordu. Hatta Belediye Başkanı Selahattin Öcal'a "daha ne bekliyorsunuz patlamasını mı bekliyorsunuz?" dedik ve ilçe gazetesi İmece'de bir an önce tedbir alınması gerektiğini açıkladık. Ayrıca sondaj bacalarından çıkan gaz da çocuklar için büyük tehlike arz ediyor, bilmeden kibrit çakabilirler bu da çeşitli yanmalara yol açar" diyerek bölgeye ayrıntılı rapor için bir heyet gönderdiklerini söyledi. Av. Cemal Emir ise "bunlar bir insanlık ayıbıdır. Dünyanın hiçbir yerinde çöplüğün üzerine kasaba kurulduğu görülmemiştir. Ben bunu adını ÇÖPKENT koyabiliyorum. Biz de hukuki raporlarımızı hazırlayacağız" dedi.

Mahalle sakinleri Tabipler Odası'ndan da rapor istediklerini açıkladılar.

Özgürce

İsmail Yıldız

Kimin askeri olmak istersiniz ?

Tarihte, doğal ortamda, avlanmak, korunmak vb. için silahlanan insan yerine, özel mülkiyetin, sömürünün, sınıfların belirginleşmesi daha değişik bir içerik ve düzeyde silahlanmayı, silahlı insanların örgütlenmesini de beraberinde getirmiştir.

Ordulaşmanın/dolayısıyla askerleşmenin özel mülkiyetin ortaya çıkışı, sınıflararası çatışmaların bir aracı olduğu belirlemesinin altını çizdikten sonra, ne ezilenlerin spartaküslerinden, ne de ezenlerin köleci ordularından söz etmeye gerek yoktur. Daha ziyade, "kimin askeri olmak istersiniz?" ve "kimin askeri olunmalı?" soruları çerçevesinde ülkemizin belirgin toplumsal güçlerinin orduları, askerleri ve askerlik anlayışını üzerinde duracağız.

TC'nin kuruluşunda belirgin bir rol oynayan ve kökleri emperyalizmin yarı-sömürgeci Osmanlı toplumu ve Alman generalininin eğitilen/yönlendirilen ordusunda olan Kuvay-i Milliyeçiler, sadece Türk ve Müslüman olmakla farklılık taşıyan egemen sınıfların hizmetinde olarak eski niteliğini ve amacını ..... Bir farkla ki, kuruluşta etkinliğini yönetimde daha açık-belirgin ve yer yer de doğrudan göstererek.

Faşizmin en güçlü kurumu, parlamentosu, siyasi partileri, üniversiteleri, dernekleri vb. değil, ordusudur. Sözde parlamentoya bağlı, onun emrinde gözüken ordu gerçekte bunların üzerinde bir kurumdur.

Örneğin, Çiller'in ortaya attığı bir öneri üzerine gerek muhalefetin gerekse de Cumhurbaşkanı'nın ilk tepkisi önerinin Milli Güvenlik Kurulu'nda görüşülmeden dile getirilmesine oluyor. Bu ne demektir? Açık ki, karar ordu veriyor, devletin diğer kurumları da uyguluyor.

TC ordusunun insan kaynağını oluşturan halk çocukları bugüne kadar "vatan borcu" olarak lanse edilen bir anlayışla aldatıldılar. TC uyruklu her erkeğin belli bir yaşta yapması gereken vazife olarak gündeme tutuldu. Görevi ise "vatan savunması" olarak anlatılıyordu. Toplumsal değer yargısıyla da desteklenerek (askerliğini yapmama kız verilmez vb.) anlayışla iyice yerleştirildi. Faşist disiplini askerleri kişiliğizleştirilmelerinden ya da ahlaki düşkünlüklerden, dayak, küfür vb'lerinden hiç söz etmiyoruz.

TC tarihi boyunca yasal zorluklarla, yani zorla gündeme getirilen askerlik ve askerler hep ülke içindeki ulusal işyanlara, sınıfsal direniş ve başkaldırlara karşı kullanılmıştır. Bugün bu olgu çok daha açıkça ve çok daha geniş halk kitlelerince görülmektedir. Özellikle Kürt ulusal başkaldırısının boyutları ve yılları bulan uzunluğu içinde önemli rol oynamıştır. Neredeyse kimse-birkaç kafatasçı faşist dışında Kürdistan'a askere gitmek istememektedir. Kardeş Kürt halkının evlatlarını ödürmenin ağırlığını taşımama duygusu yanında, ölüm korkusu daha etkili bir olgu olmaktadır. Artık gençleri askere yolları eğlenceli düğünler yapılmaması, yapanların da daha çok "asker gidecek, geri gelecek" diye, bir anlamda dileği ifade eden slogan atmaları bunun göstergelerinden birisidir. "Vatan borcu" zengini fakiriyle herkesin ortak görevi" ve hatta uygulamada ve askerlere davranışlarda sınıf farkının gözükmediği tek yer olarak halk içinde yaygınlık oluşturan yanlışçı kanı, son yıllarda inandırıcılığını yitirmektedir. "Bedelli askerlik" adı altında parası olana az askerlik yaptırma anlayışı, geçmişte ancak sayılı birkaç parababası ve toprak ağasına uygulanan imtiyazı daha üst boyutta sürdürürken belli oranda da genele yayılan bir olgu olmuştur. Böylelikle hem bazıları pek askerlik yapmayacak, hem de devlet bundan gelir elde edecekti.

TC devletine askerlik yapmanın "vatan savunması" olmadığı, emperyalizme göbekten bağımlı komprador patron-ağa düzenini savunma olduğu daha geniş kesim tarafından anlaşıldı. Ve gelinen noktada halk, kendilerinden, askere göndermede tereddüt düşmüş, özellikle dağıtım Kürdistan'a düşenlerin ailelerin de göndermeme eğilimi güçlenmiştir.

Bu noktada Marksist, Leninist, Moaistlere düşen görev, sadece "Kürdistan'da askere gitme" şeklindeki yanlış anlayışa da karşı olarak, "Faşizme hizmet etmemek için askere gitme" şeklinde bir anlayışla propaganda yapmak ve olayı örgütlemeye çalışmaktır.

TC ordusunda askerlik olgusu bu anlamı taşıırken, günümüzde TC devletine karşı ulusal demokratik halkın kullanma mücadelesi verdiğini söyleyen PKK'nın askere alma anlayışı ve uygulamaları da temelde pek farklı değildir. Öz olarak, "buranın yönetimi erk'i benim, benim; ordumda askerlik yapmak zorundasınız" diyerek, başka siyasal örgütlenme içinde de olsa her Kürt gençle dayatılan bir olgu olarak gündeme gelmektedir.

Aksi durumda "suç-ceza" prosedürü işletilmekte, köylüler çeşitli şekilde cezalandırılmaktadır. Anlayıştaki bu sakatlık açıktır ki, onların milli burjuva ideolojisi ve politik hatı nedeniyle böyle olmaktadır. Emekçi halk, yarın karşısında savaşmak zorunda kalacağı ordu yaratmada bir malzeme olmaktadır.

Ülkemizde, hatırı sayılır bir güç olarak, TKP/ML'nin önderliğinde oluşturulan bir ordu daha vardır. İşçi-Köylü Ordusu diye açılanan OLUKTO'nun anlayışı ve uygulaması ise önceki iki ordudan da farklıdır. Tamamen gönüllülüğe dayanan, karşı-devrimciiler dışında kimseye zor uygulamayan, nihayetinde orduyu, devleti ortadan kaldırmaya amaçlayan, ezilen halklardan ve uluslardan yana ve onların gerçek kurtuluşunu sağlayacak bir ordudur.

Emperyalizme, faşizme, feodalizme ve her türden gericiğe karşı, çeşitli milliyetlerden emekçi halkın silahlı gücü olarak kendisini ortaya koyan bu kuvvet, iktidar halkın eline geçtiğinde de kendisini var eden siyasal anlayışa uygun olarak yaşamını biçimlendireceğini, tüketici-asalak konumunda değil, üretici konumunda olacağını belirtmektedir.

Yukarıda saydığımız anlayışlar yanında birde, yine halk sınıfı ve tabakalarının anlayışına taban tabana zit bir anlayış daha vardır. Ki, aslında bunun ilk anlayışla çok sıkı, ikincisiyle ise belli oranda benzerlikleri vardır. "Paralı askerlik ya da Lejyonerlik" diye ifadedendirilen bu anlayış anlatılmak için, bir lejyonerin kendi sözlerini buraya alıyoruz. Bu yeterlidir. 8 yıldır, Etiyopya'da, Çad'da, Somali'de ve son olarak da ülkücü faşistler aracılığıyla Azerbaycan'da Elçibey'in askeri olarak savaşan bir Türk: "Bir lejyonerin siyasi düşüncesi yoktur. Yaptığı görev buna izin vermez. Mesela ben milliyetçi kökenli biriyim, yani komünist değilim ama Etiyopya'da milliyetçi gerillalara karşı komünist (siz, "Rus Sosyal Emperyalizminin uşağı faşist" okuyun bn.) hükümetin yanında savaştık. Çok insan öldürdük. Hala ruhalarıma geliyor. Adam sanki hala bana bakıyor, içime işlemiş... Geleceği yoktur, plan yapmazsın... yarin ne olacağı belli olmaz."

Sınıfların, sömürünün, dolayısıyla da orduların ve savaşların yer yüzünden silineceği Komünist topluma kadar bu olguların var olacağı bir gerçektir. Yine, kendi sınıfı için savaşmayanın düşmanı için savaşacağı da diğer bir gerçektir.

O halde, enginleri fethetme cesaretiyle, insanlığı kurtuluşa götürün mücedelenin mi, yoksa bunu engelleyen, yoldan çıkaran vb'lerin mi yoldan çıkacakları, ya da o kimsenin kaçamayacağı bir şekilde her şeyin önünde duracaktır.

DGM sosyalist basına çalışıyor

Haber Merkezi- Sosyalist basına yönelik gözaltı ve tutuklamalar toplatma ve kapatma davaları durmak bilmiyor. Genelkurmay brifinginden bu yana birçok dergi ve gazeteye kapatma davaları açıldı. Basın kanununun ek 2. maddesi ek mütaalalarına eklenecek haklarında kapatma davası açılan 2 günlük gazete, 9 dergi ve gazete 1 yayinevi var. Mücadele, Emeğin Bayrağı, Azadi, Newroz, Devrim, Kurtuluş, Özgür Halk, Devrimci Emek ve Medya Güneşi'ne kapatma davaları açıldı.

Hedef dergisi sahibi ve İHD yönetim kurulu üyesi Emel Atıcı Paris'te oturan eşini ziyaret dönüşü geldiği İstanbul Atatürk Havalimanı'nda 2 Eylül'de gözaltına alındı. 11 Eylül günü çıkarıldığı İstanbul 1 Nolu DGM'de tutuklandı. Yine Hedef dergisinin eski yazışları tutuklanarak Sağmalcılar Özel Tip Cezaevi'ne konuldu. Elanur Kaya Hedef dergisinin 12. sayısında yayınlanan "Şiddetlenen savaş ve görevlerimiz" başlıklı yazı nedeniyle yargılanmış ve 3713 sayılı kanunun 6. maddesine muhalefetten 5 ay hapis ve 44 milyon lira para cezasına çarptırılmıştı. Elanur Kaya'nın cezasının süratle yargıtay tarafından onanması devletin korku ve telaşını ele veriyor.

Medya Güneşi dergisinin 5 Temmuz'da tutuklanan yazışları Müdürü Mahmut Metin'in 7 Eylül'de yapılan ilk duruşmasında ise Metin'in tutukluğunun devamına karar verildi.

Özgür Gündem çalışanlarının eylemi sürüyor

Haber Merkezi- Özgür Gündem gazetesine ve çalışanlarına yönelik baskı ve saldırılarla, kapatma girişimlerini ve gazetenin İstanbul muhabiri Aysel Malkaç'ın gözaltında kaybedilmek istenmesini protesto etmek için başlatılan dönüşümlü ve süresiz açık grevi bir aya yakın bir süredir İstanbul İHD'de devam ediyor. Açlık grevine bugüne dek birçok DKÖ, sendika, sosyalist basın kuruluşu ve sanatçıdan destek ziyaretleri ve mesajları gönderildi. Eyleme destek amacıyla demokratik kurumlardan dönüşümlü açık grevine katılanlar da var. 6 Eylül'de Özgür Gündem gazetesine Hasan Karataş imzalı bir açıklama geldi.

5 Ağustos'ta gözaltına alınan ve 17 Ağustos'ta tutuklanan Hasan Karataş gönderdiği açıklamada Aysel Malkaç'ı İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nde gördüğünü belirtti. Karataş, 8 ve 9 Ağustos gecesi Aysel'i işkenceden çıkarıp, yanındaki sandalyeye oturttuklarını, beş dakika sonra Aysel'i tekrar işkenceye aldıklarını ve bir daha getirmediklerini belirtti.

TİKKO'dan Nazimiye'ye baskın

Haber Merkezi- Dersim 2 Nolu Alt Bölge Komutanlığı'nın 27 Ağustos'ta yaptığı açıklama:

24 Ağustos'ta Tunceli-Nazimiye ilçesi şehir merkezine saat 9.30'da TİKKO gerillaları baskın düzenleme amacıyla iki farklı koldan giriş yapmaya çalışırken bu sırada kendilerini koruma amacıyla şehir merkezinde devriye gezen bir beyaz ordu aracı şehir merkezinin iki yüz metre dışına çıktı. TİKKO gerillaları bu aracı beş metre yakınından otomatik silahlarla taradı. Bu saldırı beyaz orduyu şaşkına çevirmişti. Çünkü her an gerillalar tarafından saldırı yapılabileceği düşünülerek şehir merkezinin giriş ve çıkışları beyaz ordu tarafından tutulmuştu. Bu yetmiyormuşcasına gece sabaha kadar makineli tüfeklerle, tüfek bombalarıyla, roket ve havanla şehir merkezinin civarı gerilla tarafından dövülmüştür.

Dersim 2 Nolu Alt Bölge Komutanlığı'nın açıklaması şöyle devam ediyor:

"Düşmanın bütün bu tedbirlerdeki amaç kendilerini ve karakollarını korumaktır. Ancak düşmanın bu çabaları nafiledir. Gerillalar akıl ve cesareti birleştirebilen usta planlarıyla düşmanın planlarını üstü edip, düşmanın inine girip düşmana büyük kayıplar verdirebilmektedir. Saldırı sırasında pusuda olan diğer düşman birliklerinin ateş etmeleriyle başlayan otuz dakikalık silahlı çatışmada TİKKO gerillaları kayıp vermeden başarılı

Dersim Bölgesi TİKKO gerilla birliği bir toplantı anında

bir şekilde kendi üslerine geri çekilmişlerdir. Birçok saldırıda olduğu gibi bu saldırıda da düşmanın kaybı hakkında net bir bilgi alınmamıştır. Ancak telsiz konuşmalarından anlaşıldığı gibi düşmanın korku ve panik içinde olduğu ve saldırıya uğrayan araca komutanın sık sık kayıplarını sormasına rağmen araç komutanının cevap vermemesi, saldırıya uğrayan araçta birçok kaybin olduğunu göstermektedir.

Aynı gün bir başka gerilla birliğimiz Nazimiye'ye bağlı güzel Pınar köyünde oturan Mahmut Doğan adlı azıllı halk düşmanı olan bir

şahıs cezalandı. Yıllardan beri düşmanla işbirliği yaparak halktan insanları ihbarlamak, devrimcileri ihbarlamak ve düzenli bir şekilde ihbarcılarını toplantılarına katılarak, çevredeki halktan insanları ihbarcılığa ve ajanlığa teşvik etmek suçundan ötürü Partimiz tarafından 1987 yılında bu şahıs hakkında ölüm kararı alınmıştır. Ancak bir türlü fırsatı bulunup cezalandırılmamıştı. 24 Ağustos'ta gece saat 1:30'da Mahmut Doğan evinden alınarak yeniden sorgulanması yapılarak ölümlü cezalandırıldı.

Deri işçilerinin kır gezisi

İstanbul/Özgür Gelecek- Yarı-feodal değer yargılarının insanları köreltiği beyni köhneleştirdiği günümüzde, yüzlerce insan bir araya gelerek güzelliği yaşamının olanaklı olduğunu kanıtlarına kaynaştılar, eğlendiler, coştular.

5 Eylül'de deri işçileri tarafından İstanbul'da bir kır gezisi düzenlendi. Otobüslerle İstanbul'un çeşitli yerlerinden kır gezisine gelenler toplandı ve saat 11.00 civarlarında Denizliköy'deki piknik yerine gelindi.

Kitlenin yerleşmesinden sonra çağrı üzerine herkes toplandı ve devrim şehitlerinin anısına saygı duruşu yapıldı. Çeşitli ajitelerin çekildiği saygı duruşundan sonra

program açıklandı ve Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Musa Selvi'nin konuşmasından sonra programa geçilmek üzere herkes yerine dağıldı.

Program'ın oldukça zengin ve özellikle deri işçileri tarafından hazırlanmış olması işçi birlikteliği özgülünde örnek bir olaydı.

Halk oyunları ekibi, Grup Çağrı, mini tiyatro gösterisi coşkulu ve siyasi anlamda mesajlar içeren gösterilerdi.

Programın bir bölümünde Kamu Sendikaları Platformu Belediye-İş temsilcileri ile Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Musa Selvi'nin katıldığı çalışanların sorunları ile ilgili bir panel yapıldı. Bu gezide kitlenin arasında topluma halay çekmesi,

DDSB şiarlarını haykırması (Birlik, Mücadele, Zafer) dikkati çeken noktaların başında geliyordu.

Diğer dikkati çeken bir nokta da Umur Yayıncılık'ın açmış olduğu kitap, dergi, gazete standıydı. Odukaça ilgi çeken ve yoğun bir kitle ziyaretine uğrayan standın çevresinde Partizan, Özgür Gelecek, Yeni Demokrat Gençlik ve DDBS imzalı "100. Doğum yılında Şan Olsun MAOİZME" afişleriyle donatılmıştı. Yine Partizan ve Özgür Gelecek'in Deri İşçilerine hitaben göndermiş oldukları mesaj da coşkuyla karşılandı.

Halaylar, şairlerle süslenen gezi Grup Munzur'un dinletisi ile son buldu. Bu dinletide Komünist önder Baba Erdoğan'ın adına düzenlenen bir marş kitleyi saygı duruşuna geçirdi ve marşın bitiminde "Baba'lar ölmez", "Baba ERDOĞAN ölümsüzdür", "Ağa-Patron devletini yıkacağız, halk iktidarı kuracağız" sloganları atıldı.

Gezinin sonuna gelindiğinde herkes otobüslere bindi ve evlerine döndüler. Bir günlük gezi dostluk-dayanışma örneklerinin sergilendiği bir anı olarak beyinlere işlenirken yüreklerde ise kabarmış bir sevgi yumağı yarattı.

Bu geziye yönelik eleştiriler ise kitlenin düşük olması, organizasyonun daha güçlü olması gerektiği ve Grup Munzur'un programının kısa kesilmesi idi.

Deri işçilerinin kır gezisinde insanlar kaynaştılar, eğlendiler, devrimci duygularla coştular.

Şavşat'ta faşist baskılar yoğunlaşıyor

Şavşat/Özgür Gelecek- TKP/ML-TİKKO gerillaları, yoksul emekçi halkımızın kurtuluş mücadelesini geliştirdikçe, buna bağlı olarak devletin acımasız, zulümlerle faşist baskıları da gittikçe artıyor. Gerilla karşısında aciz kalan faşist devletin kolluk kuvvetleri bu nedenle saldırısını mazlum halka yöneltiyor. İlçe sokaklarında kadınlarla rasgele tokat atmaktan tutun da, yine sokak ortasında insanları meydan dayacağına çekmeye utanmayan Özel Tim, polis ve MİT; En son Şavşat Üzümlü Köyü'nden "Asım Meydan" isimli oldukça yaşlı bir şahıs gözaltına alınmıştır. Gözleri bağlanarak, işkenceli sorguya çekilen Asım Meydan'a iki gün boyunca elektrik verilmiş, saçları yolunmuş, dövülmüş ve hakaret edilmiştir. Hiçbir şeyden habersiz Asım Meydan'dan umduklarını çıkaramayan, işkenceciler, uyguladıkları insanlık dışı işkenceleri kamuoyuna açıklamaması için Meydan'a: "Seni tekrar işkenceye alırsın" tehdidiyle korkutarak daha sonra serbest bırakılmışlardır. Yaşlı amca bu işkenceleri hakemediğini söylemektedir.

Devrimci tutsaklardan kitap kampanyası

Haber Merkezi- Sağmalcılar Cezaevi'nin dolduğu bahane edilerek Gebze özel tip cezaevine sürülen devrimci tutsaklar birçok sorunla uğraşmak zorunda kaldılar. Devrimci tutsaklar kitap ihtiyaçlarını kendi olanaklarıyla karşılamak zorlanıyorlar. Bu nedenle duyarlı çevreleri bu sorunlarının çözümü için açtıkları "kitap kampanyasına" destek vermeye çağırıyorlar.

İlgilenen okurlarımız için irtibat adresi şöyle:

Soner Işık- 3. Koğuş Gebze Özel tip cezaevi- Gebze/İzmit

Erdoğan Şakar hâlâ kayıp

Haber Merkezi- 13 Ağustos'ta Perpa Ticaret Merkezi'nde Menzür'in cinayet çeteleri tarafından gerçekleştirilen ve 5 devrimci demokratın katıldığı operasyonda yaralı olarak gözaltına alınan Erdoğan Şakar'dan hâlâ haber alınamıyor. Polis Şakar'ın gözaltında olduğunu kabul etmiyor.

Erdoğan Şakar'ın ailesi Sosyalist Türkiye Partisi'nde onbeş güne yakın bir zamandır bu durumu protesto etmek için açık grevindeler.

Erdoğan Şakar'ın ailesi Şakar'ın iş bulmak amacıyla Perpa katliamında öldürülen Nabi Akyürek'e uğramak üzere evden çıktığını belirtiyorlar.

Kürt mahallesine baskın

Kayseri/Özgür Gelecek- Ege- men güçlerin Kürtler üzerinde uyguladıkları politikanın bir biçimi de; Kürt kökenli insanların doğudan batıya göçettirmek; batıya yerleştikten sonra da doğuya göçettirme sürgün etmek... Artık yavaş yavaş Kayseri'deki Kürt mahallelerine de aynı politikaları uygulamayı düşünüyorlar.

Kayseri'de çoğunluğu Dersim kökenli ailelerden oluşan ve Tunceli mahallesi olarak bilinen bir mahalle var. Mahalle halkının üzerine uygulanan psikolojik baskılar artarken, gençlik bu baskıları kırmış durumdur. Mahalledeki gençlik sü-

rekli sosyal ve kültürel faaliyetlerle ilgilenirler ve kendi aralarında voleybol, futbol oyunları ve satranç turnuvaları düzenlenmektedir. Geceleri ise yoksul halkın yaşadığı sokaklarda kızıl-erkekli gezilmekte, balkonlarda toplanıp çaylar içilmekte ve mahallenin yanında bulunan çayırda saz ve gitar eşliğinde yer yer türküler söylenmektedir. Bu yaşam biçimini, egemenler gençliğe fazla görmüşler. Çünkü onlar görmeden, duymayan, konuşmayan insanlar istiyorlar, bunun sonucu olarak da konuşan, duyan, gören insanların da susturmayı istiyorlar. 4 Eylül Cuma günü saat 22.00 s-

larında mahalleye siyasi şube baskın yapmıştır. Mahalle sakinlerinin söylediklerine göre; Çayırda saz çalan insanların üzerine arabayla yürüyerek, iner imnez silahlarını çekip "kıpırdamayın polis" geldi" diyerek insanları arabaya bindirmeye çalışmışlardır. Fakat ummadıkları bir direnişle karşılaşınca şaşırılmışlardır. Kimse polise verilmemiştir. Daha sonra yumsayarak geri adım atmışlardır. Ondan sonra bazı tehditler savurduktan sonra baskı gitmişlerdir. Ve o gün saat 01'e kadar mahalle içinde devriye arabaları doluşmuş. Önceki gün mahallede bulunan bir kişiye kişisel olarak...

MUNZUR BİR KEZ DAHA GÖRKEMLİ BİR DİRENİŞE TANIK OLDU!

İsyan ateşi Munzur'u boydan boya kızıla çevirmişti. 23 Ağustos 1992 günü zulme, sömürüye, ve her türlü kötülüğe isyan eden beş Kardelen'in kanyla birkez daha Munzur kızıştı.

Ölüm seni yanıltmasın... Usanma hayata yaraşan sesi aramakta Her kuşu palazlandığı bir yuva vardır. Her dal güneşin ve rüzgarın avuçlarında kendi hevesince boyanır çünkü, yaşaması gerekiyorsa birşeylerin birşeylerin senin olan

Dursun ERKUL

Peru halk savaşı Latin Amerika bozkırlarını tutuşturuyor

Avrupa/Özgür Gelecek- Peru'da faşist Fuzimori diktatörlüğünün PKP Başkanı Gonzalo yoldaş şahsında savaş tutsaklarına karşı giriştiği yeni saldırılar, dünya devrimci kamuoyunda tepkilerle karşılandı. Devrimci Enternasyonalist Hareket son saldırılara karşı Gonzalo'yu yaşatma kampanyasını daha da yaygınlaştırmak için yeni kararlar almış durumda. Kampanyanın içinde aktif olarak yer alan Peru'da yayınlanan El Diario gazetesinin bir yetkilisinden konuya ilişkin düşüncelerini aldık.

Özgür Gelecek- Gonzalo'nun yakalanmasından sonra Peru halk savaşı inisiyatif kaybetti mi? Bu dönem ve mevcut durum hakkında bizi aydınlatmamızı istiyoruz.

El Diario- Gonzalo'nun yakalanması elbette insanlar üzerinde moral bozuklukları yarattı, özellikle geri kitleler arasında. Fakat bu partide

13 AÑOS DE GUERRA POPULAR

El Diario'nun Avrupa'da yayınlanan nüshalarından biri.

veya orduda herhangi bir zayıflama ya yolaçmadı. Şimdi istiyorsanız genel bilgiler verebilirim. Ama isterseniz yazılı olarak bazı istatistik veriler verelim, bu daha iyi olacak. Belki söyleyeceğimiz şeyler subjektif abartma gelebilir.

Mayıs ayı boyunca değişik defalar askeri kişilere ataklar yapıldı, özellikle Amazon Ormanlarında. Lima'nın içinde de Amerikan Konsolosluğu bombalandı. 28 Temmuz Peru Milli Bayramı olduğu halde gerillalar bütün Peru'da elektriği kestiler. Ki Peru'nun büyüklüğünü düşündüğünüz zaman bunun ne kadar önemli olduğunu anlayabilirsiniz. Tabii ki devletin yanıtı da ona göre daha sert ve baskıcı oldu. Buna örnek, şimdi yürürlüğe konulacak olan ölüm cezalarıdır. Tüm Peru'nun büyük şehirlerinde bütün olarak askerleştirme sözkonusudur. Burjuva istatistiklerine bile bakacak olursak, halk savaşının yükseldiği görülür. Peru Komünist Partisi'nin uyguladığı silahlı grevler yöntemi geçen Mayıs ayında üç gün boyunca sarsıcıydı ve başkent Lima'da çok şiddetli geçti ve büyük yankı uyandırdı. Örneğin: Latin Amerika'da sevindirici olaylar oluyor. Özellikle PKP'nin etkisiyle burada yeniden gerilla savaşı başladı ve yeni komünist partiler kuruldu. Örneğin: Ekvador Komünist Partisi MLM. Burada da halk savaşı başladı. Bunların kadroları esas olarak Peru'ya gelmiş ve orada savaşmış insanlardan oluşuyor.

— Ölümcezarlarının yeniden konulması ve dünya haklarının dikkatini çekmemiz gereken noktalar nelerdir?

— Bizim için zaten böyle bir yazının önemi yoktur. Çünkü zaten insanlar öldürülüyor. Yönetim güya böylece insanların mücadeleye katılmasını öneleyeceğini sanıyor. Tabii ki bunun sonucu değişirmesi

sözkonusu değildir. Onlar insanları katlediyor ama mücadele de durmuyor, daha sert ve keskin bir biçim alıyor.

Seçimi PKP boykot etti. Daha önce parlamento seçimleri yapılmıştı. Son yapılan ise yerel seçimdi. Yapılan seçim zaten göstermeliktir. Boykot oranı yüzde ellinin üzerindedir ve yapılan seçimin hukuki geçerliliği yoktur. Buna karşı "Kambiyo 91" yani Fujimori'nin partisi büyük bir yenilgi aldı ve adamlarını bile seçti. Yerel seçimleri PKP dışında kimse boykot etmedi. Ancak Genel Parlamento seçimlerini PKP dışında APRA ve Sol Birlik'in bazı kesimleri de boykot etmişti. Yerel seçimlere bunların hepsi katılmalarına karşın hiçbir başarı sağlayamadılar. Kazananlar genellikle yerel bağımsız adaylar oldu. Yani politikacılar halkın gözünden düşmüştür. Katılan kesim ise medyanın etkisiyle bağımsız kilitlere yöneldi.

— Son olarak halkımıza bir mesajınız var mı?

— Halklarımızın dayanışmasını daha çok güçlendirmek için çalışıyoruz. Bunun için, özellikle El Diario'da bunu formüle eden yazılar yayınlıyoruz. Ben Mayıs 1993 tarihli sayısında çıkan bir yazının İngilizce çevirisini ve bu sayının İspanyolca ve İngilizce birer nüshalarını size sunmak istiyorum. Bundan önceki sayıda, biri Barbara Anna Kistler ile ilgili olmak üzere iki yazı yayımlandı. Gazetemiz İngilizce, Fransızca ve İspanyolca dillerden yayınlıyor ve aşağı yukarı bütün kıtalara dağıtılıyor. Amerika, Latin Amerika, Asya, Afrika ve Avusturalya'da ve toplam 40'ün üzerinde ülkede dağıtılıyor. Bu görüşmelerimiz daha yakın ilişkiler ve dayanışma için büyük önem taşıyor. Bunun için teşekkür ediyor ve mücadelenizde başarılar diliyoruz.

İnsan Hakları '93

Avrupa/Özgür Gelecek- Avusturalya Demokrasi ve İnsan Hakları Komitesi, Sekreteri Volkan KEMAL'in gazetemize faxladığı bir değerlendirmesini okuyucularımıza sunuyoruz.

* 1992 yılını söyleyiş bir tablo ile terketti dünyamız:

125 "Yeni ulus" bağımsızlık istiyor...

Tam 3500 ayrı topluluk kendisini ulus olarak görüyor.

Antropolog Peter Giotz'a göre: yeryüzünde 700.000'e yakın farklı dil ve lehçe konuşuluyor.

Bugün dünyada 190 devlet var. Yüzyıl başında rakam, bunun dörtte biri kadardı. Sadece son iki yılda 21 yeni devlet kuruldu.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Gali'ye göre; her an 400'e yakın devlet daha kurulabilir.

Avrupa'da tam 74 bölgede "etik saatlı bomba" var. Bunlardan 10'u gelişmiş Batı Avrupa'da.

Eski Sovyetler Birliği topraklarındaki etnik gerginlik odağı sayısı: 200.

1992'de dünyanın 52 ayrı sıcak bölgesinde 500.000 kişi hayatını kaybetti. Ve Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin ilan edilmişin 45 yılına girerken; 1993 yılı "Uluslararası Yeri Hakları Yılı" olarak ilan edildi. Kutlama şenliklerine (.) ek olarak; 12-25 Haziran 1993 tarihleri arasında, Viyana'da BM Örgütüne "İnsan Hakları Konferansı" düzenlendi. İlk kez, 813 İnsan Hakları Örgütü ve derneği gözlemci" olarak, Konferansın düzenlendiği binanın bodrum katındaki odalarda "ağrılanarak", "Dünya basınının" gözleri önünde" çok sesli'lik imajı bir kez daha makayadan geçirildi.

A.B.D. aslanları, "Uluslararası İnsan Hakları Yılı" kutlamak üzere, önce Afrika'nın boynuzuna,

somali'ye saldırdı. Saldırı öncesi, her zaman olduğu gibi, CIA'ce yönlendirilen Medya'nın yardımına başvurdu.. Günlere Televizyon, radyo gazete ve dergiler Somali'deki "AÇ insanları" görüntüleyip, öyküler düzmeğe, "timsah gözyaşları" dökmeğe başladılar. Dünya kamuoyu, BM önderliğinde ABD aslanlarına "Kutsal-İnsanlık onuru"na, yüce bir görev üstlenmesi için yeterli; "bilinçli" desteği vermekteydi. Kiliseler, havralar, camiler, tekkelerle yapılan dualar sonrası; uçaklara, gemilere bindirilen, cengaver "yığınlar", Somali'ye yollandı. zira, "Somali'li terörist Savaş ağaları" Birleşmiş Milletlere gönderilen yivecek yardımını, televizyonlarda seyrettirilmiş "aç" halka iletmiyor; karaborsada çok yüksek değerlerle satıp, elde ettikleri kazancı, iktidari ele geçirme aracı olarak, silahlanmaya yatırıyorlardı. Hele, Muhammet Farrah Aidid "teröristini" uslandırmanın vakti gelmişti. Bir sabaha karşı; Somali'nin başkenti Mogadishu "denize, güneşmenmeğe gider gibi" Yankee'lerin istilasına uğradı. Yankee'lerin peşinden, NATO'nun muzaffer ordu birlikleri, Müslüman ülkelerin şehitliğe, gaziliğe susattırılmış "imani bütün" menmetçikler! Somali'deki "insanlık dramına" son vermek için; birbirleriyle yarışmak üzere yollara düştüler. Kürdistan'da kahramanlık destanları yaratan Mehmetçikler de, General Bir'in komutasında; cennetin kapılarında, tereyağdan kıl sıyrır gibi girebilmenin heyecanı ile, denemeler kazanmak üzere Somali'ye yollandılar. Aynı Komünist avcılığı için Kore'lere yollandıkları, Turan adına Kıbrıs'lara postalandıkları gibi..

Dünya düzeninin en güçlü dokuz patronunun son Takko zirvesinde;

CNN,NBC, ABC, BBC, TRT, STAR, ekranlarından Dünya halklarına promasyon dağıtılır gibi zorla dağıttıkları gülücükler bile, ne çakalca iştahlarını; ne de sosyo-ekonomik çöküntülerini örtemiyor.

Dünya İnsanlığın kaderiyle oynama hakkını kendilerinde bulanlar; Bugün, ekbönömik-siyasi mültetecilerin çalacağı kapılar oldukça çok.. Kiliseden mezar kazıcılarca dek bir çizgi izlemekte.

Bu aldatılmış, aşağılanmış, düşürülmüş, kılışlıksızleştirilmiş, kimliksizleştirilmiş, kendi kendisine yabancılaştırılmış ve de en önemlisi bir avuç arpayı; açık ile terbiye ettirilmeğe çalışılan; cennetin başka kaybedeceği hiçbir şeyi kalmamış bu yüce insanlık, elbet birgün; vadedilen sahte cennetlerin, ne menem bir şey olduğunun ayırımına varacak. Ve ayağa kalkacak. Sizler o zaman korkun.. aç ölenlerin, neden öldüklerinin farkına vardıkları anda; korkularını nasıl yendiklerini göreceksiniz.. O zaman ancak, Savaş Tanrısı Mars'a kaçabilirsiniz.

YANLIZ, O YÜCE İNSANLIK-TAN ÇALDIKLARINIZ TÜM DEĞERLERİ BİR BİR GERİ VERMEDEN GİDEMERSİNİZ.. Önce onurumuzdan başlayıp, gaspedilen hak ve özgürlüklerimize tınakla, dişle geri alacağız; zira İnsanlık onuru, her türlü işkence, katliam, soykırımı ve sömürü düzenini yenecektir.. diyoruz. "Yaşam, özgürlük ve kişi güvenliği her insanın hakkıdır." diyoruz. "Hiç kimse işkenceye, zalimane, insanlık dışı, onur kırıcı cezalar ya da uygulamalara tabi tutulamaz." diyoruz. Hiç kimse keyfi olarak yakalanamaz, alıkonulamaz, ya da ülke dışına sürülemez." diyoruz. "Herkesin, düşüncelerini serbestçe ifade etme hakkı vardır." diyoruz. Ve Geliyo-

Yeni Dünya

Prof. Dr. Jens Scheer

Almanya'daki komünist partilerinin tarihi üzerine

1919 yılında Liebknecht ve Luxemburg tarafından kurulan ve bir süre Thlaman tarafından yönetilen eski KPD (Almanya Komünist Partisi) azgın nazi terörüne maruz kalarak dağıldı.

Savaşın sonra tekrar inşaa edilen KPD, savaş sonrası Sovyetler Birliği kontrolündeki Almanya'daki SPD ile birleşerek Sosyalist Birlik Partisi (SED) adını aldı. Bu parti ise halk içindeki çelişkileri ele almada yaptığı hatalar ile ve kendisini sematik olarak SBKP'ye adapte etmeye çalıştığı için giderek kitlelerden koptu. Sonuçta revizyonistleşerek geniş kitleler üzerinde bir baskı aracı haline döndü.

Aynı şekilde Batı Almanya'daki KPD de 1949'dan sonra çizgisini revize etti. 1966 yılında gerici Adenauer hükümeti Partiyi yasaklayınca, buna karşı direniş gösterilmedi. Önder kadroların birçoğu Doğu Almanya'ya geçerken, birçoğu ise cezaevine kondu.

1969 yılında o dönemin Almanya Başbakanı Brand ile Brejnev arasında yapılan görüşmeler sonucunda ve "barış içinde bir arada yaşamak" revizyonist anlayışından hareketle, Sovyetler Birliği güdümünde Batı Almanya'da DKP yasal olarak kuruldu. Bu parti tamamen revizyonist bir çizgi izleyerek Alman işçi sınıfını burjuvazinin kucağına atma ve herşeye göz yumma yolunu seçti.

1968 öğrenci hareketlerinin işçi sınıfı üzerindeki etkileri sonucu 1969'da Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung düşüncesini savunuların bir çatısı olarak tasarlanan KPD/ML kuruldu. Ancak bu, amacına ulaşmadığı gibi birçok bölünme ile yüz yüze geldi. Ve, daha çok ideolojik kargaşaya yolaçtı. Bundan sonra Şubat 1970'de KPD'yi yeniden inşaa örgütü kuruldu. Sözkonusu yapılanma, hiçbir örgütün haksız yere KPD'nin ismini kullanma hakkının olmadığını ve gerçek anlamı ile KPD'nin sınıf mücadelesinin içinde doğması gerektiğini haklı olarak savundu. 70'li yıllarda sınıf mücadelesine atılarak önemli bir rol oynadı ve KPD'nin ismini kullanmaya layık oldu.KPD/ML örgütü AEP çizgisini izlerken, KPD Mao Zedung'u savundu.

Bu önemli örgütlerin yanısıra 70'li yılların başında birçok komünist örgütü kuruldu. Ancak bunların etki alanları buldukları yerel bölgeleri aşamadı, örneğin kuzeyde Komünist Birlik (KB), güneyde KPD'yi yeniden inşaa örgütü; ancak bu ve buna benzer örgütlerin ortak noktaları ekonomizm batağına batması olmaları ve revizyonizm ile aralarına kalın bir hat çizmemeleri idi. Kendisini "anti-revizyonist" olarak lanse eden Batı Almanya Komünistler Birliği (KBW) uzun bir dönem en çok güce sahip oluyordu.

KPD diğer örgütlerle, bunlardan özellikle KPD/ML (Kızıl Safak) ve KBW ile birleşmek için büyük çaba harcadı, ancak derin görüş ayrılıkları yüzünden bu başarısızlıkla sonuçlandı. Bu görüş ayrılıklarından en önemlisi revizyonizme yaklaşma konusu idi. KPD kesin olarak ÇKP'nin yanında yer alarak Sovyet sosyal emperyalizmine ve modern revizyonizme karşı mücadeleye edilmesi gerektiğini ve Sovyetlerin ABD'nin yanısıra ikinci büyük emperyalist bir güç olduğunu savundu.

KPD, Doğu Almanya'daki baş çelişkinin milli çelişki ve Batı Almanya'daki baş çelişkinin ise halk ile emperyalist burjuvazi arasındaki çelişki olduğunu tesbit etti.

Hem DDR, hem SSCB'ye karşı aldığı kesin tavırden dolayı, diğer örgütler KPD'yi sınıf mücadelesine zarar verirken suçladılar. Ancak şimdi geriye dönüp bakıldığında, bazı eksikliklerini rağmen KPD'nin çizgisi genel olarak doğrudu.

Mao Zedung'un ölümünden sonra KPD, Hua Kua Feng'in yanında saf tutarak, Çiang Çing ve arkadaşlarını mahkum etmeye çalıştı. Ancak 1979'un son aylarında Çin'e karşı tavır almaya başladı ve özellikle atom politikasını ve ÇKP'nin halk muhalefetine karşı tutumunu eleştirdi. Bununla birlikte KPD'nin Çin'le olan ilişkileri koptu.

1980 yılının başında KPD'de tasfiyecil bir hizip ortaya çıktı ve partiyi feshetme yolunu tuttu. Buna karşın parti içindeki devrimci kanat ise parti örgütlenmesi yerine mevcut güç ile küçük örgütlenmeler şeklinde faaliyetleri sürdürme önerisinde bulundu. Bunun üzerine parti Mart 1980'de feshedildi. Ancak onu izleyen yıllar KPD'den arta kalan küçük örgütlenmeler de tutunamayarak dağıldılar. Bu dağılma süreci sadece KPD'ye has bir olay değildi, diğer örgütler de bu süreçte girmişlerdi. Geriye reformist ve ekonomist örgütlenmeler kalmıştı. Ekonomistleri temsil eden bir akım ise yeni oluşan MLPD(*) idi.

Geriyeye dönüp bakıldığında, KPD ve birçok örgütün dağılmasının esas nedeni, doğru bir pratiği mümkün kılacak Almanya'ya özgü durumun teorik olarak analizinin yapılmadığıdır. Bunun yerine dogmatik bir şekilde, hem eski Thlaman KPD'sinden hem de ÇKP'den kopya çekme yolu seçilmiştir. Bu nedenle birçok yoldaş kendisine inançlı bir şekilde güvenmiyordu ve en ufak sarsıntıda yıkılıyorlardı.

Aynı şekilde demokrasi ile merkezîyetçilik arasındaki diyalektik bağ yeterince kavranmıştı ve daha çok merkezîyetçilik ön plana çıkartılıyordu. Bunlardan olumlu bir faaliyeti teşkil eden anti-atom çalışmalarını idi; çünkü "kitlelerden öğren, tekrar kitlelere götür" prensibinden hareket ediyordu. Bu konudaki olumluluğun esas nedenlerinden birisi ise, bu faaliyetten sorumlu olan yoldaşın kalitesinde ve yaratıcılığında yatıyordu.

70'li yılların ML örgütlerinin birçok kadrosu mücadeleden tamamen elini ayağını çekerek özel yaşamlarına çekilirken, birçoğu da "Yeşiller" partisine girerek kariyer yaptılar.

Eski KPD kadrolarını diğerlerinden ayıran en belirgin özellik, onların kesin modern revizyonizm karşıtı olmalarıydı. Daha sonra, 80'li yıllarda Çevre, Doğa ve Teknik sorunlarına marksist bakış açısı ile çözüm getirmek isteyen çalışma gruplarında yer alan birçok insan KPD ve KBW'den ilham alıyorlardı. Ancak tüm bu sorunlara gerçek ve marksist bir çözüm getirmenin yolu Almanya Komünist Partisi'nin yeniden inşaaından geçmektedir. Günümüzde eksikliklerini duyduğumuz ve önmümüzdeki en önemli görev budur. Yani KPD ismini sınıf mücadelesinde oynayacağı rol ile hak eden bir komünist partisinin inşaaı..

* Bu DEH'e üye olan, ama DEH çizgisinden uzaklaşan "Mark-sist-Leninist Alman Partisi"dir

Konyalı seyyar satıcılar hak almayı öğreniyor!

Konya/Ozgür Gelecek: Konya şehir merkezindeki cadde ve sokakların temiz ve iyi görünmesi bahanesiyle belediye tarafından küçük üreticilerin semt pazarlarından çıkartılmasından sonra aynı ikili oyun seyyar satıcılar üzerinde de oynanmaya çalışılıyor. Seyyar satıcılar üzerinde 6 aydan bu yana süren "ceza keserek yıldırma" politikası tutmayınca Konya Büyükşehir Belediyesi seyyarların arabalarını toplama kararı aldı. Konya Valiliği Trafik il komisyonu da baskıyı arttırmak için bir başka karar çıkartarak seyyarları cadde üzerinden kaldırmaya başladı. 30 Ağustos'ta cadde belediye zabıta ekipleri Konya şehir merkezindeki tüm seyyar satıcıların sokak ve caddelerini terk edip, hiç satış yapamayacaklarını duyurdular. Zabıta, seyyarlara muhacir pazarı civarına gitmelerini yoksa arabalarını ellerinden alacaklarını belirterek uyardı. Bunun üzerine seyyar satıcılar 31 Ağustos'ta valilik binası önünde toplanarak oturma eylemi yaptılar. Burada vali yardımcısı Ergun Tezel ile görüşen seyyarlar trafik il komisyonu kararının iptalini isteyerek, iptal edilmediği takdirde eylemlerine daha da sertleşerek devam edeceklerini bildirdiler. Buna karşı vali yardımcısı Ergun Tezel şunları söyledi: "Seyyarları toplama kararı bize ait değildir. Biz siz trafiği engellediğiniz için sadece cadde üzerinden çıkarmaya çalışıyoruz. Sokak ve çarşıları karıştırmıyoruz. Orası Büyükşehir Belediyesine aittir, bizi ilgilendirmez." Valilikten çıkan seyyarlar Büyük şehir Belediyesi önüne kadar yürüyerek orada eylemlerine devam ettiler. RP'li Büyükşehir Başkanı Halil Ürün ile görüşmek isteminde bulundular. Fakat Başkan seyyarlarla görüşmek istemeyince olaya polis müdahale ederek seyyarları engellemeye çalıştı. Polis joplarla saldırınca seyyarlar da polise saldırarak 2 po-

Belediye zabıtalari işsizlikten dolayı seyyar satıcı olan binlerce insana göz açtırmıyorlar

lisin ellerinden joplarını aldılar. Bu tepkiler üzerine polis geri çekildi. Başka çaresi kalmayan Halil Ürün seyyarlarla görüşmek zorunda kaldı. Görüşme sırasında orada bulunan seyyarlardan biri görüşmeyi şöyle anlattı:

"Başkan önce bizi karşısında görünce heyecanlanarak sert davranmaya çalıştı. Bu eylemi kimden izin alarak, ne cüretle yaptığımızı

sordu. Biz de sert bir şekilde ekmeğimizi savunma hakkına sahip olduğumuzu bildirince geri adım atarak yumuşadı. Daha sonra nazik bir dille sabit bir yer istediğimizi, yoksa şehir merkezindeki cadde ve sokaklarda kalacağımızı belirttik. Başkan bize sabit bir yer olarak hemen hemen şehir dışındaki hiç satış yapamayacağımız mucahir pazarını gösterdi. Bunu reddettik ve şehir

merkezinde sabit bir yer istediğimizi yoksa aç kalacağımızı açıkladık. Konya'da 2-3 bin seyyar var. Bunların hepsi işsizlikten dolayı bu işi yapıyor. Arabalarımız elimizden alınırsa ailelerimizin aç kalacağını anlattık. Bize ya iş verin ya arabamızı ve bizi serbest bırakın her yerde satışımızı yapalım ya da bir yer gösterin oraya gidelim dedik. Başkan bu isteklerin mümkün olmadığını belirtti. Bunun üzerine bu isteklerimize cevap vermediğini dışarıya çıkıp arkadaşlarımıza da açıklayın dedik ama çıkmadı. Üstelik bizi de polise karşı kışkırtmaya çalıştı. Bu isteklerin Belediye meclisinde görüşüleceğini belirterek bizi atlattı"

Seyyarlar o gün hiçbir sonuç alamadan bir gün sonra valilik önünde toplanma kararıyla dağıldılar. Dağılırken bir grup seyyar üzerine polis saldırarak 4 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltında hangi örgüte üye oldukları sorgulanan ve 1 gün boyunca dövüldükten sonra serbest bırakılan seyyarlar şunları belirttiler "Biz ekme kavgası veren seyyarlıktan başka işi olmayan emekçileriz. Bizim yaptığımız tek şey elimizden ekmeğimizi almaya çalışanlara karşı direnmek asıl gözaltına alınması gereken kişiler onlar olduğu halde bizden ne istiyorlar. Elimizde tek bir arabamız var. Bunu da alırlarsa açlıktan ölüyoruz veya dağa çıkmaktan başka çaremiz kalmaz. Biz açız ve ekmeğimizi çalanlardan ekmeğimizi istiyoruz.

1-Eylül'de yine benzer eylemleri gerçekleştiren seyyar satıcılar aynı kişilerle (vali yardımcısı) Ergun Tezel ve Büyük Şehir Belediye Başkanı Halil Ürün) tekrar görüştiler. Sonuç yine aynı idi. Görüşülen iki kişi de topu birbirine atıp, 2 gün sonra tekrar toplanacaklarını sonuç zaman belli olacağını belirttiler. Bu sefer eyleme müdahale olmadı.

Kirli savaş için Kimyasal Gaz üretimi

Haber merkezi- Kütahya'da kurulu bulunan TÜGSAŞ'a ait Gübre fabrikasında TC'nin beyaz ordusu için TNT ve RES gazı üretimi yapılıyor. Bileşiminde karbondioksit, karbonmonoksit, hidrojen ve metan gazı karışımı olan "RES" gazının 2-3 dakika solunduğunda insanı öldürdüğü belirtiliyor. RES gazının üretimi yaz aylarında yapılıyor ve üretilen gaz askeri amaçlarla Ankara'da bulunan MKE'ye bağlı Barutsan'a gönderiliyor. RES gazının Kürdistan'daki kirli savaşta kullanılmak üzere üretildiği devrimci kamaoyunun ortakkanı.

Ankara yürüyüşçüleri yine işten atıldı

Haber Merkezi: Bornova Belediyesi'nde 49 işçi iş yasaınının 13. maddesi bahane edilerek işten atıldı. Çıkarılan işçilerden 41'i daha önce 1991 Ağustos ayında İzmir Büyükşehir Belediyesi'nce işten çıkarılan ve daha sonra Demirel hükümeti ile Belediye-İş Sendikası arasında varılan anlaşmayla işe alınan işçilerdi. Geri kalan sekiz işçi ise geçici statüde Bornova Belediyesi'nde çalışıyordu.

Toplu sözleşmesine ilk kez iş güvencesi maddesi koymakla övünen Bornova Belediye Başkanı Ali Sözer'in bu tavrını tepki gösteren atılan işçiler, protesto eylemliliklerine hazırlanıyorlar.

Bornova Belediyesi hükümetle yapılan protokole göre alınmaları gereken 11 milyon ancak 6 milyarı aldıkları için işçileri atıklarını bahane ederken, atılan işçiler 5 aydır maaş alamamalarına rağmen belediyeyi sıkıştırmadıklarını anlattılar.

Özel Çankaya Hastahanesi'nde işçi kıyımı

Ankara/ Özgür Gelecek- Ankara Özel Çankaya Hastanesi Ağustos ayının sonunda, ekonomik krizde olduğu ve tasarrufa yöneldiği gerekçesiyle parça parça işçisini atmaya başladı. Şimdilik atılanlar 4 kişi ve bunlardan 3'ü tazminatlarını, ödenen ücretten değil asgari ücretten alırken bir işçi hala raporlu olduğu için atılmasına itiraz etti.

Ancak atılanlardan ismini açıklamayan bir kişi "bizce en büyük etken teşmil kararının kesinleşmiş olmasıyla birlikte aynı işkolunda çalışan diğer işçilere sağlanan hakların bize de sağlanmak zorunda kalmasıydı" dedi. Hala çalışan bir işçi de "bizi yakında atabilirler işyeri taşaronaşmaya da gidebilir. O zaman daha ucuza işçi çalıştırır" dedi.

1 Eylül'de barış çağrısı

Haber Merkezi- "1 Eylül Dünya Barış Günü" nedeniyle İstanbul Sepetçiler Kasrı'nda 1 Eylülde "Acil Çağrı Grubu" tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Sanatçı, politikacı, yazar, çevreci ve insan hakları savunucularının destek verdiği ve Bilgeşu Erenus, Ercan Kanar, Kemal Parlak, Murat Belge, Nur Süre, Türkmen Başer Kafaoglu ve M. Ali Özpolat'tan oluşan 7 kişilik "Acil Çağrı Grubu" nun toplantısında söz alan konuşmacılar genelde kirli savaşın durdurulmasını, ateşkes ve müzakere masasına oturulmasını üzerine TC'ye çağrıda bulundular.

Aydınlanma savaşçısı Turan Dursun anıldı

Özgür Gelecek- Ankara: 4 Eylül 1990 günü evinden çıkarken faili belli cinayete kurban giden Turan Dursun ölümünün 3. yılında Ankara'da mezarı başında anıldı.

Hiçbir çevreye çağrı yapmadan, kendi aralarında bir anma düzenleyen İP yönetimi, anmanın coşkusu ve sönük geçmesine sebep oldu. Cebeci Asri Mezarlığı'nda düzenlenen anma törenine katılan 50-60 kişilik grubun tamamının İP'li olduğu gözlemlendi. Turan Dursun anısına bir saygı duruşunun bile yapılmadığı anmada, Dursun'un çalışma arkadaşları ve oğlu birer konuşma yaptılar.

Dini bir eğitimle büyüyen, uzun yıllar devletten maaşlı din görevlisi olarak görev yapan Dursun, dinin ahyon olduğunu farketmişti andan itibaren bir an tereddüt etmeden, katledilebileceğini bile bile aydınlanma savaşçılığını kendine bir görev bildi. Karanlık dünyasında bulduğu ışığı kendisine saklayabiliirdi. Belki o zaman daha sakin ve uzun bir yaşamı olabilirdi, ama o bunu yapamazdı. O'nun için etrafını aydınlatmayan ışığın karanlıktan bir farkı yoktu. Cehaletle karşı savaş veren bir devrimci-demokratı. Din dogmasına karşı Türkiye'nin yetiştirdiği en yetkin aydındır. Din karşı her zaman bilimsel, materyalist yöntemleri kullanarak yaklaşıyordu.

Türkiye'de dini akımların devlet eliyle beslenildiği, gerici-yobaz çevrelerin MİT ve Kontrgerilla ile kol kola katliamlara giriştiği ve değerlere sahip çıkmalyız. Onurlu bir yaşam sürdü. Tehditlere rağmen teslim olmadı, geri dönmedi.

Bayan tutsaklar yasaklara karşısavaşıyor

Haber Merkezi- Sakarya Cezaevi'nde bulunan bayan Devrimci Sol davası tutsakları adına bir açıklama gönderen Güneş Arduç Eliuygun Sakarya Cezaevi'nde idarenin geldikleri günden beri kazanılmış haklarını hücre hapsi, görüş ve mektup yasağı gibi tehditlerle geri almaya çalıştığını belirtti.

Eliuygun'un anlatımına göre Sağmalcılar Cezaevi'nden Sakarya'ya sürgün edilir edilmez, bayan tutsakların giysi, mutfak eşyası türü eşyaları gecikmeli olarak verilmiş ama mektup, fotoğraf, özel tutulan notlar, kitap, dergi ve defterler ise keyfi olarak bekletilmiş, sonuçta eksik olarak verilmiştir. Müdürler ve erkek gardiyanlar akşam sayımına girmiş ve bayan tutsaklardan ayakta sayım vermeleri istenmiş, ancak "tutsaklar" ayakta sayımı reddetmiştir. Bunun üzerine mektup yasağı tehditi savrulmuş, 2. müdür M. Özdemir tarafından havalandırma kapısı kilit-

lenerek tutsaklara günde 2 saat havalandırmaya çıkacakları duyurulmuştu.

Bayan tutsaklar bu durumu havalandırma kapısını patlatarak boşa çıkarmışlar ama sayım sorunu tehdit aracı olarak gündemde kalmaya devam etmiştir.

Sakarya Cezaevinde alt kattaki yemekhanenin kapısı gece 23.30'da kilitlenerek, bayan tutsakların geceleri hareket serbestisi üst kattaki yatakhaneyle sınırlandırılmaya çalışılmış ancak tutsaklar fiili tavrı alınca yemekhane kapısının 01.30'da kapatılması idarece kabul edilmiştir.

Sakarya Cezaevi'ndeki bayan tutsaklar diğer sorunlarını da şöyle sıralıyorlar: Görüş on beş günde bir yapılmakta ve sadece 25 dakika sürmektedir. Çoğu tutsağın ailesi Sakarya dışında olduğu için bu süre çok yetersiz gelmektedir. Ailelerin kapıda saatlerce bekletilmesi üzerine sorununu tartışmak isteyen tut-

saklar 30 Ağustos'ta 2. müdür Mehmet Özdemir ve gardiyanlar tarafından dövüldüler. Kitap, dergi, broşür, mektup, telgraf, teyp, kaset gibi malzemeler denetim bahanesiyle keyfi olarak idarede günlerce bekletilmektedir.

Sakarya Cezaevi eski ve köhne bir yapı olduğundan sağlıklı yaşam sürdürülmesine elverişli bir altyapısı yoktur. Lağım fareleri cirit atmakta, koğuşlarda sıcak su tesisatı ve banyo bulunmamaktadır. Cezaevinin tek hamamını haftada bir kez sınırlı bir şekilde kullanabilen tutsaklar için banyo yapmak ve çamaşır yıkamak tam bir işkence halini almaktadır.

Şu anda 15 kişinin olduğu siyasi bayanlar koğuşunda 40 kişilik ranza balık istifi sıralanmıştır ama koğuş kapasitesi en fazla 20 kişiliktir. Tutsak sayısının artacağı kesin olmasına rağmen idare yeni bir bayan koğuşunun açılmayacağını şimdiden vurgulamıştır.

Sürgün yeri Yozgat Cezaevi ve son gelişmeler

Haber Merkezi- TKP/ML davası tutsaklarının verdiği bilgiye göre 16 Şubat '93 günü Nevşehir E tipi cezaevinde yaşanan fırtından sonra cezaevi idaresinin belirlediği kişilerden üç grup çeşitli zamanlarda Yozgat E tipi cezaevine sürgün edildi.

Yaşanmış olan bu üç ayrı sürgünde de tutsaklar kabadayaktan geçirildi. Hatta bundan ileri varan uygulamalar yaşandı. Falakadan tek kişilik hücrelere hapsedilmeye, zorla saçlarının kesilmesine deyin çeşitli işkence yöntemleri uygulandı. Bu uygulamalara maruz kalan tutsakların otuz günü aşan açlık grevi sonunda idare ile anlaşmaya varılmasına rağmen cezaevi idaresinin keyfi uygulamaları

sürüyor.

Nevşehir Cezaevi'nde yaşanan son direnişten sonra üçüncü grup da (altı kişilik) sürgün olarak Yozgat Cezaevi'ne getirilirken kaba dayaktan geçiriliyorlardı.

Bunun yanında hergün koğuşun duvarları bir saat döğülüyor, her sayımda bir de kaçık sayımı yapılması gibi tuhaf bir uygulama gündeme getiriliyordu. Gerekece olarak ise tünel olup olmadığını kontrol ettiklerini belirtiyorlardı.

Bu durumu basına yansıtmak isteyen tutsakların yazıları idare ve savcılığın kararlarıyla engelleniyor ve yazılar imha ediliyordu.

Tutsakların idare ile görüşmesi

hiçbir sonuç vermezken son dönemde görüşüne bile sağlanamıyor. TKP/ML tutsakları, bu keyfi uygulamaların devam etmesi halinde Yozgat Cezaevi'nde insanlık onurunu korumak için aktif direniş geçileceğini belirtiyorlar. Tutsaklar: "Direniş geçildiği takdirde gelişebilecek olumsuz olayların sorumlusu Adalet Bakanlığı savcılık ve cezaevi idaresidir." diyorlar.

TKP/ML tutsakları son söz olarak şunu söylüyorlar: "Bütün cezaevlerinde yaşanan bu insanlık dışı uygulamaları protesto ediyor, devrimci, demokrat, yurtsever kamuoyunu bu konuda bize destek vermeye çağırıyoruz."

“Savaşımız savaşmak için değil, halkı iktidara taşımak içindir”

TKP/ML-TİKKO 1 No'lu Bölge Komutanlığı (Dersim) 1 No'lu Alt Bölge Komutanlığı Siyasi Komiseri ile yapmış olduğumuz röportaj yayınıyoruz.

Özgür Gelecek: Bize kendinizi tanıtır mısınız?

(Komiser, bu klasikleşmiş soruyu te-bessümlerle karşılayıp çevresine biraz bakımdan sonra, düzgün bir Türkçeyle, hafif sesle karşılırdı.)

Komiser: Öncelikle, partimiz TKP/ML yasalarına rağmen kurulmuş ve bu düzenin yıkılması yerine proletaryayı önderliğindeki halkın, kendi iktidarını kurma amacıyla yarı-sömürge, yarı-federal ülkemizin yapısı gereği, silahlı mücadeleyi esas mücadele biçimi olarak benimsemiş, bunu halk savaş stratejisiyle uygularken düşmanın saldırılarından korunabilmek ve halka önderlik görevini yerine getirebilmek için illegaliteyi esas alan bir partidir. Üyeleri, örgütsel ve kişisel sorunlarda bunu zaafa uğratmamak zorundadırlar. Bundan dolayı da kendimi ancak belirli sınırlar içerisinde tanıtabilirim. Bu, anlayışla karşılanmalıdır.

— Elbette, soruların sınırlarını yaptığımızda belirleme hakkına sahipsiniz. Bu konuda sizi zorlayamayız.

— Ben Türkiye proletaryasının öncü kurmayısı olan TKP/ML çizgisini askeri alanda uygulamak ve devrimin önündeki askeri engelleri kaldırarak siyasi çözümlerin önünü açmakla görevlendirilen askeri kolu durumundaki TİKKO'nun belirli bir alanda faaliyet yürüten güçlerinin, yani gerilla birliklerinin ve komutanlıklarının içerisinde, Parti'nin siyasi ve ideolojik önderlik görevini yerine getiren parti organının sekreteriyim.

— **Siyasi komiserlik nedir?**

Komiser: Biraz önce de açıkladığım gibi ordu içerisinde siyasi ve ideolojik önderlik yapmada ve ordu güçlerinin parti çizgisini doğrultusunda hareket etmelerini eğitme, denetleme ve önderlik etme görevi, TKP/ML Merkez Komitesi Askeri Komisyonu tarafından atanmış, partinin ordu içerisinde görev yapan siyasi kadrolardır. Ve bu bahsedilen konularda parti organında sekreterlik yaparak organik işlev kazandırmada birinci derecede sorumlu ve yetkili olan parti kadrolarıdır.

— **Görevi sadece ordu ile mi sınırlıdır?**

— Kesinlikle hayır. Sadece siyasi komiser ve parti üyelerinin değil, TKP/ML'nin siyasi ideolojik önderliği altındaki TİKKO'nun bütün üye ve kadrolarının bir görevi düşmana karşı savaşmak ve saldırılar düzenlenmekten; diğer bir görevi ise, kitle faaliyeti yürütmektir. Yani faaliyet yürüttüğü alanda gerilla birliklerinin esas görevi olan “savaşmak ve saldırılar düzenlemek” için uygun hareket tarzını aksatmayacak şekilde propaganda-ajitasyon ve örgütlenme görevi de vardır. Bu da ordumuzun Beyaz Ordu'dan farklı olarak sadece savaşmakla değil, halkı devrim mücadelesine sevk etmek için örgütlemeye de Yani TİKKO'nun üyeleri ve TİKKO içerisinde görev yapan bütün parti üyeleri iyi bir asker ve siyasetçilerdir.

— **Bu yaşama alışmak kolay olmasa gerek.**

— Elbette kolay değil hatta çok zor. Ama bunu başarmak için yukarıda saydıklarımın olması insanın bu işi yapmada gönüllülüğü, yani istekli olması ve istediği bu şeyin hayata uygulanması için harekete geçmesi gerektirir. Kişi eğer isterse ve severse bu yaşama katılsa o kadar zor olmadığını, aslında zor gelmeyeceğini görür.

— **Öyleyse TİKKO'ya askeri-politik örgüt diyebilir miyiz?**

— Tamamen doğru. TİKKO politik-askeri bir örgüttür.

— **TİKKO ne zaman kuruldu. Kısa bilgi verir misiniz?**

— TİKKO'nun kuruluşu, partimizin kuruluşuyla birliktir. Yani 1972 yılında kurulmuştur. Kurucusu İbrahim KAYPAKKAYA'dır. Ayrıca 18 Mayıs-15 Haziran 1993 tarihleri arasında gerçekleştirilip, Marksizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlanan Olağanüstü Parti Konferansımızda İbrahim KAYPAKKAYA yoldaşımız TİKKO'nun başkomutanı olarak kabul edilerek karar altına alınmıştır.

— **Bize biraz da gerilla yaşamından bahsedebilir misiniz?**

— Başta da belirttiğim gibi kendimle ilgili sorularınızı biraz sınırlamanızı ve cevap veremeyeceklerimin olmasının daha iyi olacağı düşüncesindeyim.

— **Ölür buna dikkat etmeye çalışacağım.**

— Sevindirir.

— **Gördüğüm kadarıyla yaşınız çok genç. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?**

— Öncelikle yaşımın gençliğine ilk şaşırmanın sız olmadığını belirtmek istiyorum. Ancak kişi eğer benim gibi devrimcileri yakından tanımaya (çocukluğundan) başlamışsa mücadeleye, katildikten sonra ortama adaptasyonu daha erken olmaktadır. Benim en büyük avantajım bu sanırım. Tahsil durumum pek yüksek olmamasına rağmen, parti saflarında mücadeleye atıldıkları sonra, kendimi yetiştirmeye büyük önem verdim. Yaşamımı halkın mutluluğu için adanmış ve bu amaç doğrultusunda gelecek herşeyi göğüsleme cesaretini gösterdik-

ten sonra, kişinin yaşadığı sürece, halka daha fazla hizmet edebilmek için, kendini yetiştirmeyip, belirli kalıplarla sınırlaması bana ters geliyordu. Benim bu kişisel çabam, gerilla birliklerindeki, komiser yoldaşlar tarafından gösterilen ilgi büyük yardım ve önderlikleriyle birleşti, parti düşüncelerini kavramam, yorumlamam ve doğal olarak bunları hayata uygulamam da büyük ölçüde kolaylaştı. Ayrıca önder yoldaşın genç yaşında Marksizm-Leninizm-Maoizm'i de-

— **Açıklama yapılmamasının nedenini kısaca açıklayabilir misiniz?**

— Yapılan eylemlerin açıklanmamasında devletin iki hareket noktası vardır. Bunlardan birincisi Türkiye'de gerilla savaşını sadece PKK'nın değil TİKKO'nun da sürdürdüğünü ve bu savaşın her geçen gün biraz daha yükseldiğini gizleme çabasıdır. Çünkü devlet, silahlı mücadeleyi PKK ile özdeşleştirme çabası içindedir.

**Ve açılmış çadırlar
Çatılmış silahlar
Bir sohbe dalmışlar
gerillalar
Yine çatışmalardan anılar
Eyyy!!! zulüm
Yıkırlar, yakarlar seni
Bu yevda
Bu yivrek
Bu cesaret olduktan sonra
Vız gelir tanklar, toplar,
uçaklar, lavlar
Onları durduran
Ezilen halklardan örülmüş
Çelikten bir zırh var.**

— **Bize kısaca gerillanın yaşamını anlatır mısınız?**

— Anlatmaya çalışayım. Çünkü bunu başarmak o kadar kolay bir iş değil. Özellikle gerilla yaşamı, kimilerinin bakış açısında olduğu gibi, ay ışığında yürüyüş, su kenarlarında konaklamalar, orman gölgesinde şiiirlerle, dünyanın en romantik yaşam tarzı gibidir. Ben böyle düşünenlere romantik takılıyorlar ya da romantizm diyorlar.

Oysa gerilla yaşamında yukarıda sayılanlara macera veya boş bir yaşam olması için yapılmaz. Gerilla yaşamı özünde insanın kendi kafasında yaşadığı zıtların mücadelesini, yani proletaryaya ile burjuva ideolojisinin netleştirilmesini zorlayan ya kendini, ya halkı öne çıkarması için sürekli olarak dayatan, açıklar, uykusuzluk ve yorgunluklar, kurşunlar ve ölümlerle örülmüş bir ateş çemberidir.

Bu ateş çemberi içerisinde geçmek yetmemekte, ömrün boyunca onun içinde yaşamak zorunluluğu, kişide çelikten bir irade, sarsılmaz bir inanç ve büyük bir cesaret gerektiren ve düşmana karşı sürekli olarak tetikte ve silahlı savaş içerisinde iken kendi kafasında ise sürekli bir ideolojik mücadeleyle zaafı karşı mücadeleyi içeren, zor ama başarmak isteyen için de zor olduğu kadar onurlu ve güzel bir yaşam tarzıdır.

— **Bu yaşama alışmak kolay olmasa gerek.**

— Elbette kolay değil hatta çok zor. Ama bunu başarmak için yukarıda saydıklarımın olması insanın bu işi yapmada gönüllülüğü, yani istekli olması ve istediği bu şeyin hayata uygulanması için harekete geçmesi gerektirir. Kişi eğer isterse ve severse bu yaşama katılsa o kadar zor olmadığını, aslında zor gelmeyeceğini görür.

— **ZORLUKLAR GERILLANIN YAŞAM TARZINI OLUŞTURMAKTADIR**

— **Gerilla saldırılarınız genel olarak açık duyuluyor. Bunun nedeni saldırı olmaması mıdır?**

— Hayır. Özellikle Dersim'de gerilla saldırılarımız yoğunlukla devam etmektedir ama, bunlar faşist Türk devleti tarafından gizlenmekte ya da PKK'ya mal edilmektedir. Kendilerinin de birçok defa açıkladıkları gibi “TKP/ML TİKKO ismi hiçbir şekilde açıklanmayacak ve bu örgütün faaliyeti gizli tutulacaktır” şeklinde kararları var.

Bir örnek verecek olursak; Erzincan Valiliği ve Belediyesi hoparlörlerden “TİKKO buraya yerleşmeye çalışıyor, onların kökünü kazıyacağız. Halk bunlara yardımcı olmamalı, bize bildirmelidir” şeklinde yayın yapmasına rağmen özellikle yayınlarda ve basında bunlara yer verilmemektedir.

Bir başka örnek verecek olursak; 1992 yılı yaz mevsiminde Dersim'in sadece 1 No'lu muntakasında 7 saldırı gerçekleştirildi. Bunlardan üçü karakollara yönelik roketatarlı saldırı, diğerleri pusuydu. Bu saldırılarda toplam 30 düşman askeri ve subayı öldürüldü, en az bir o kadar da yaralıları vardı ancak hiçbirisi açıklanmadı.

Yine bu sene aynı alanda şimdiye kadar 3 saldırı gerçekleştirilip, bunlarda toplam 10 ölüleri varken yine açıklanmamaktadır. Ama halk tabii ki bu saldırıların kum tarafından yapıldığını öğrenmekte, bu da devletin deve kusu misali kafasını buruşturup gerçekleri saklamaya benzer bir eylemlerini içermektedir.

Bu hareketin masaya oturma-sıyla ya da herhangi bir nedenle eylemlerini durdurdukları an “terörizmi kuruttuk” diyerek halkı aldatmak için zaman hazırlamaktadır. Oysa 21 yıldır Türkiye'de TKP/ML TİKKO adında bir örgütün silahlı mücadele yürüttüğünü açıklarsa, her defasında “bir avuçlar”, “bitirdik”, “temizledik” şeklindeki propagandaları boş çıkacak, halk, gerçekleri görecekler.

Diğer bir nedeni ise, bizim Partimizin sınıf proletaryaya önderliğinde işçi-köylü temel ittifakı üzerine bir veya birkaç alanda kurulacak Kızıl Siyasi İktidarlar kurulduktan sonra oluşturulacak Halkın Birleşik Cephesi'ni oluşturarak halkın üç silahlı olan, güçlü ve politikası doğru Komünist Partisi, düzenli Kızıl Ordu ve Halkın Birleşik Cephesini tamamlayıp halkın kendi iktidarını kuracağı Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirme perspektifine ulaştırma gereği kurlardan şehirlere doğru parça parça kurtararak ilerleyip, ülkenin bütününi denetimi altına alacak şekilde bir askeri programa sahip olan Partimiz bunu başarıya ulaştırmak için Halk Savası Stratejisinin birinci aşamasını oluşturmaktadır.

— **Artık, Komünistler ana-bacı tanımaz, şeklindeki alçakça demagoji ve çarpıtmalar, halk içerisinde de tutumaktadır. Öyleyse söyleyeceği tek şey, terörist de-yip kenara çekilmekten başka birşey değildir. Bu da terörizmin, kelime anlamını dahtı bilen veya öğrenen kişiye geçerin böyle olmadığını görme imkanı vererek boş çıkarmaktır. Kısacası, Türkiye'de, Devrimden menfaati olan geniş halk yığınlarının proletaryaya önderliğinde ortak düşmana karşı savaşıma amacı güden, sınıfsal ve sosyal kurtuluş hareketi olan partimizin düşüncelerini öğrenmemesini daha uygun bulmaktadır. Çünkü ismini duymak ya da eylemlerini duymak insanları bu hareket hakkında bir-**

şeyler öğrenmek için araştırmaya sevk edecektir ki bu da faşist Türk devletinin en çok korktuğu meseledir.

— **Alanda, düşmanın durumu nedir?**

— Özellikle çok yaygın karakol ağıyla merkezi otoritesini halk üzerinde hissettirmeye ve gerillaların hareket alanını daraltmaya çalışmaktadır. Ama gelinen aşamada karakol güçleri ancak kendi binalarını korumak için uğraşmak zorunda kaldığından, köylere dahi çıkamamaktadırlar. Genel olarak, hareket etmeyip, güçlü operasyonlarla gerilla avına çıkıp halka gövde gösterisi yapmaktalar. Operasyonlar ise, ilkbahar ve sonbahar aylarında yaprak olmadığı zamanlarda yoğunlaşmaktadır.

Ancak son dönemde, düşman yeni bir saldırıya hazırlanmaktadır. Elazığ'da bulunan 8. kolordu Dersim'e taşındı, yaklaşık 3.000 askerle birlikte yine, Kayseri 9. Hava indirme Tugayı da Hozat'a yerleşme hazırlığında. Büyük ihtimalle sonbaharda güçlü bir saldırıya girişecekler. Bunu, kaybettikleri insiyatifi yeniden kazanarak alanda tam denetimi sağlama amacıyla gerçekleştirecekler.

— **Siz nasıl bir hazırlık yaptınız?**

— Gerilla savaş yürütüyor olmanın avantajlarını kullanarak, bu saldırıya, düşmana karşı gerilla saldırılarıyla yanıt vermeye hazır durumdayız. Düşman bir gölgeye karşı savaşmak zorunda ama gölgenin sahibi onu inha etmek için pusuda olacaktır.

Bunun için çok yönlü hazırlık içerisindeyiz. Ancak esas sorun 8. Tugay operasyonunda olduğu gibi bu saflarda, halka yapılacak yoğun işkenceler olmaktadır. Düşman gerillayı bulamaya çalıştığına ilişkin kitleye yönelik bilgi almaya çalışacaktır. Burada yine köylere, okullara işkence tezgahları kurulacağı, “Kaçarken vuruldu”, “Kendini uçurumdan attı” şeklindeki provakasyonlara başvuracağından tüm kamuoyu uyanık ve duyarlı olmak zorundadır ve olayları yakından takip etmelidir.

(Bu arada yemek saati geldiğinden, işe nöbetçisi erkek gerilla ekme dağıtımını başlatmıştı. Bir savaşçı bizim payımıza düşen bir yufka ekme ve bir kaşık çökeligi birer bardak çayla birlikte getirdi. Komiser, hemen çökeligi ekme-iğine yayıp yemeye başladı. Benim alışkın olmadığımı sanarak:

“Birşeyler sipariş verseydik iyi olacaktı” diyerek sanırım nabzımı ölçtü.

Ben de gerek yok, kendimi bildim bileli ayımsını yiyiyorum deyince, bir kahkaha attı.)

— **“Senin de miden ağrıyor mu” diye-rek takıldı. Sonradan öğrendiğim kadarıyla komiser sürekli ilaç kullanıyormuş; gelen çökelik de mideyi delegecek güçte eksiydi.**

Yemeği yedikten sonra sohbetimize tekrar devam etmeye başladık.

— **TİKKO üyeleri nasıl bir eğitime tabi tutuluyor?**

— Ordumuzda eğitim, siyasi-ideolojik ve askeri olmak kaydıyla iki şekilde ele alınmaktadır. Birincisi; yani siyasi ve ideolojik eğitim. Ordu içerisinde görev yapan güçler parti temsilcileri ve siyasi komiserler tarafından düzenlenmekte, bu eğitimlerde, ideolojik zaf ve hastalıklar, parti programı, felsefe ve genel olarak Marksist, Leninist, Maoist klasikler ele alınmaktadır. Bunlara, ekonomi-politik de dahildir. Ancak birliklerin yaz aylarında, hızlı hareket tarzı nedeniyle düzenli olarak sürdürülemeyen bu eğitim çalışmalarını özellikle kış aylarında, barınak sürecinde, düzenli bir şekilde yapılmaktadır.

Ayrıca, belirli aralıklarla düzenlenen eleştiri-özeleştiri toplantıları da bu eğitim çalışmalarının bir parçasıdır. Yine, saflarda okuma-yazma öğretimi de mevcuttur. Askeri eğitimler ise komutanlıklar tarafından gerçekleştirilmektedir.

— **TİKKO üyelerinin hakları nelerdir?**

— Bu soruya kısaca cevap verip, geçiştirmektense Olağanüstü Parti Konferansı'mızda kabul edilen ve yürürlüğe konan TİKKO tüzüğü'nün okunmasını tavsiye ederim. Çünkü; TİKKO hakkında öğrenilmek istenen herşey bu tüzükte mevcut olduğundan daha rahat anlaşılabilir ve bilgi sahibi olunacaktır.

— **Komiser ile yaptığımız sohbetin sonuna geldiğimizde kendisine son olarak birşey söyleyip söylememek istediğini sorduğumuzda şu yanıtı verdi:**

— **Söylemek istediğim çok şey var aslında ancak bunlar size değil, bütün Türkiye halkına ve bütün ezilenlere yöneliktir. Bunu kısaca özetlemek isterim.**

— **Lütfen**

— **Teşekkürler. Öncelikle geldiğimiz aşamada her geçen gün biraz daha sıkılaşan, boynumuzdaki emperyalizm ve onların uşaklarının kölelik halkasına çatırdatmaya başlayan Peru Komünist Partisi'nin şanlı mücadelesini selamlamak istiyorum. Ve bu halkın dünyanın Türkiye denilen parçasında, şanlı partimiz TKP/ML tarafından koparılmasına hızla yaklaşmaktayız. Partimiz bu onurlu mücadeleye önderlik etmede kararlıdır. Yıllar yılı süregelen savaşımız, bunun en somut kanıtı olmaya devam edecektir. Bunu, ufuklardan gözlemleyen ve bizleri denetleyen şehit yoldaşlarımızın döken kanları, kızıl bir güzergahın mücadelesini halkımıza duyurmaktadır.**

— **“Kızıl Siyasi İktidarlar İçin Gerilla Savaşı”nı yükselt” şiarıyla mücadelesine yeni bir boyut kazandırmayı amaçlamış partimiz, bunu hiçbir tereddüde yer vermeyecek şekilde başarmak için tüm gücünü ve imkânlarını, savaş geliştirme için seferber ederek bizlere bunu göstermiştir.**

Partimiz, silahlı mücadele içerisinde gelişip güçlenmiş ilkesiyle hareket ederek en tepe noktasına kadar kadrolarını savaş alanlarına yığıp bulunuyor. Yani buradan çıkarılması gereken sonuç: karşımızda duran gerçek TKP/ML'dir. Önder İbrahim KAYPAKKAYA'nın çizdiği kızıl güzergahta ilerleyen bir TKP/ML'dir.

İşte bu gerçeklik gözden kaçırılmayarak, partimize duyulan güvenin pekiştirilmesini zammandır.

Partimiz TKP/ML, Türkiye halklarına verdiği umudu, özgürlük uğruna yükselttiği mücadeleye, köriklediği devrim ateşiyle daha da arttırmaktadır. Yakın bir zamanda dost da düşman da bunu açığa kabul edecektir, emek zorunda kalacaktır.

TİKKO savaşçılarının ellerindeki silahlarının namlularından çıkan alevler, bu düzeni eriterek halka gerçek kurtuluş yolunu gösterecektir.

Bugün birkaç noktada tutuşturulan bozkırlardan yükselen alevler, ülkenin bütün bozkırlarının kurulması için daha da parlamaktadır. Ve bunun doğal sonucu olarak TKP/ML'nin önderliğinde yükselen TİKKO'nun gerilla savaş, harlanan devrim ateşinden sıçrayan kıvılcımlar gibi düştüğü en kuru noktaları tutuşturarak bu köhne ve kokmuş düzenin çevresindeki ateş çemberini daraltacaktır ve daraltmaya devam edecektir.

Yeter ki; halk, partimize destek olma-ya ve bu son savaşa hazırlanmaya devam etsin. Beylerin sayılarını yıkmak zor olmayacaktır.

21 yıldır Halk Demokrasisi, Bağımsızlık, Sosyalizm ve yüce Komünizm doğrultusunda Başkomutan İbrahim KAYPAKKAYA'nın çizdiği güzergahta her gün biraz daha gelişip güçlenerek ilerleyen TİKKO (Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu), ülkenin bozkırlarını düzene karşı ateşlemiş ve emekçi ezilen halkın umut kaynağı haline gelmiş silahların namlularından çıkan alevlerle tutuşturmaya devam ediyor. Yukarıda TİKKO'nun bir gerilla birliği geçici kamp esnasında görülmektedir.

Başkan Mao'nun 100. doğ

1960'lı yılları ve sonralarında Kruşçev'le başlayıp Brejnev'le devam eden modern revizyonist rüzgarlar, Uluslararası Komünist Hareket içerisinde adeta bombardıman etkisi yapmıştır. Marksizm-Leninizm bilimi bütün tarihi boyunca böylesine büyük ve pervasız ve yıpratıcı bir saldırıya daha maruz kalmamıştı. İlginçtir ki birkaç kişi dışında bu revizyonist dalga karşı koyan olmamıştır, olamamıştır. "Büyük devlet", "büyük hısım", "güçlü hamî" kompleksiyle hareket eden "Komünist Parti"ler, modern revizyonist SBKP'nin direktiflerini bir program ilkesi bazında ele alıp SBKP'ye yağcılıkta adeta birbirleriyle yarışa girmişlerdir.

Bu dönemde başını SBKP'nin çektiği Uluslararası Komünist Harekete mensup yüzlerce sahte Komünist Partisi, Çin Komünist Partisi ve onunla birlikte hareket eden ML ideolojiyi savunan birkaç Komünist Partisi karşı cephe almış ve ML bilimini topyekün olarak mezara gömmeye çalışıyorlardı.

Mao Zedung önderliğindeki ÇKP, bir yandan SBKP modern revizyonizmine karşı mücadele ederken diğer yandan da SBKP'nin peşine takılı yüzlerce Komünist Partisinden kopmuyor, onları dönüştürmeye çalışıyordu. Tabii ki bu dönemde Çin dünyadaki konumu itibarıyla hem bölgeden tecrit edilmeye hem de uygulanan ekonomik yaptırımlarla içten çökertilmeye çalışılıyordu.

1956 SBKP 20. Kongresinde alınan kararlarla revizyonizm belgelerle tescil ediliyor ve Mao Zedung'un belirlemesiyle "180 derecelik bir dönüş" sağlanıyordu. Tam 40 yıllık sosyalizm pratiği, ilginç bir şekilde, bilime aykırı, anti-marxist kararlarla noktalanıyordu. Bunlar, emperyalizm olgusuyla "barış içinde bir arada yaşama"(!) faşist diktatöryal konumlarda parlamenterizm ağırlıklı olarak sosyalizme "barış içinde geçiş"(!) ve yeni tipte bir burjuvazinin belirlediği sosyalist yapıda partinin ve devletin "tüm halkın devleti"(!) haline geldiği kararları idi.

20. Kongresinin hemen sonrası Mao Zedung'a elçiler gönderen Kruşçev, karşısında sarsılmaz bir kaya buluyor ve Mao Zedungu kendi dümen suyunda yüzdüremeyeceğini anlayınca Çin'de ayakta duran sosyalizm saldırısına başlıyor.

1958 yılında, emperyalist burjuvazinin ezelden beridir sosyalizme saldırıda kullandığı dilin aynısını Kruşçev'in ağzında görüyoruz. Sosyalizmin "yoksulluğun halklaştırılması" olduğu propagandasını yapan emperyalist burjuvazi bu propaganda bay-

raktarlığını artık Kruşçev'e devretmiştir. Kruşçev, Çin'de kurulan halk komünlerini "tarihin üzerinde durmadığı, sadece sefaleti halkın ortak malı haline getiren şeyler" olarak değerlendiyor. SSCB iktisadi açıdan yapmaları gereken birçok teslimatı durduruyor, bütün sözleşmeleri tek tarafı olarak feshediyor ve Çin'in borçlarını hemen ödemesini istiyor. Aynı yıllarda büyük doğal afetle de yüzyüze kalan Çin'li ML'ler uluslararası planda ve ülkede yalnız bırakılmaya çalışılıyordu. SBKP'nin 20. kongre yanı sıra Liu Şao-Şi şahsında ortaya çıkıyor. Ve bunlar dönemde ÇKP'de etkinliği ele geçiriyorlar.

CEREYANA GÖĞÜS GERMEK

Uluslararası planda modern revizyonizme karşı ML bayrağını bırakmayan Mao Zedung ve yoldaşları, ülke içinde türeyen yeni burjuvaziye karşı Büyük Proleter Kültür Devrimini uygun zeminlerde yürütmeye çalışıyorlardı. Zira BPKD, Çin'de gelişen bir halk hareketidir.

1956'dan başlayarak 1976'ya, Mao Zedung'un ölümüne kadar modern revizyonizm Mao'ya saldırmaktan bir an bile geri durmadı. BPKD sırasında Rus Sosyal Emperyalistlerin radyoları bangır bangır Çin'de "yüzbünlerce insanın aklıktan öldüğünü" bağıriyor, resmi ideologlarına yazdırdıkları anti-Maoist kitap ve broşürleri uydu partiler aracılığıyla dünyanın dört bir yanına dağıttıyorlardı.

Kruşçev'le başlayan bu saldırılar, Brejnev'le devam ediyordu. 1970'lerde Çin'e atom bombası atmanın eşğine gelen

ABD, bunun için RSE'den yeşil ışık bile alıyordu. Peki özellikle bu yıllarda Mao Zedung ve yoldaşları ne yapıyorlardı? Uluslararası Komünist Hareket içerisinde modern revizyonizme karşı mücadeleden bir an bile geri kalmıyor. başta Vietnam olmak üzere özellikle uzak doğuda ve dünyada gelişen halk hareketlerine her türlü destek ve yardımı sunuyorlardı.

Bütün bu saldırılar, tecrit politikaları ve ülke içi entrika ve komplolarla karşı karşıya kalan Mao Zedung'u her şeye rağmen ayakları üzerinde dimdik tutan neydi? Neden Mao Zedung kolayca değil de zoru seçiyor, eldekiyle yetinmiyor da imkansız istiyordu? Bunu gene Maoist bir tespitle, yani bir komünistin anlık başarı veya başarısızlıklarına bakarak değil, onun bütün mücadele yaşamına bakıp tahlil ederek sonuca varabiliriz.

1920'dan başlayarak 1949 Çin Devrimine kadar sıcak mücadeleden

kopmamış, bütün iniş çıkışlara, ÇKP'nin geçirdiği bütün bunalımlı yıllara rağmen onu terketmemiş, hatta mücadelenin ilk yıllarında Cen Dusiu sağ oportünist önderliği tarafından partiden bağlarının koparılmasına rağmen azimle mücadele etmiş ve Çin işçi ve köylülerinin önderliğine kadar yükselerek Çin Halk iktidarını kurmuştur.

Maoizm, ilk ışıklarını bu yıllar içerisinde vermiştir. Maoizm masa başında üretilmiş akademik bir ürün değil, tam 50 yıllık bir toplumsal pratiğin özüdür. Maoizm, hayatın komünistlere bazı gerçekleri dayattığı noktada, Komüntern'in tavsiyelerine rağmen Çin Devriminin yolu pratiğinin cesaretle devam ettirilmesiyle gün ışığına çıkmaya başlamıştır.

Uluslararası Komünist Hareket içerisinde başını Kruşçev ve Brejnev revizyonistlerinin çektiği modern-revizyonizmin ortaya çıkmasıyla birlikte Mao Zedung yoldaşın tarih sahnesindeki yeri ve önemi arttığı için ağırlıklı olarak bu dönemlerdeki mücadelesi ön plana çıkarılmıştır.

NEDEN MAOİZM?

Türkiye Devrimci Hareketine mensup birçok grup, 1970'li yıllarda Mao Zedung'un düşüncelerini savunduklarını zannediyorlardı. Ancak kimi O'nu hiç ilgisinin olmadığı taban tabana zıt olduğu Uç Dünya Teorisi ile özdeşleştiriyor kimi de Onun özünü kavramadan salt ismi üzerinde yaratılan sempatiden hareketle pragmatizme başvuruyordu.

Toplumsal pratik, her zaman olduğu gibi taşları pirinçten ayıklamış, ayınları aynı yerde buluşturmuştur. Gelinin aşamada, proleterya partisinin dışında hiçbir yapı, onun teori ve pratiğine hakkınca sahip çıkamamaktadır. Maoizm terimi onlar için her zaman "kafa bulandırıcı" bir rol oynamıştır. Bu terimi şiar olarak kullanmaya gerekçe olarak ya Onun ML bilimine katkılarının olmadığı ve anti-ML olduğu veya katkılarının Maoizm denecek kadar büyük niteliğe sahip olmadığı ya da Maoizm diyebilmemiz için bir çağa damgasını vurması gerektiği söylenmektedir.

Bu yazı dizisi içinde Mao Zedung yoldaşın ML bilimine katkılarının ne derecede önemli ve canalıcı olduğunu açıklamaya ve vurgulamaya çalışacağız. Maoizm diyebilmemiz için Mao Zedung Düşüncesinin bir çağa damgasını vurması gerektiği ise bizce Maoizm dememek için yanıtlanmış yapay bir gerekçeden öteye geçmemektedir.

Ezelden beridir Marks'ın kapitalizmin serbest rekabetçi dönemini tahlil ettiği ve bu çağa; Lenin'in ise kapitalizmin emperyalizm aşamasını tahlil ettiği ve bu çağa damgasını vurduğunu ve adının sonuna eklenen birizm'le bu bilimin böyle anılması gerektiği söylenmektedir.

Ancak bu bir indi midir? Hakkında hadis olan tabu bir kalıp mıdır? Kim bunu formüle etmiştir ve tartışılmazlığı nereden gelmektedir? Bu soruların cevabı, nedense yukarıdaki İddia sahiplerinin işine hiç gelmemektedir.

Aynı çağ, aynı süreç veya aynı aşama içerisinde bilimin herhangi bir dalında birden fazla üstad doğamaz mı? Tabii ki doğabilir. 1930 ile '40 yılları arasında yaptığı çalışmalarla yüzü fiziğine sığmayıp taşan ve buna fizik kavramını alan, fiziği yen mo-

utlarda ele alarak rölativite fiziğini formüle eden A. Einstein fizik bilimi için ne kadar büyük bir üstatsa; 1980 ile '90 yılları arasında aynı bilim dalından hareketle Bigbang Teorisi'ni

m yılında yaşasın Maoizm!

ortaya atarak yaptığı çalışmalarla formülasyonunun yüzde 80 doğru olduğunu kanıtlayan S. Havking de o kadar büyük bir üstadır.

Fakat bundan hareketle bilime kat-

kısı olan herkesin eşit derecede sayılacağına da iddia etmek bir o kadar yanlıştır. Zira bir kavram kargaşasından başka birşey yaratmaz. Kişinin toplumsal pratiği özümseyip formüle

ederek yaptığı katkının büyüklüğü, ağırlığı burada çok önemli bir rol oynamaktadır.

Marks, toplum bilimine değer teorisini açıklamakla adım atmıştır. Zira kendisinin de belirttiği gibi "adı belli olmayan yazar"dan, isimsiz kitaptan oldukça yararlanmıştır. Ancak Marks'ın katkıları bir **değer teorisi** ile sınırlandırılmayacak kadar büyüktür.

Lenin emperyalizm tahlilinde Hilferding'den azımsanamayacak ölçüde yararlanmıştır. Ancak ne Lenin'in katkıları emperyalizm tahliliyle sınırlıdır; Ne de Hilferding'in toplum bilimine katkıları Lenin kadardır.

Kendi ülkesinde devrime önderlik etmiş, sosyalizm için önemli bir adım atmış her ML önderin yalnızca bu pratikten dolayı ML bilimine katkısı olmuştur.

Faşizmi, faşist diktatörlüğü örneğin Dimitrov yoldaş tahlil ve formüle etmiştir. Stalin yoldaş felsefi anlamda **tedrici geçiş ve yeni sömürgecilik** üzerine yaptığı çalışmalarla önemli katkılarda bulunmuştur. Bunların hepsi nitel katkılardır. Fakat bu nitel katkıların nicelik birikimi çok önemlidir. Doğa bilimlerinden örnek vermek gerekirse, bir molekül içerisinde, nicelik açısından değişik sayıda atom bulunur. Ama atomların niceliği, molekülün niteliğini belirler. Atom atomdur, ha iki olmuş ha üç olmuş, bu nicelik bir farklılıktır deyip işin içinden çıkarsak ne doğa bilimlerini ne de toplum bilimini kavramayız. Sözcüğü bir oksijen molekülünde iki atom bulunur, ama bunun sayısını üçe çıkarırsak oksijen molekülünden söz edemeyiz artık; hem koku, hem de diğer tepkimeler bakımından oksijenden bambaşka bir şey olan ozonla karşılaşırız.

Bir doğa biliminde karşımıza çıkan bu gerçek, toplumbiliminde de böyledir. Varsayımsal olarak aynı teknik donanıma sahip iki savaş grubu seçelim. İkisinin de savaş arazisini paylaşma özellikleri, kitle desteği ve stratejistlerinin akıl ve cesaret dehalari eşit olsun. Bu iki savaş grubu arasındaki fark, sadece nicelik açısından olsun. Yani biri, diğerinin bir buçuk misli personele sahip bulunsun. Bu kuşkusuz bir personel nicelik farkıdır. Ama nicelik üstünlüğe sahip olan tarafın bu eşit koşullarda her zaman için vuruşmadan galip çıkma niteliğine sahip olduğunu şaşkınlığa düşmeden tespit ve kabul edebilmeliyiz.

Proletarya partisinin 20 yıldır üstünde döne döne vurguladığı emperyalistler arası nicelik farkı, **baş düşman baş çelişme tespiti**, -ki bunu en özgün pratiğiyle beraber Mao Zedung tahlil etmiştir- diyalektik gerçeğin bir başka yönüdür.

Dünya halklarının büyük önderi Mao Zedung'un ML bilimine katkılarını şöyle sıralayabiliriz;

1) Birkaç emperyalist-kapitalist ülke dışında, diğer dünya ülkelerinin devrim yolunun esas olarak, toplu ayaklanma değil de Halk Savaşı Stratejisi olduğu,

2) İşçi sınıfının cılız ve zayıf olduğu ülkelerde yoksul köylülüğün devrimin "temel gücü" sayılması,

3) Bu ülkelerde proletarya diktatörlüğüne giden dolaylı geçiş yolunun Demokratik Halk Diktatörlüğü olduğu,

4) İşçi-köylü temel ittifakının yanında proletarya sınıfının önderliğinde diğer devrimci sınıfların tabakalarından

da, yani küçük-burjuvazi ile milli-burjuvazinin aydın kesimleriyle de ittifaklar kurabileceği ve hatta milli burjuvaziden sosyalizmin inşasında bile yararlanabileceği,

5) Sosyalizmde sınıf mücadelesinin amansızca sürdüğü, antagonist sınıflardan birinin hemen yok edilmesinden sonra sosyalizmin yeni tip bir burjuvazi yaratmaya elverişli olduğu ve bunların sınıf mücadelesinde galibe çalmasıyla birlikte ülkenin, sosyalizmden geriye döneceği ve sosyalist maskeli emperyalist faşist bir ülke yaratacağı,

6) Buna bağlı olarak sosyalizmin komünizme varışta bir ilk adım olduğu ve bu "onbin fersahlık uzun yürüyüşte" proletaryanın on hatta yüzlerce kez Büyük Proleter Kültür Devrimlerine başvuracağı,

7) Komünist Partileri içinde iki çizgi mücadelesinin kaçınılmaz olduğu, Komünizme uzanan o uzun yolda "yüz çiçek yan yana açsın ve yüz düşünce akımı birbirine yarışsın" şiarı altında sosyalist demokrasinin ülkelere özgü en engin biçimiyle yaşatılmasının kaçınılmazlığı,

8) Felsefi olarak diyalektiğin en temel ve belirleyici unsurunun zıtların birliği ilkesi olduğu

9) Çelişmelerin evrenselliği ve özgülüğü, ha keza çelişmelerin birincil ve ikinciliği ile hareket içerisinde bunların yer değişebilirliği,

Görülüyor ki bugün de dahil olmak üzere, özellikle "emperyalizmin yumuşak karnı" dediğimiz dünya sömürge ve yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerinin evrensel devrim stratejilerinden tutun, iktidarlarının temel biçimlerine kadar birçok esas ve ayrıntıda Mao Zedung'un katkılarını inkar, diğer bir deyişle sınıf mücadelesini ve devrimi inkar anlamına gelir. Bu yüzden proletarya partisi her adım başında **Maoizm savunulmadan Marksizm-Leninizm savunulamaz** şiarını haykırmıştır.

Mao Zedung dünyanın sömürge yarı-sömürge halklarının dışında kırılacak ilk halklardan" uzak kalan emperyalist-kapitalist ülkelerin proletaryasına bu denklemde şöyle seslenir: "..... dünya devriminin, ancak kapitalist ülkelerin proletaryası sömürge ve yarı-sömürge halkların kurtuluş mücadelesini desteklediği takdirde zafere ulaşabilir."

Proletarya enternasyonalizminin en büyük öğrenci ve öğretmenlerinden biri olan Mao Zedung'u savunmada devrimciler düşen görev bugün daha da bir önem arz etmektedir. Proletarya partisi önceleri ML-MZD şiarını savunurken bugün bu eksikliği gidermiş ve herşeyin hakkını vererek gerçeğin "Marxizm-Leninizm-Maoizm" olduğunu vurgulamıştır. MZD kelime yapısı itibarıyla bile eğreti bir özelliğe sahipti ve birçok yurtsever-devrimcinin kafasında değişik çağrışımlara yol açabiliyordu.

Modern-revizyonizmin muradına erdiği (!) günümüzde Maoizm panzehirini daha bilinçli ve içten savunarak bayrağını yükseltmek gerekiyor. Dünya gerici burjuvazisinin "Sosyalizm öldü, bitti" palavralarının boşa çıkarılması, sosyalizme revizyonizm şahsında yapılan saldırıların etkisiz kılınabilmesi için Maoizm'e bugün canla başla sarılmak o bayrağa dört elle sıkıca kavramak, o şiarı son nefesine kadar haykırmak asıl bugün gereklidir.

Devam edecek

Kamu emekçilerinin grevli toplu sözleşmeli sendikal hak mücadelesi önemli boyutlara ulaşmış bulunuyor. İşçi sendikalarının sessiz kaldığı birçok toplumsal soruna bugün kamu çalışanları sendikaları sahip çıkıyor, öncülük ediyor.

1989 yılından beri düzen'in başını ağrıtan bu mücadele işte bu nedenlerle ki hükümet tarafından çıkarılacak bir sendikal düzenleme ile dizginlenmek ve düzene yedeklenmek isteniyor. Başlangıçta mücadeleyi "önemsemediği için ağır davranan ya da polisiye baskı ve yıldırma ile durdurmak isteyen hükümet, mücadele ekonomik taleplerden demokratik ve siyasal karaktere bürünürce birden yasal düzenleme çalışmalarına hız verdi. Amaç onun meşru ve haklı yönünü yasal çerçeve ile sınırlamak.

İşte tam da bu noktada kamu emekçilerinin onurlu ve haklı mücadelesi bugün çok nazık bir konuma gelmiştir. Hazırlanan yasal taslak tek taraflı hazırlanmış ve tabe la sendikacılığın esas alıyor. Acele ediyorlar! Çünkü kamu emekçileri iş bırakmaları ve direnişleri yaygınlaştırıp üretimden gelen gücünü kullanarak TİS ve grev hakkı için GREV yaparlarsa? İşte bu korkuyu yaşamamak için bir an önce adı geçen yasayı çıkarma uğraşı içinde diler. İşin inceliği burada yatıyor. Kamu emekçilerinin sendikal mücadelesi ya tüm baskı ve saldırıları, reformu ve icazetli rüzgarları, parlamentonun yasal tuzaklarını aşip zafere ulaşacak. Ya da? Düşünmek dahi ürpericidir. Çünkü bu mücadelenin tüketilmesi bugün için işçi sınıfının damarlarından birinin kopartılması demektir.

Dalga dalga büyüyen, büyüdükçe doğal olarak kendi içinde sorunları da getiren kamu emekçilerinin sendikal hareketi, geçmişin ve dönemlere damgasını vuran eylemselliklerin genel bir değerlendirmesini yapmalı ve GREV ve TOPLU SÖZLEŞME hakkına doğru FINAL yürüyüşünün tüm strateji ve taktiklerine hazırlanmalıdır. Geçen yıl ve özellikle bu yıl "taksitli" Temmuz zamlarına karşı yüzbinlerce kamu emekçisi alanlara çıktı. İş bıraktı. Bugüne dek alanlarda görünmeyen yeni yeni yüzler mücadelenin havasını soludu. Ve en önemlisi eylemler bir güne sıkıştırılmayıp sürece yaygınlaştırdı ve bir süreklilik hedeflendi. Bu eylemler; işçi sınıfının mücadele biçimlerinden biri olan ekonomik mücadelenin kitleleri toparlayan ve harekete geçiren niteliğini kanıtladı.

Yine bu eylemler; her ekonomik mücadelenin içinde demokratik ve politik bir yönünün olduğunu pratik olarak gösterdi. Taksitli zamlara tepki için yola çıkan onbinlerce kitle hep bir ağızdan "ne katsayı, ne gösterge, hedef grev ve toplu sözleşme" diyerek sürecin mücadelesini belirledi. Yine baskıları kınayan emekçilerin birliğini, halkların kardeşliğini savunan istem ve talepler bu eylemlerde ön plana çıktı. Temel baskı ve anti-demokratik yasalara dayanan bir ülkede her türlü mücadele daha ilk başta demokratik ve politik nüveler taşımak zorundadır. Sendikal mücadeleye başlarken var olan yasaklar bugün yine vardır. Baskılarsa artarak devam ediyor. İşte bundan sonraki eylem ve mücadele programlarında bunu hiç gözardı etmemek gerekiyor. Zaten alanlara çıkan yüzbinlerce kamu çalışanı da sorunun üç kuruşu beş kuruş yapmak değil; GREV ve TİS

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Kamu emekçileri finale hazırlanmalı

haklarının kazanılması yani yasaklara karşı demokrasi mücadelesinin yükseltilmesi olduğunu ortak bir şekilde dile getirmiştir.

Hükümetin yasal değişiklik çalışmalarına karşı kamu çalışanları da ortak bir çalışanlar yasasını hazırlayabilirler. Bu işin akademik yönü. Zaten platformun açıkladığı eylem paketinde ağırlıklı olarak bu konu yer alıyor. Fakat bir yasa teklifini hazırlayıp hükümetin masasına götürüp indirmek herşeyi halletmiyor. Zaten hükümetin tavır ortada. İşte mücadeleyi ağırlıklı olarak buna uyarlamak; devletin siyasi yapısını gözardı edip kitleleri bir beklenti içine sokmak mücadeleyi boğmak demektir. Sorunun özü: GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ sendikal hakları. Bugüne kadar herkes grev ve TİS yapmanın önünde yasal engel yoktur söyleminde birleşmiştir. Pe ki yasal engel yoksa illa da yasal düzenleme deyip kendini ona bağlı hale getirmenin anlamı nedir? Sorun gayet açıktır. Gerçek anlamda bu hak için GREV yapılmalıdır. Bu hak fiili GREV yapılarak alınır. Bu da güç ve örgütlülüğün niteliğine bağlı bir olaydır ki; bugün çeşitli iş kollarında kurulmuş kamu sendikalarının içinde bulunduğu en olumsuz durumdur.

Düzenin en canalıcı noktasına vurmaya hazırlanan kamu çalışanları bir an önce işyerlerini esas alan, sendikal örgütlenmelerini (temsilcilik, işyeri komisyonları, TİS ve Grev Komiteleri vb.) işlevli hale getirmelidirler. Ancak böylece tabanın iradesi doğrultusunda mücadele yönlenip, güçlenir: Zaten yaşanan en önemli sorunlardan biri "taban iradesinin" dışlandığı ve kararların ben merkezci bir tavırla alındığıdır. Bir diğer olumsuzluk da eğitim politikalarındaki eksiklik ve bu yönde ciddi bir çalışmanın yapılmamasıdır. İşçi sendikaları geçmişte yaptıkları bu hataların faturasını pahalıya ödemişlerdir. Bu nedenle aym hataya kamu sendikaları düşmemelidirler.

Türkiyedeki egemen sendikal anlayışın eğitim politikasından farklı; sınıfsal eğitimi ve bilinci amaçlayan

eğitim çalışmaları başlatılmalı ve yaygınlaştırılmalıdır. Eğitim ve örgütlenme çalışmaları iç içe geçirilmeli, pratik faaliyetlerle pekiştirilmelidir. Bu sağlanırsa duyarlı, hedeflerini bilen ona göre mücadele eden bir kitleleşme sağlanırsa; zaten işçi sınıfın en büyük silahı **kitleleşme gücü** ve bu gücün **birlikteliğidir**. Bunun zararlarını genel eylem ve etkinliklerin dışında özellikle işyerindeki sorunlarda, toplumsal muhalefet olarak baskılara karşı mücadele ederken çekilmektedir. Sürgün baskı ve kıyımlara yeterince tavır konulamamaktadır. Bunun en somut örneğini son dönemlerde RP Belediye başkanlarının özellikle de Bahçelievler Belediye başkanı **Muzaffer Doğan**'ın baskı ve despotça tavırlarına karşı yapılan basın açıklamalarında görmek mümkün. İstanbul'da yedibinin üzerinde üyesi olan TİM-BEL-SEN ve diğer kamu çalışanları sendikaları Muzaffer Doğan'ın despotluğunu binlerce kitleyle kuşatamamışlardır.

Eğer dönem TİS ve GREV dönemidir deniliyorsa bu hakkın alınması, kullanılması için kamu çalışanları kendi güçlerini esas alan bir mücadeleyi bilince geçirmelidirler. Yeri gelmişken **TİM-BEL-SEN**'in çeşitli belediyelerde başlattığı ve yaptığı toplu sözleşmelerle kısaca değinmek gerekir. Bir kere yanlış bir tavır eleştirmek toplu sözleşmelere karşı olmakla eş tutulmamalıdır. TİM-BEL-SEN'in netleşmiş bir TİS politikası yoktur. İşverenlerin iyi niyetinden yola çıkarak TİS masalarına gidilmekte ve TİS'ler imzalanmaktadır... Tabi arkasında örgütlülük ve güç olmadığı için Gaziantep örneğinde görüldüğü gibi işveren tarafından rafa kaldırılmaktadır. Tartışıldığında böyle yöntemlerle örgüte bir canlılık ve en önemlisi taraf olduğumuzun belgeleri olmaları bakımından önemli olduğu şeklinde yanıtlar veriliyor. Bir kere ülke genelinde belediye çalışanlarının yarısına yakın kısmını üye yapan; işyerlerinde % 51 barajlarını aşan TİM-BEL-SEN sırf taraf alma endişesi taşıyarak iyi niyet belgelerini TİS yerine koyma hatasına düşmemelidir. TİM-BEL-SEN örgütlülüğüyle ve koşullarıyla taraftır. Bu düşünceyle kendi güçlerini hazırlayarak ve tüm sınıf dayanışmasını da sağlayarak yukarıda anlatığımız "yasal engel yoktur" mantığıyla fiili TİS'ler yapılmalıdır. Ancak böyle bir yöntem TİS ve grev sürecine katkı sağlayabilir. Diğer kamu iş kollarındaki sendikalar ortak bir mücadele hattıyla merkezi hükümete karşı GREV ve TİS hakkı için ayağa kalkmalıdırlar. Bu konuda Eğitim, Belediye, Sağlık ve Maliye Emekçilerinden büyük bir mücadele beklenmektedir ki kanımızca haksız bir mantık değildir.

Final yürüyüşü için tüm kamuoyu tekrardan kazanılmalı ve gündeme damga vurulmalıdır. Kamu çalışanlarının yeni döneme yönelik eylem paketinde eksik olan hedefin ve hedefe varmadaki mücadele yönteminin net olmamasıdır. Yasal mevzuatla uğraşmak çok öne çıkarılmıştır.

Yapılması gereken iş bırakma ve hak direnişlerinin yaygınlaştırılması, kitlelerin eğitim ve örgütlenme eksikliklerinin pratik faaliyetlerle aşılması ve sonuçta GREV'e gidilmesidir. Temmuz-Ağustos döneminde kitle bu mesajı vermiştir. İş bu mesajı algılayıp uygulamaya kalmıştır. Bu da Tüm Kamu çalışanlarının önünde duran acil bir görev ve zorunluluktur.

HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Belediye başkanlarının gözü işçinin alınterinde

İstanbul/Özgür Gelecek - Küçükçekmece Belediyesi işçileri uzun süredir eylemde idiler. 4 aydır maaşları ödenmeyen işçiler, Ağustos ayında, önce pasif eylemlere, protestolara başladılar. 15 gün süren bu pasif eylemler daha sonra toplu vizite yürüyüşüne dönüştü.

7 Eylül günü Temizlik ve Fen işlerinde çalışan işçiler atölyelerde toplanıp yürüyüşe geçtiler. "Yaşasın işçilerin birliği, Çekmece işçisi köle değildir. Açlık burada insanlık nerede" sloganlarıyla yürüyen

belediye emekçilerini işveren destekçisi polisler bir çok kez engellemeye çalıştı. Engellemeyi "Bu gün önemli bir gün yürütmeyiz" diyerek gerekçelendirdiler. Sonra da sanki çok umurlarındaymış gibi, bugün "milletvekilinin öldürüldüğü gün" olduğunu hatırlattılar. Bir başka önemli gerekçe ise şu idi: "Sizin aranızda siyasiler var!" Bundan çok korkuyorlardı. İşçi temsilcileri "Hastayız" Dediler. "Yeterli gıdamızı alamıyoruz. Yürüyeceğiz" diye direttiler. Ve hiç

kimse yürüyüşü engelleyemedi. Bir saatlik yol ısrarla inatla aşıldı. Toplulara eylemi öncesi işçi temsilcileri çeşitli önerileri işçilere götürdüler. Önce pasif eylemler denendi. Ve 1 Eylül'den itibaren işçiler ne kadar alacakları olduğunu bir önlüğe yazdılar. Ve bu önlükleri giyerek çalıştılar.

Daha sonra üretimi engelleyecek bir eylem düşündüler. Bu vizite eylemi idi. Vizite eylemini tabandan işçiler, işçi temsilcilerine yazdılar. Ancak işçiler iki ayrı sendikaya üye idi. Eylem önerileri, bir süre önce örgütlenmeye başlayan DİSK Genel-İş üyesi işçilerle, Türk-İş, Belediye-İş üyesi işçilerle tartışıldı. Genel-İş yöneticileri bu eylemlere karşı çıktı. Genel-İş'in yöneticileri, Belediye-İş 2 No'lu şube yöneticilerine "İki sendika bir protokol yapalım ve eylemi öyle gerçekleştirelim" diye teklif götürdüler. Bu teklif Belediye-İş tarafından kabul edilmedi. Protokol önerisinde yürüttükleri mantık, kendilerini işçi karşısında meşrulaştırmaktı.

GÜRKANAT, '68'LİYİM' DİYEREK DUYGU SÖMÜRÜSÜ YAPIYOR

İşçilere emeklerinin karşılığını vermemek için, çeşitli bahanelerle onları oyalayan Belediye Başkanı Ali Rıza Gürkanat, bol bol işçilere demagoji yaparak vakit kazanmaya çalışıyor. Sık sık "Ben 68'liyim" diye işçilerin gözünü bozmayaya çalışıyor. İşçiler ise onun "Burjuv politikası" uyguladığını

usta" olduğunu biliyorlar. Adı bir çok yolsuzluğa karıştığı için görevden alınan eski belediye başkanı Ertuğrul Tığlay'ın yerine gelen Gürkanat'ın, yardımcısı hakkında basına yansıyan eroin skandalı hala karanlıkta.

İşçiler aylardır kendi alınterlerinin üzerine oturan bu insanların ne yaptıklarını, nasıl yaşadıklarını çok iyi biliyor. Bütün pisliklerini biliyorlar. Onların mafya ile iç içe çalıştığını, paraları nasıl paylaştığını... Ancak bu sömürücü insanlar minareyi çalıp kılıfını ona göre hazırlıyor. Yolsuzluklarıyla ünlü Tığlay, başka mafya Gürkanat başka mafya ile çalışıyor. İşçilerden biri "Mafya ile birlikte çevirmedikleri iş yok" diyor. Daha sonra arsa paylaşımı yapıyorlar." İstanbul'da rantın en yüksek olduğu yerlerden biri Küçükçekmece Gölü çevresi. Belediye emekçilerinden bir başkası ise bu arsalarla ilişkin konuşulup duran sözlerden bir kaçını aktarıyor: "Buradaki arsaları hem seçim yatırımı için bölüştürdüler, hem de kendi kişisel çıkarlarına paralel çalışan insanlarla paylaştılar. Karayalçın'ı destekleyecek delegelere arsa sözleri verildi."

GENEL-İŞ ÜYESİ İŞÇİLER PİŞMAN

Uzun süredir sendikal rekabete soyunan Genel-İş, işçileri duygusal yönden sömürerek üye yaptı. Ancak şimdi işçilerin çoğu geri dönmek istiyor. Bu geri dönüşlerden biri 7 Eylül günü yapılan yürüyüşte yaşandı. Bir süre önce işçiye Ge-

İşçiler hep bir ağızdan bağıyor: "Küçükçekmece işçisi köle değildir."

nel-iş'e götüren bir işçi tekrar, "Bütün işçilerle birlikte geri dönmek istediğimi" söyledi. Bu gidisiz Küçükçekmece'de geri dönme bütün işçilere sırayacak.

Küçükçekmece işçileri bu yazı baskıya girdiğinde daha radikal bir eylemi tartışıyorlardı. Bu direnişi gerçekleştirmek için şimdiden komiteler kurup çalışmalara başladılar. Bundan böyle belediye işçilerinin direnişlerine daha çok sık tank olacağı.

4 aydır maaşları ödenmeyen Küçükçekmece Belediyesi işçileri gitgide radikalleşen eylemlerini sürdürüyorlar.

Savaşın suç ortakları

Olası siyasi çözümlere açılmış gibi görünen fakat, şu anki mevcut yapıyla bunu TC'ye dayatmaktan öteye gidemeyen Ulusal Hareketin savaş tarzının gerilla savaşı olması, düzenli ordu ile mevzi savaşı yürüten TC'yi taviz verme düzleminde zora sokmaktadır.

Yarı sömürge-yarı feodal ülkelerde egemenlerin çıkarlarını korumak ve "ülkenin ulusal bütünlüğünü korumak" adı altında faşist devletin yasalarını uygulamaktan başka bir işlevi olmayan Beyaz Ordu ise kurallı-kuralsız bütün savaş teknik ve yöntemlerini kullanarak ulusal ve sınıfsal mücadele veren hareketlerin güçlerine karşı imha etme temelinde katliamlar geliştirmekte ve topyekün savaşa girişmektedir.

Ulusal harekete taviz verme konusunda efendilerinin sözlerinden çıkmayan usakların halkı katletmekten öte yapacağı birşey olmadığı gibi, bunu da yine halkın cebinden vergi olarak alınan paralarla yapmaktadır.

Gerek Kürdistan'da gerek Türkiye'nin Karadeniz ve İç Anadolu Bölgesinin bazı yerlerinde gittikçe gelişen ve mevcut düzeni tehdit eden sınıfsal hareket ve önderliğindeki halk ordusu, TC'nin askeri gücünü ve harcamalarını artırma gerekliliğini dayatmakta ve TC'de, harcamalarını bütçeden, halktan ve dış askeri yardım kredilerden karşıladığı ordu, Özel Tim, MİT, korucu vb'nin yanı sıra, harcamalarını yine aynı kaynaklardan karşılayacağı yeni bir "Özel Ordu" kurma hazırlıkları içerisine girmektedir.

Bütün bu gelişmelerin varacağı sonuç, öz itibarıyla şudur: **Gelişen sınıfsal ve ulusal mücadeleyi bastırmak için halkın cebinden çıkan parayla halka kan kusturmak.**

ğaya ayrılan bütçeden üç kat fazla olması, TC'nin insan hayatına ne kadar değer verdiğinin bir göstergesi olarak düşündürücü bir durumdur. Aynı şekilde Milli Eğitim'e ayrılan pay -ki Milli Eğitim yoz bir eğitimi hedef almaktadır- ile askeri harcamalara ayrılan pay başbaşa gitmekte, bunun yanında tarıma ayrılan pay TC'nin tarımı yoketmek ve montaj sanayiinin egemenliğini pekiştirme temelindeki politikası gereği askeri harcamaların 1/10'u ve kültüre ayrılan pay ise askeri harcamalar için ayrılan payın yanında 1/30 gibi bir oranda çok düşük kalmaktadır.

Birçok bakanlığın bütçeleri hazırlanırken bütçe finansmanları sadece devlet tarafından karşılanmakla kalmamakta, yine devlet kontrolünde bir takım yan fonlarla desteklenmektedir. Milli Savunma Bakanlığı bu tip bakanlıklara en iyi örnektir. Bazı bakanlıklar, çeşitli

Boyle bir fon kurulurken, o an var olan vergi sistemi değiştirilmedi; ona bağlı olarak ek bir vergi kanunu çıkarıldı. Bu çerçevede SSDF'nin kaynakları şöyle belirlendi:

- Bedelli askerlikten elde edilen gelirlerin tümü

- Bütçeden SSDF için ayrılan ödenek

- Diğer fonlardan bu fona bakanlıkça belirlenen oranda aktarma

- Şans oyunlarının oynatıldığı işletmelerden elde edilen oransal gelirler,

- Sigara, içki, akaryakıt, piyango bileti, sporcu transferi, sanatçı telif ücreti, doktor ve avukat giderleri, kira ödemeleri, hamiline tahvil ödemeleri ve tarımsal ürün satışlarından elde edilen gelirlerden alınan % 7'lik payım tümü.

Milli Piyango idaresinin 1992 yılı satış tablosuna bu konuda iyi bir örnek olacaktır.

Paranın ayrıldığı yer:	Ödenen (Milyar):	Bütün içindeki %'si
İkramiyeler	1.800.0	57.2
SSDF	833.7	26.6
Çocuk Esirgeme Kurumu	9.8	0.2
Olimpiyat Oyunları	43.8	1.5
Tanıtma fonu	97.8	3.1
Hazine	39.3	11.4

fonlarla desteklenirken TC'nin savaş finansörü Milli Savunma Bakanlığı "Savunma Sanayi Destekleme Fonu" (SSDF) adındaki bir fonla desteklenmektedir.

Halkı vergilendiren devlet, almış olduğu vergileri dolaylı olarak çeşitli bakanlıklara aktarıyor. Çeşitli bakanlıklara aktarılan, geçmiş olduğu hükümlerle ve SSDF aracılığıyla, halktan topladığı vergileri dolaysız olarak yani, açık açık MSB'nin bütçesine aktarmaktadır.

Savunma Sanayi Destekleme Fonu nedir? SSDF gelişen mücadele karşısında -kendilerine göre terörü önlemek amacıyla-yetersiz kalan militarist güçlerini sayı, para, teknik donanım, silah vb. araç-gereçlerle takviye etmenin finansmanını sağlamak için halkı vergilendiren bir fondur.

Savunma Sanayi Destekleme Fonu (SSDF) 1985'te kuruldu.

Bu belirlemeler ışığında rahatlıkla şunu söyleyebiliriz:

Askeri harcamalar Milî Savunma Bakanlığı (MSB) tarafından yapılır.

MSB, harcamaların kaynağını; MSB bütçesinden, SSDF'den,

Dış askeri yardımlar ve dış askeri kredilerden karşılar.

O halde, gerek MSB olsun gerek SSDF olsun, askeri harcamaların kaynağı (dolaylı veya dolaysız) halktan alınan vergilerdir.

Askeri harcamaların büyük bir bölümünün (ihtiyacın dışında kalan) kırsal alanda mücadele eden ulusal ve sınıfsal perspektifli güçlerin imha edilmesinde kullanıldığı herkes tarafından bilinen bir gerçektir.

Bu harcamalar şu şekilde yapılmaktadır.

Olağanüstü Hal Tazminatı: Toplam 13 ilde uygulanan bu tazminat sisteminden 180.000 kişi yararlanmaktadır. Devlete getirmiş olduğu aylık ortalama yük 2.000.000 TL den 360 milyar, yıllık ise 4.320 trilyondur.

Korucular: Bu alanda 44.300

korucu bulunmakta. Aylık maaşları 2.2 milyon olan korucuların bütçeye getirdiği yük aylık 97.460 milyar. Yıllık ise 1.169.520 trilyondur.

Askerler ve MİT Mensupları: Özel ödenekten maaş alan bazı askerler ve MİT mensuplarının yıllık harcamaları 2.400 trilyon civarında olduğu belirtilmektedir. **Asker-polis karakol ve lojmanları:** bunlar için 1980'den bu yana 7195 karakol ve lojman yapılmış 440 trilyon para harcanmıştır.

Askeri operasyonlar
1 Jet Sortisi: 180 milyon
1 Helikopterin 1 saatlik vuruşu 60 milyon ve ayrıca

Akaryakıt, top, mermi vs harcamalar.

Bütün bunların 1 yıllık ortalama giderini hesaplasak 50 trilyon civarında bir askeri harcama ile karşılaşacağız ki bu rakam daha da artacağı benziyor. Bu bir öngörü değil gözle görülen bir gerçektir. Gerilla Savaşı stratejisinin geçerliliğinin kanıtlandığı, ülkemizin bozkırlarında her geçen gün eylemler artmakta, halkın hareketi ve desteği gün geçtikçe kitleselleşmekte ve artık Türkiye dağları da bombalanmaktadır. TC bu mücadeleyi bastırmak için tankı, topu, tüfeği, heli-

kopteri, uçağı, kontr-gerillasıyla vs her geçen gün can havliyle biraz daha gerillalara yüklenmekte sonuç alamayınca da halka yönelmektedir. Bunun ekonomik kaynağını ise-Çiller'in "2-3 milyon işçiyi memur için 60 milyon feda edemem" diyerek sadece memur zammının düşük tutulmasından elde edilen 40 trilyon örneğinde olduğu gibi- halktan, yani işçiden, memurdan, esnaftan vb karşılamaktadır.

Ayrıca Özel Tim sayısının 5 kat artırılacağı, özel ordu kurma girişimleri, TC'nin girdiği Cobra Skorsky vs helikopter ihaleleri, Amerikan şirketlerine sipariş edilen Awacs hava savunma cihazları vs vs TC'nin katliamlarını artıracığı, bunu bahane ederek de halkı daha çok sömüreceği gün gibi açıktır.

Bir ülkede kirliliği bir savaş için 50 trilyon harcanyorsa ve bu giderler dolaylı-dolaysız halkı vergilendirmeye karşılanıyorsa elbetteki ülkede enflasyon, işsizlik, sağlık sorunları, gecekondulaşma, kentlerde çarpık gelişme, altyapı sorunları eğitim vs gibi sorunlar olacaktır.

Bu sorunların ortadan kalkması, savaşın TC lehine bitmesiyle değil halk lehine bitmesiyle mümkündür.

TEK'TE "ÜCRETLİ KÖLELİK DÜZENİ"

TEK'te "fazla mesai" ile gelen kölelik ve iş cinayetleri

İstanbul/Özgür Gelecek-Türkiye Elektrik Kurumu, İstanbul Müessesesi Müdürlüklerine bağlı işletmelerde yasa dışı çalışma devam ediyor. Eleman yetersizliğini baha-

nederek işçileri fazla mesaiye zorlayan TEK, bu köleliğe karşı çıkan işçilerin isteklerine kulaklarını tıkıyor.

Özellikle 1982 yılından bu yana

devam eden fazla mesaiye işçilerden biri, karşı çıkarak kurumu mahkemeye verdi. Enver Devletli adlı işçi, 10.6.1987 tarihinde bir dilekçe ile kölece çalışmaya karşı çıktı. Bu dilekçeye TEK yetkilileri işçi yetersizliğini bahane ederek karşı çıktılar.

Devletli, 1987'de "eleman yok" diyen TEK'in, işçileri kölece çalışmaya teşvik ettiğini söylüyor ve eleman alınmamasının asıl nedenini ise taşeronlara bağlıyor. Taşeronların sigortasız, sendikasız sadece kendi karınlarını doyuracak insanlar çalıştırıldığını hatırlatıyor. Bu durumda ortaya bir zıtlık çıkıyor. Bir yanda kölece çalışma koşullarını benimseyip mesailerle birlikte ayda 12-13 milyon alan işçiler, diğer yanda ise en ağır koşullarda çalışıp 1.5-2 milyona açlığa mahkum edilen taşeron işçileri.

TAŞERON İŞÇİLERE DESTEK

TEK işçileri taşeron işçilerin bu durumuna da Bölge Çalışma Bü-

kayet ediyor. Bölge Çalışma müfettişleri çalışma yerinde inceleme yapıyor. Ve çalışma düzeninin yasa dışı aykırı olduğu yolunda bir rapor yazıyorlar. Ve 4.2.1991 tarihli yazı ile bu durumun yasaya uygun hale getirilmesini istiyorlar. Durum hala devam etmesi üzerine Enver Devletli adlı işçi 18.3.1993 tarihli dilekçe ile Bölge Çalışmaya tekrar şikayette bulunuyor. Ancak bölge çalışma olaya hiçbir müdahale bulunmuyor. Olay kapatılıyor.

Fazla mesai ne getiriyor? Sonuçta ölümler oynanıyor. 15 milyonun karşılığı, sonuçta bir elektrik direğinde ölüm olabilir. 12-15-20 saat çalışan işçiler, en küçük bir dalgınlıkta korkunç kazalarla karşılaşabiliyor. Bunun sayısız örnekleri var. 12.10.1990 tarihinde, İstinye TEK'te yüksek gerilime çarparak yaşamını yitiren Cezayir Özügöz'ün ölümü yüzlerce örnekten sadece bir tanesi...

15 MİLYONUN BEDELİ

TEK işçileri 15 milyon 500 bin-

mek için gündüz 12 ve gece 12 saat çalışmak zorunda. Özelleştirmeye karşı, işçilerden çok net sesler gelmediği gibi, sendikacılar da "TEK Satılsa da kurtulsak" diye düşünüyor. Enver Devletli "Kimin malını kime satıyor?" diye soruyor. Ve devam ediyor: "TEK Anadolu Yakası'nı AKTAŞ'a peşkeş çekti. Ne oldu? Kim kazanıyor? Vatandaşa iyi hizmet mi gidiyor? Kaldı ki sözleşmeyi danıştay iptal etti. Halkın vergileri ile, milli geliri ile vatandaşa iyi hizmet verilmesi için kurulan KİT'ler vatandaşa zarar ettirilmiş gibi gösteriliyor."

Devletli, özelleştirme politikaları ile binlerce işçiyi işsiz bırakacak ve özel sektöre semizlendirecek özelleştirme politikalarına bütün işçilerin karşı olduğunu söylüyor. "Ancak bu böyle gitmeyecek" diyor ve ekliyor: "Bu ülke çalışarak üretenlerin, yani işçinin, köylünün, memurun, küçük esnafınadır. Koltukta oturup dalavere ile ülkeyi soyanların değil."

3 yıl önce yüksek gerilime çarparak yaşamını yitiren Cezayirli ÖZÜGÖZ

Şiir kitaplarını okurken bir yığın noktaya dikkat etmeye çalışıyorum. Derinlik önemlidir. Dibinden ses gelen, seni çeken derinlik. Seni derinleştiren, unutulmuş zor derinlik. Çağrışım gücü ve büyüyle yüklü bir derinlik. Yalınlığın ve inceliğin gücünü duyumsatan bir derinlik.

Şiiri eğer halk için yazma gibi bir derdin varsa halk deryasının keşfine çıkmak, onun anlaşılmasını serüvenini, büyük illetini, kiletini ve de zilletini anlamak zorundasın. Şiirin karakterine, dokusuna, halkın duru ve derin bilgeliğinden renkler almak gibi bir sorunun varsa... Bu yergi, bu nükte, bu vurucu şeytani yalan, kutsal sezgi yeteneklerini 'keleğe getiren' bu kurnazlık, en az beş bin yıllık bir öreste dövmüş. Şiirini yazarken, örsü ısıtan ve zorlayan bu zenginliği dikkate almak zorundasın. Ürününe çok uzun bir ömür biçmek istiyorsan tabi. Bunları, 'folklorik değerlerdir' diye küçümseyemezsin. Masal ve bilmece dünyasına girmekten korkuyor musun? Bu uçsuz bucaksız türkü ve fıkra çölünün, şafaksız, vahası olduğu mu sanıyorsun? Mizacını dört mevsimden alan bu danslar, bu kostümler bak dans eden bu öyküler, hiç mi etkilemiyor seni?

Ülkenin tan yerinde modern sanatçılar geziniyor. Bunların nağralarıyla sarsılıyor toprak: "Biz kendi ülkemizin folklorik özelliklerine dayanmıyoruz!" "Biz, kendi ülkemiz hakkında efsaneler yaratmaktan çok, efsaneleri kırmaya yöneliyoruz!"

Efsanelerin asıl yaratıcısı, asıl ustası halktır. Çok sesli, şaşmaz ve merhametsiz uğultular halinde, ayağını kutsal kaderinin bağına basarak doğrulur. Demir delirmiş. İnkâr ve iptal çağdır bu. Yaratılan da, yıkılan da efsanenin ta kendisidir. Efsaneyi, daha güçlü bir efsane yaratarak yıkabilirsin. Sanatçı, halktan öğrendi, yıkmaya ve yaratma sanatını. Homeros'un ustası halktır. Firdevsi, altmış bin beyitlik şeyhnamesini, yaşlılardan, halktan dinlediği destansı öykülerle beslemiştir. Demirci Kawa'nın ateşini, Goderz'in kan içişini, Zal ile Rudabe'nin aşkını bu destandan çıkarırsanız, ne olur bu destanın hali? Manas destanını yaratan, Kırgız halkının bağımsızlık tutkusudur. Kalevala, halk bilgeliğinin ve yaratıcının, ozan Vainamöinen ve demirci Ilmarinen gibi

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Sanatçı ve halk

kahramanların kişiliğinde ete kemiğe bürünmesidir. Halkın yarattığı Kelile ve Dimne, nice ulusların masallarına kaynaklık etti.

Bütün büyük sanatçılar, halkın sanat ocağından şu ya da bu şekilde yararlanmış, esinlenmişlerdir. Yanbaşımızdaki güçlü Rus edebiyatına bakın. Halkın en duyarlı, en ince, en bilge yanını bile affalanan, hayran bırakan, estetik öğelerle donanmışlardır.

"Kendi ülkemizin folklorik özelliklerine (kast edilen halkın yarattığı kültürel zenginliktir-M.O) dayanmıyoruz!" "Efsaneleri kırmaya yöneliyoruz!" diye bağırarak yazarların cesaretine tutkunum. Şimdiye kadar, yazarların büyük çoğunluğu, güçlerini halktan, kalabalıklardan aldıklarını, ruhlarına çöreklenen karanlıkların yenilemez gibi görünen krallarını, bu güçle yendiklerini söylediler. Ben şahsen, imkânsız şeyler söyleyen, kendi gücüne dayanarak, tarihi kişisine güldürecek şekilde, en akıl almaz noktandan zorlayan masal kahramanlarına tutkunum. Gerçek yaşamda bu tip kahramanlar çoktur. Ve en güzel destanların bir bölümünü yaratanlar da bunlardır. Gılgamış, ölümsüzlüğü aramaya çıkmıştı. Güzel bir destan doğdu bu arayıştan.

Kimi anlatacaksın? Halkı. Hayır ben halkı anlatmayacağım, kendimi ya da kendi kahramanlarımı anlatacağım diyorsan, yine kurtulamazsın halktan. Anlatacağın kahramanların ruhuna, davranışlarına, şu ya da bu şekilde, şu ya da bu özelliğiyle yerleşmiştir halk. Halktan, halkın mizacından, gülümseyişinden, öfkesinden, yarattığı kültürel zenginliklerden kendini ve kendi yaptını kurtaramazsın. Sen halkın dışında mısın? Göğün yedinci katında mı yaşıyorsun? Oraya bile ulaşır halkın uğultusu. Köklerini geçmişin zenginliklerine daldırma, o zenginlikleri özümseme diye bir derdin yok mudur senin? Sen hangi toprakta yeşeriyorsun?

Alaşılmamış modern biçimleri denemek, güçlü bir öze birleştirmek bunu, güzeldir. Her yapıtında, birbirini aşan yeni biçimlerle çık ortaya. Zor ve ilginç bir iştir bu. İnsan ruhunu, yeni biçimler ve yeni öze sürekli bir tarzda biçimlendirmek, dalgalandırmak, değişime sokmak kadar tatlı bir uğraş var mıdır? İnsanın üç dört bin yıllık kültürel hazinesini iyi özümleyen, büyük engelleri aşmayı zevk haline getiren, çok yönlü düşünen, yaşamın bağrında filizlenen yenilikleri anında kavrayan sanatçılardan bunu beklemek hakkımızdır. Bir bebeğinki gibi taze ve güçlüdür bakışları. Bakışlarını, canlı olan her şeye; soluyan toprağa; tüm çatışmaları belirleyen ana çatışmaya; kimsenin göremediği, gelişen ve gelecek vadeden yana; güneşli havada çakan kıvılcıma; henüz doğmamış geleceği, bir kurtçuk gibi içten içe oyan geçmişe; kalabalığın, sırvermez, kahredici sinsi gücüne yönelen sanatçılardan bunu beklemek, gerçekten de hakkımızdır.

Çok şiir kitabı yayınlanmış. Azız Nesin, ülkemizde sokak kedisi kadar şair olduğunu söyledi. Bu sevindirici bir durumdur. Çok az ülkede böyle bir durum var. Sanatın, ayrıkotu gibi, toplum toprağını sarıp yeşillendirmesi, çoraklaşmayı engellemesi iyidir. Sınıf mücadelesi, şiiri yaygınlaştırıyor; hüznün, duyarlılık ve derinlik üflüyor yaşama. Toplum ve tarihi yadırgatan, irkilten, düşündürülen ve güldüren tipleri çıkarıyor ortaya. Envai çeşit renkleri, sesleri ve malzemelerle besliyor sanatı. Ve sınıf mücadelesini donatıyor sanat; bilgeleştiriyor, hoş bir yaşam biçimi haline getiriyor.

KAVGAMIN ŞİİRİNİ YAZACAKSAN KAVGADA OLMAN GEREK

Sanatçının bağımsızlığını ilan etmek; burjuvazinin safında bağımlılığını ilan etmektir

Günümüzün özgün politik oluşumları içinde, sınıflar ve sınıf mücadelesinden, onun ekonomik özünden bağımsız, ondan kopuk bir sanat var olabilir mi?

Yani bir halkın, duygularının, düşüncelerinin somut ifadesi olan sanat, bu duygu ve düşüncelerin temel maddeliğinden bağımsız olabilir mi? Buna doğru bir şekilde hayır cevabı verildiğinde, o zaman üretim araçlarıyla ilişkilerde fark mevzilerde konumlanmış sınıfların, ideolojik niteliğine tekabül eden, onun kültürel şekillenmesini yansıtan kaçınılmazlığı bir gerçeklik haline gelir.

Yeni bir akım, yeni bir burjuva sefaleti, kendi entellektüel gelişimi içinde çeşitli ton ve biçimlerde gelişen sanatı, maddi gerçekliğinden bağımsız olarak ele alma, onu sınıflar üstü bir konuma çıkarmaya çalışmaktadır. Bununla sanatçının bağımsız ve sınırsız gelişimi, yaratıcılığının en geniş boyuta ulaşabilmesi adına, sanatçıyı sınıf gerçekliğinin dışına çıkarmaya çalışsa da, aslında yapılan sınıf mevzisini değiştirmeden başka birşey değildir. Sanatçının bağımsızlığını ilan etmek burjuvazinin safında bağımlılığını ilan etmektir.

Bir kültür bir sanat var mıdır ki siyaseti içermesin, ondan bağımsız olsun. Ve bir siyaset var mıdır ki belli bir ideolojiye tekabül etmesin.

Proletaryanın sanatı, onun sınıfsal özelliklerini ve değişimin zorunluluğunu ifade ederken, bağımsızlığını ilan etmenin tersine, bu erkle, güçlü bir ajitator ve propaganda içerdiği gibi, bir o kadar da örgütleyici ve yönlendirici olmak zorundadır. Statücu olmak proletaryanın siyaseti değildir. Statükoyu koruyan, onun yaşatılmasına hizmet eden sanat, burjuva sanatıdır.

Sınıf sanatçısı olmak kavga

sanatçısı olmaktır. Bu geniş bir yaratıcılığı hiç bir biçimde engellemediği gibi, geniş bir kesime hitap etmeyi de gerektirir. Çok yönlü hitap edebilmesi, bütün karanlık noktaları güçlü bir devrimci romantizmle siyasete tabi kılabilmesi sanatçının dizginsiz akışının da temeli olacaktır. Savaşkan proletaryanın kültürü o zemin üzerinde şekillenir. Ve onun gelişimine tabi olur.

Bugün, egemen kültür, proleter ve daha geniş boyutuyla halk kültürünü yoğun, bir baskıya tabi tutarken, onu sürekli bir eritime ve yozlaştırmaya uğratır. Bu baskı karşısında, halk kültürü şekilsiz ve çarpık bir gelişimle bu çatışma içinde, maddi toplumun yaratıcılığı ve sanatçının bilinçli uğraşı ile çökün bir imak olabilecek potansiyele sahip olmasıyla birlikte, sanatçının sınırsız ve dizginsiz devrimci romantizmi ile olgun meyveler verebilir, buna hazırdır da.

Her sanat dalı gibi, edebiyatta, toplumun bilimsel döngüleri içinde, devrimci ordular yaratma ve dünyayı değiştirme eyleminde, güçlü bir silah haline getirilebilir. Fakat bunu siyaset karşısında belirleyici bir yere oturtmak, siyaset mi edebiyat mı? ikilemi yaratacaktır. Hatta edebiyatı her şey olarak lanse etmek de yine bir burjuva sefalet örneğidir. Dili arındırmak ile arınan siyasetten koparmak farklı şeylerdir.

Kavga şiiri kavgayı yansıtmalı, 'bir roman bir toplumu ayağa kaldıramaz', bir öykü gök kuşağına tutunabilmeli, bir tiyatro bir halka savaşmasını öğretebilmeli, bir fıkra bütün dar ağaçlarını kahkahaya boğabilmeli, küçük bir resim dağlardan akan nehirlerin çöküşünü çizebilmeli. Bir masal bütün çocukları parkları zaptetmek için yürütmeli. En önemlisi, yaradıcılığın, siyasetin, halkın edebi

meli deniliyorsa yerden göğe kadar haklılığı ortaya koyuyor demektir.

Ve siyaset her çalışmada olduğu gibi, yol gösterici, nitelik belirleyici olarak, derin ummanlar yaratmada belirleyici olmalıdır. Devrimci romantizm soyut olmalıdır. Eğer bu soyutluk realizme birleştirilemezse, bunun bir yararlılığı olmayacağı gibi, halkın duygu ve düşüncelerini yansıtmayan, yaşamın maddi realitesine dayanmayan, devrimci romantizm uzun süreli olgun ve tavında meyveler vermesi beklenemez. Bir Çin atasözünde denildiği gibi, 'ziyafet ne kadar muhteşem olursa olsun, mutlaka sona erecektir.'

Bugün özellikle entelizm hayranı, ya da entellektüelliği çok söz eden vezelelikler derekesinde algılanan, edebiyat yapma adına, resmen yapılan icat kelimeler hamonisi, bilinmezlik cümbüşü ve dolayısıyla kitlelerden kopuk küçük bir aydın elit tabakaya hitap ederek, sınırlı bir verimliliği ancak yakalayabilen bir durum. Bu durum, hele bizim ve bizim gibi geri ülkelerde, kültürel geriliğin yoğun olarak yaşandığı, ileri ile gerinin sıkı sıkıya içiçe yaşadığı koşullarda daha kısıf bir hal almaktadır. Yaratıcılığın temel koşulu olan 'kitlelerden kitleye' yöntemiyle de tezat teşkil etmektedir. İkinci bir durum ise kitleyi gerisinden takip eden, atıştı-keskin, sig ve klasik bir ikeriten kurtulamayan, çok yönlü ve yaşamın sınırsız çatışmalarını kapsamayan ve yine hitabedebileceği alan oldukça sınırlı olan bu durumun aşılabilmesidir.

Yaratıcılığın en güzeline erişilme, toplumsal dinamikleri algılamak onları çok yönlü duyumsayabilmekten geçer.

Kavganın şiiri, kavganın içinde

Ankara'da Latin esintiler

Ankara/Özgür Gelecek- Aydınlik gazetesi yararına 3 Eylül Cuma günü düzenlenen konserde Küba'lı topluluk Tropicana Show'dan Senciti Spiritua grubu ve Ahmet Kaya birer konser verdiler.

Binüçyüz kişi kapasiteli salona 3 bin'in üzerinde biletli izleyici alınması nedeniyle bir kargaşa yaşandı. İzleyicilerin büyük çoğunluğu Ahmet Kaya'nın bağımlısı a politik, dejerer gençlerden oluşuyordu. Konserde önce Kübalı grup başladı maddi sorunlar nedeniyle Tropicana Show grubunun sadece bir bölümü Türkiye'deydi. Şilili grup İnti-İllimani benzeri bir tarzı olan Senciti Spiritua, çokkulu güzel müzikleriyle gerçekten güzel duygular saçtılar. Grubun iki dansçısı, Latin müzik eşliğinde sundukları Latin danslarıyla güzel bir seranata, kur yapmayı ve sevgiyi dolu dolu yaşıyorlardı. Bu konsere gitmeye değmiş diye düşünenlerin bile o coşkuya kapılmaları fazla uzun sürmedi. Sevgiyi sanatın inceliğine de ustaca dokuyan grubu sık sık "Hadi Ahmet" sloganlarıyla kesen gençlerin anlayamadığını görmek mümkün. Ve bu gelişin Ahmet Kaya'dan neler beklediğini gece boyunca izlediklerimiz yeteri kadar gözler önüne serdi.

Yoğun tezahüratlar sloganlar altında ve (konser boyuca bir metre aralıkta duran iki konmasıyla) A.Kaya sahneye çıktı. Ve o anda

film koptu. Salonun havası bir anda değişti. O güzel duygular bir bir kayboldu.

Seyirciler arasından bir genç göğsünü yumruklayarak A.Kaya'ya bağırıyor "Baba, babamsın sen benim ölürüm yoluna" Kaya'da izleyicisinin bu yapısından pek rahatsız değil, onun da seyircisine cevabı "lan oğlum sus lan birazda ben konuşayım" I. Tatlıses veya Müslüm Gürses gibi A.Kaya'nında fanatik izleyicileri rahatça farkediliyor. O'nunda yoluna ölmek isteyen seyircileri var. Kaya'da seçimini daha önceden onlardan yana yapmıştı. Kendisinin müziği iyi tanyan ve profesyonel bir sanatçı olduğunu biliyoruz. Fakat o arabesk pazara rakip olmayı daha uygun buldu. Tavırlarını ve konuşma biçimini "delikanlı"laşırması bu çabanın bir ürünü. "Gazeteci ağbi A. Kaya için burada kendimi öldürsem bir resmimi çekerim" diyen gence ne diyebilirdik. Oysa Kaya, bu hayranlarından büyük gurur duyuyordu.

Aydınlik gazetesi konseri sadece Küba'lı grupla düzenleseydi; belki elde ettikleri gelir daha düşük olurdu, ama kesinlikle çok daha güzel bir faaliyet olurdu.

Geceye katılan direnişteki Kağıthane işçileri açtıkları stant da kalem ve çakmak satarak hem kitleyle buluşmuş oldular.

Yılmaz GÜNEY devrimci kişiliğinden soyutlanarak anılamaz

Devrimci sanatçı Yılmaz Güney ölümünün 9. yıldönümünde "Yılmaz Güney Kültür ve Sanat Vakfı" tarafından düzenlenen bir toplantıyla 9 Eylül'de Taksim'deki Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezinde anıldı.

Yılmaz Güney'in sanatı ve kişiliği hakkında bir açılış konuşması yapan Fatoş Güney; 1982 yılında Cannes film festivalinde altın palmiye ödülü kazanan "YOL" filmi'nin 1 Ekimde Abdi İpekçi Spor Salonu'nda gösterime gireceğini ve aynı festivalde ödülü paylaştığı Yunan asıllı Amerikalı film yapımcısı Costa Gavras'ın da hazır bulunacağını belirtti.

Fatoş Güney konuşmasında "9 yıl önce bir yürek durdu taş duvarların, demir parmaklıkların, tel örgülerin arasında uzun yıllar susturulmak istenmiş bir yürekteki bu" dedi. Toplantıda SİNE-SEN'den Ahmet Haluk Ünal da söz alarak, Güney'in filmleriyle büyüdüğünü Güney'den arkadaşları öğrendiklerini ve bu büyük sanatçı hakkında anlatacak o kadar çok değerli şeylerin olduğunu söyleyerek, "Ancak ben, aynı yolun yolcusuydum" dedi.

Fatoş GÜNEY ve İsmet Şerif VANLI Yılmaz GÜNEY'i anma toplantısında.

Yazarlar sendikası'ndan Ahmet Kemal Zeybek de "Güney, üç önemli öğeyi üzerinde toplamış biridir." derken bunu şöyle somutladı: "Yazardı, oyuncuydu ve yönetmendi. Yani halkından aldığı halkına ustaca verebilirdi" dedi. Güney dergisini birlikte çıkardıklarını Güney'in sıradan biri olmadığını, politik, ideolojik hattı olan biri olduğunu belirttiği konuşmasında; O'nun gri faşizme karşı mücadele ettiğini ifade ederek Toroslarda büyüdüğünü Güney'in Torosları, insanlarını iyi tanıdığını söyledi ve "Dadaloğlu neyse Yılmaz Güney de O'dur. Milletvekilleri bugün vuruluyorsa Güney'in mücadelesi, daha amaçlıdır" dedi.

Tarihçi ve araştırmacı İsmet Şerif Vanlı ise; Van yöresinden, vatansız bir kürt olduğunu belirterek "Yılmaz Güney Filmlerinde yalnız Türk-Kürt halklarının sorunlarını dile getirdi. Tüm ezilenlerden bahsetti. İnsanları sevdi ve her şeyden önce toplumun sorunlarını işledi." dedi.

Partizan dergisi adına toplantıda yapılan konuşmada ise; Güney'in sıradan bir sanatçı olmadığı ve sanatını Marksist-Leninist

bilimi ışığında işlemlerini bilen devrimci bir sanatçı olduğu, faşizme karşı mücadele etmiş biri olduğuna dikkat çekilerek "ölüm yıldönümü nedeniyle düzenlenen bu toplantıda bir saygı duruşunun yapılmamasını esefle karşılıyoruz ve devrimci bir sanatçı olan Yılmaz Güney'in anma gününde bir saygı duruşunun yapılmamasını eleştiriyoruz" denilen konuşma daha sonra şöyle sürdü: "Yılmaz Güney, Yeşilçam'a damgamızı vuracağız demisti ve bunun ilk hamlesini Umudla başlattı, ardından Arkadaş, Düşman, Endişe, Baba, Sürü gibi değerli filmleri yaptı. Toplumsal olayları gerçekçi tarzda işledi. Zorbaları konu edindi, kavgayı öğretti, insanlara, bozuk düzeni teşhir etti. YOL filmiyle doruğa ulaştı, uluslararası alana sesini duyurdu, halkın sesini taşıdı. Yeşilçam şimdiki çöküyor. O'nun yerini dolduramadı kimse. Güney'in sanatını bu denli güçlü ve çekici kılan neydi? Güney, bu gücü Marksist-Leninist görüşlerden alıyordu. Ve bu onu burjuva sanata karşı yenilmez kılıyordu." dedi. devamla: "Yılmaz Güney yurt dışına çıktuktan sonra Paris'in varoşlarında keyif çatmadı ve orda da mücadelesine devam etti, boş durmadı. Bir taraftan film çalışmalarını yürütürken bir taraftan da faşizme karşı mücadelede üzerine düşeni yapmaktan geri kalmadı. Bir mücadele adamı olarak toplantılarda, eylemlerde yerini aldı. Hasta olmasına rağmen Türkiye'deki özgürlük mahkumlarının işkenceye ve idamlara karşı başlattığı açlık grevlerine destek amacıyla Avrupa'da başlatılan uzun yürüyüşte yer aldı, faşizmi

Yılmaz GÜNEY: Mahpuslarda susturulamayan bir yürekti

teşhir etti, boş durmadı" dedi.

68'liler vakfından Şaban İba; Güney'in siyasal sorunlarda ML'yi ısrarla savunan biri olduğunu, cezaevindeki birikimliliğini kendisi ile sık sık tartıştığını dile getirdi. Daha sonra Mezopotamya Kültür Merkezi'nden İbrahim Gürbüz, DİSK yöneticilerinden Rıza Güven, Kürt Hak ve Özgürlükler Vakfından Yılmaz Çamlıbel, İşçinin Yolu, Tavrı Dergilerinden birer temsilci söz alarak Yılmaz Güney'in devrimci kişiliği ve sinema sanatı hakkında birer konuşma yaptılar. Toplantı, Fatoş Güney'in, 1 Ekim'de gösterime girecek YOL filmine geniş bir katılım ve dayanışmanın sağlanması dileği ile sona erdi.

IHD'den şenlik olsun diye şenlik

Ankara/Özgür Gelecek- 1 Eylül Barış Günü için Sakarya Meydanı'nda bir şenlik düzenlediler. Kamu Sendikaları Platformu'nun da desteklediği şenliğe Eğitim-Sen ve Tüm Sağlık-Sen pankartlarıyla katıldılar.

Kısa ve silik bir müzik dinletisinden sonra davullu zurnalı başlayan şenlik saat 17.00 ve 20.30 arasında olması ve iş çıkışına denk düşmesi nedeniyle ancak 1500-2000 kişilik bir kitle toplanabildi.

Davul-zurnanın sesini duyanlar şenliğin canlı geçeceği inancıyla halaylar çekmeye başladılar. Halay çekenler "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Sivas Faşizme Mezar Olacak" ve sık sık "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atıldılar. Halay çekenlerin dışındakilerin sloganlara pek katılmadığı görüldü.

Saat 17.00'de başlayan şenliğe ses düzeni uzun süre getirilemedi. Bunun üzerine halay çekmekten sıkılan kitle dağılmaya başladı. Eğitim-Sen'den Alper Öztürk "Dağılmayın! şenliğimiz devam edecek" uyarısında bulundu ancak kimsenin kalmayacağı kaygısıyla apar topar basın açıklamasını okudu. Doğaldır ki okunan basın açıklamasını pek kimse anlamadı. Saat 19.00'da ses düzeni geldiğinde ancak 150-200 kişi kalmıştı.

Bütün bu olumsuzlukların içinde Can Şenliği Oyuncuları'nın "Ve Güneş Doğarken" adlı sokak gösterisi ve Grup Dalga'nın türkülerini beğeni topladı.

Genelde tüm dünyada ve özellikle her milliyetten Türkiye halklarına karşı sürdürülen kirli savaşların ve ezilen halkların özlemini çektiği gerçek barışın önemini kavratılmadığı kavranmadığı şenlikte göze çarpan en önemli yandı.

Anlaşılan o ki Dünya Barış Günü'nde birşeyler yapmış olma kaygısı, IHD etiketinin vermiş olduğu ağırlıktan kaynaklanıyordu.

Faik Bulut'a Turan Dursun İnceleme Ödülü

Özellikle Ortadoğu konusunda yaptığı araştırmalarıyla tanınan devrimci yazar Faik Bulut, "Turan Dursun İnceleme ve Araştırma Ödülü"ne layık görüldü.

4 Eylül 1990 tarihinde evinden ayrılırken faili "meçhul" cinayete kurban "seçilen" Turan Dursun ölümünün 3. yılı nedeniyle Aydınlik gazetesi tarafından Sepetçi Kasrı'nda bir anma toplantısı düzenlendi.

Turan Dursun araştırma ve inceleme ödülü Faik Bulut'un "Allah Devletinde Demokrasi" adlı kitabına verildi. Aydınlik gazetesi Genel Yayın yönetmeni Ferit İlsever tarafından ödülü verilen Faik Bulut, toplantıda yaptığı konuşmada şunları söyledi:

"Din ile politika iç içedir. Din zaten politikadır. Bugün yeni insanı yaratmak gerekiyor. Bunun yolu dini eleştirmekten geçmektedir. Gelecekte din olmayacaktır. Bugün

Kürt halkı mücadele ediyor. Ulusal mücadelede, Hizbullah gibi, kontrgerilla ile özdeşleşmiş akımların dışında da dinci akımlar yer alıyor. Bunlarda gelişme halindedir. Çözüm ister federasyon, ister ayrı devlet olsun, bu duruma göre hazırlık yapıyorlar. Sosyalizm ve daha ilerisi için dini eleştirmek kaçınılmazdır.

FKÖ örneği önümüzde duruyor. Arafat, dinle uzlaşarak... başlandı. Bugün dinci Hamas örgütü çok etkili bir güç haline geldi" dedi.

Toplantıda hazır bulunan Turan Dursun'un oğlu da bir konuşma yaparak, "Toplumun duyarsızlığı nedeniyle yaşamı elinden alınan tüm demokrasi şehitlerine buradan selam gönderiyorum" şeklinde görüşlerini dile getirdi.

Aydınlik gazetesi Genel Yayın yönetmeni Ferit İlsever de yaptığı konuşmada; Turan Dursun'un bir

aydınlanma savaşçısı olduğunu, engin birikimli, kültürlü olduğunu ve kendisini halkına adanmış olduğunu ifade etti.

Devrimci yazar Faik BULUT

Barışa çağrı gecesi

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'nin düzenlediği "Barışa Çağrı" gecesi 3 Eylül'de Taksim Açık Hava Tiyatrosu'nda yapıldı. 10 bine yakın coşkulu bir kitlenin tuka basa doldurduğu Açık Hava Tiyatrosundaki geceye Bilgesu Erenus, Koma Mezarbotan, Mazlum Çimen, Edip Akbayram, Ferhat Tunç, Koma Dengi Azadi gibi sanatçılar ve gruplar katıldı. Gece'nin sunuculuğunu Nur Sürer ve Orhan Aydın yaptı.

Kitle salona polis tarafından

aranarak alındı. Konuşmalar ve şarkıların devrimci grupların sloganları ile sık sık kesildiği gecede, polis özellikle "Partizan Güçler" in toplu olarak bulunduğu ve sloganlar attığı bölüme dış biledi. Plastik mermi olduğu sanılan bir madde Partizan Güçler'in bulunduğu bölümde bir bayan okurumuzun başından yaralanmasına yol açtı. Başına dört dikiz atılan okurumuz Açık Hava Tiyatrosu'na yeniden dönerek polise gerekli yanıt verdi.

Gecedeki konuşmalarda yoğun olarak kirli savaşın durdurulması, Kürdistan'da barışın acilen sağlanması istemleri dile getirildi. Konuşmacıların barışa bakış açısı çoğu zaman reformist-uzlamacı bir mantık içeriyordu. Gecede bazı şarkıları kitle ayağa kalkarak söyledi. Özellikle Ferhat Tunç'un söylediği "1 Mayıs marşı" sırasında Açık Hava Tiyatrosu'nda bulunan tüm insanlar zafer işaretleri yaparak marşa hep bir ağızdan eşinler.

TMLGB Üyesi Ahmet ŞAHİN

YOLDAŞ AHMET ŞAHİN'E

Düşlerin sonsuza koştuğu yerde Sabrın çiçeklerinin açtığı yerde Asla kapanmaz yaşanan defter Çünkü tarihin en güzel yerinde son söz hep direnenler söyler

ANISINI KAVGAMIZDA YAŞATACAĞIZ KAVGAN KAVGAMIZDIR

Ailesi ve Arkadaşları adına Serpil ŞAHİN

MUZAFFER ORUÇOĞLU

Modern Medya Destanı

NEWROZ

VE ATEŞ
VE UĞULTU
VE SEVDA

UMUT YAYIMCILIK

ÇIKTI

İBRAHİM KAYPAKAYA

SEÇME YAZILARI I

UMUT YAYIMCILIK

ÇIKTI

BAŞKAN MAO'DAN 100. YIL DÖNÜMÜNDE

DOGATO REVİZYONİZMİN SEFALETİ ÜZERİNE

UMUT YAYIMCILIK

ÇIKIYOR

100. YIL DÖNÜMÜNDE

BAŞKAN MAO'DAN SEÇME SÖZLER

UMUT YAYIMCILIK

ÇIKIYOR

Keleğe gelmeyin

ONUNCU KÖY

Bekir COŞKUN

SİSTEMİN ADAMLARI...

ÇİLLER, Özal'ın izinde mi gidiyor?
Hayır...
Birbirlerine benzemeleri aynı sistemin birer parçası olmalarından... Her ikisi de ABD sisteminin birer uzantısı...

Aynı tarlanın karpuzu gibi...
Özal nereden ilham aldıysa, **Çiller** de oradan ilham alıyor... **Özal'a** kim akıl veriyordu ise, **Çiller'e** de aynı yer akıl veriyor...
O zaman birbirlerine benzemeleri doğal...
Ve bize de **Çiller** sanki **Özalizmin** paşındeymiş gibi geliyor...
Oysa değil...

★ ★ ★

12 Eylül ile birlikte serbest pazar modelini asker dipçığı ile yerli yerine oturtan **sistem**, kendi adamlarını yaratıyor...

Önce **Özal**, sonra **Çiller**...
Yarı bir başkası...
Tabii ki bunların hepsi birbirine benzeyecek...
Kimi çok düşünürler bunu "**Çiller Özalizmin izinde**..." diye size sunacaklar, ama siz keleğe gelmeyiriz...

Düşmanını tanı
İstanbul Güngören polis karakolunun duvarlarında şöyle bir levha asılı duruyor:
Düşmanını tanı:
Kadın, İçki, Kumar
Polisler ilham aldıkları kaynakları kurutmaya karar vermişler anlaşılın

Kim demiş

"Karanlık dünyanın korkulu rüyası" (Siz medya palyaçosu anlayın) mühürlü adam Sadettin Teksoy bir gazetecinin: "Yılların televizyoncuları, habercileri sizin için "onun yüzünden biz de karalandık" diyorlar, sizden utanç duyuyorlar, aynı potaya konmaktan şikayetçiler" biçimindeki sözlerine şöyle yanıt vermiş:

"Kim demiş? Engin Ardıç demez can çiğerez onunla. Uğur Abi de demez. Ertürk Yöndem'in diyeceğini de kabul etmiyorum. Hepsinin güçlü geçmişleri var"

Adam destekçilerini öyle kişilerden seçiyor ki bize söyleyecek söz bırakmıyor. Ne diyebiliriz hepsi ayatı ..... Soyü

Sırlar

Aslan sosyal demokrat SHP'liler Bülent Gültekin'in Merkez Bankası'nın başına atanmasını "sırlarımızı ABD'ye satar" düşüncesiyle karşı çıkıyorlarmış. Amerika ile ilişkilerimizi İhsan Sabri Çağlayangil'e sorsalardı bari. O Amerikalı'ların kucagında oturduğumuzu birara farketmişti. Hem canım ABD'nin bilmediği sırrımız mı kalmış: Çiller'in ABD vatan-daşı olduğunu SHP'liler bilmiyor mu? Galiba eşeğini dövmeyenler semerini dövmüş.

Lüksemburg'lunun büyük gafı

Türkiye'de bulunan Lüksemburg'lu bakan Jacques Poos, güzide gazetemiz Hürriyet'in çok tepkisini çekmiş. Zavalı bakan nedense "PKK'nın yabancı turist kaçırmaması konusunda hükümetimizin tutumu nedir?" gibi masumane bir sorudaki "kaçırma" sözcüğünün çağrışımlarından yola çıkarak: "Özellikle sık sık okuduğu-

muz gazeteci kaçırmalarından kaygı duyuyoruz. Kaçırımızı Türkiye'ye de duyurduk" deyivermiş.

Hürriyet bu sözlere çok kızmış ve "LÜKSEMBURGLU BAKANIN BÜYÜK GAFI" başlığıyla adamı halkımıza ihbar etmiş. Sahi, ülkemizde gazeteci kaçırılmıyor mu yoksa?

Sağmal İnek

SEK'in satış işlemleri son aşamaya gelmiş durumda. SEK işçileri ve süt üreticileri tepkilerini ilginç eylemlerle dile getiriyorlar. Daha önce Öz Gıda -İş sendikasına üye işçilerin Gülhane Parkı'nda halka köfte, ekme, ayran dağıttıkları "yaman" bir eyleme tanık olmuşuk.

Şimdi de üreticiler "SEK kapısında inekleriyle eylem yapmaya hazırlanıyorlar. Üreticiler "Fabrikayı alacak olan özel kişi ve kuruluşlar ineklerimizi de alsınlar" diyorlar.

Süt üreticileri bize gaflet içindeler. Çünkü tefeci-bezirgan sermaye kalıtsal hastalıkları "iç etmek"ten dolayı sağmal ineklerini de kaşla göz arasında harami çiftliklerine katabilirler. Aman dikkat, ineklerinizin ipini sıkı tutun!

Dong

İyi ki

SHP ne zaman tıksansa temcit pilavı gibi ısıtılıp huzura çıkarılan siyasi fosil Ecevit İSKİ skandalının MHP vari partisine bulaşmamasından öyle hoşnut ki sormayın gitsin. Bunca pislikten küçük bir isim farkıyla kurtulduğunu düşünerek içi içine sığmıyor;

"İSKİ yolsuzluğunun SHP'ye bulaşmasıyla Sosyal Demokrat kavramına büyük gölge düştü. Çok şükür ki, biz kendimizi Sosyal Demokrat olarak tanımlamamıştık. Demokratik Solcu olduğumuzu söylemiştik. şükrediyorum ki, iyiki böyle bir seçim yapmışız."

Arzu Hal

* Çalan çaldığıyla, rüşvet yiyen yediğiyle bunlardan iyice arsız ve yüzüstü olanlar politikaya girip bir de aleme ahlak namus dersi veriyorlar.

Oktay Ekşi
- Tıpkı Ekşi'nin verdiği demokrasi dersi!

* E. Göknel Türkiye'nin gündemini değiştirdi -Basın-

- İsrail taktiği olmasın?
- Devlet Hakkari -Yüksekova'ya bir gecede 500 roketle saldırdı.

-Basın-
- Devlet Cudi ve Gabar dağlarına kimyasal bombalar attı. -Basın-

- Özel orduya girenin aylığı en az 20 milyon lira olacak. -Basın-

- Teröre karşı MI 26 tipi 6 helikopter alınıyor. -Basın-

- Güneydoğu'da şimdilik 520 köy boşaltıldı. -Basın-

- Ve bir....

NOT: "Güneydoğu" yatırım projesinin ilk taksidi bu olup en kısa sürede (eğer yatırımlarda bir aksama görülmemişse) ikinci taksidin para-militer ordu kanalıyla ödemesi parlamentoca da onaylanmıştı.

* Çiller: "Skandalı yakından izliyorum" -Basın-

- Bu kadeh senin şerefine emmi-kızı.

* Devlet "Güneydoğu"da kimyasal silah kullanıyormuş -Basın-

- Evet. TC usulü Hiroşima anlıyor 48. yıldönümünde!

* Karakollar şeffaf olacaktı

- Ahlak Masası ne diyor bu işe peki?

* Kim demiş batılı devletler Türkiye'ye gelmiyor diye?

İşte IMF.

OTURAN ADAM

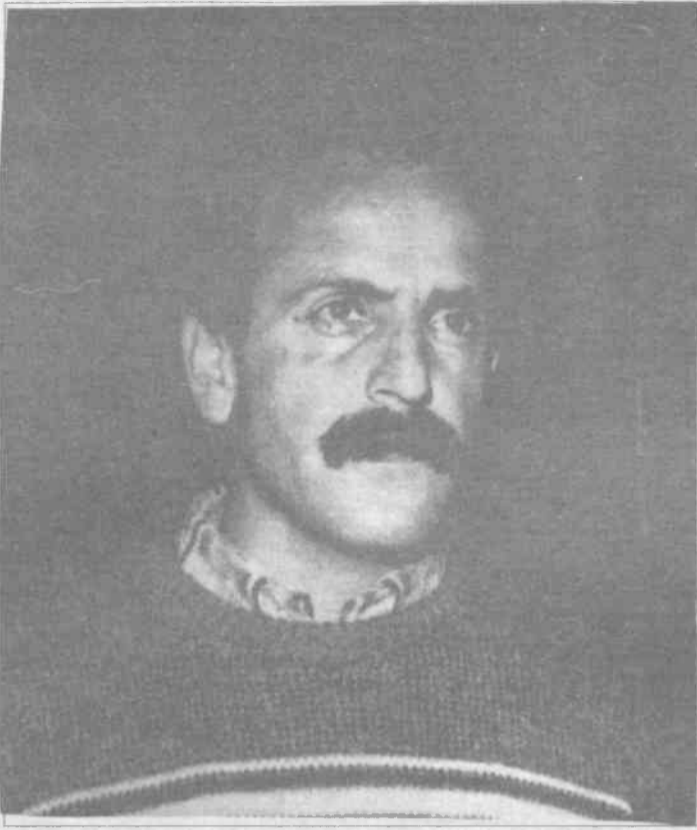
DEVLETLÜ

Baba Erdoğan anısına; Çalbaş kuşatması

Burjuva basını Baba ERDOĞAN'ın (1) firar ettiğini yayınlarken, gerilla birliğindeki tüm yoldaşlar sevinç çığlıkları atıyorduk, ateş etmemek için kendimizi zor tutuyorduk, çünkü; O, yorulmak nedir bilmezdi ve, yerinde oturup birşeyler yapmamak, onun için ölümdü. O, teorisini pratiğini hayatın her alanında yaşatmaya çalışan ve mücadelenin her alanında kendisini yetkinleştirmiş, Marksizm-Leninizm-Maoizm (MLM)'in bilimiyle kendini donatmış, partimizin sayılı önderlerinden ve ordumuzun değerli komutanlarından. Biz, işte bunun için sabırsızlıkla gelmesini bekliyorduk. İşte biz bunun sevincini yaşıyorduk. Daha haberleri dinlediğimiz bir gün olmuştu. Haziran'ın 1'inde gerilla birliği konaklama yerine daha yeni yetişmişti ki, diğer birlik komutanı olan yoldaş, bir anda telsizle bize haber vermek için, durmadan telsizi mandallıyordu; Komutan Yoldaş, telsizi kılıfından çıkararak, diğer komutan yoldaşa, Kürççe "Vengime eşiyape cab bide" (Sesimi işitiyorsan, cevabını ver) anonsunu yapıyordu. Bizim komutan yoldaş ve siyasi komiserimiz olan Şahin Yoldaş (İsmail BULUT) (2) diğer komutan yoldaşa, Kürççe "Venge to eşiyape kesixe" (Sesini işittim, konu) demesiyle komutanımız telsizle konuşurken sevincinden heyecanlanıyordu: Ve şu sözcükleri sıralıyordu. "Ali Haydar'ı (Baba ERDOĞAN'ı) biz aldık, sizin yanınıza geliyoruz" demesiyle birlikte hemen uyuduğunuz yerden fırlayarak sabırsızlıkla gelmesini beklemeye koyulduk. Yaklaşık bir saat sonra çıkageldiler. Tüm yoldaşlar Baba'nın yanına koştu. Birbirimizi kucaklayarak hasretimizi gidermeye çalışıyorduk ki o anda eskiden yaptığı şakaları hemen oracıkta yapmaya başladı. Benim tanıdığım Baba, hiç de değişmemişti. (Fiziki ve esprileriyle) Sadece Munzur dağına gelirken, güneşin ve soğukun etkisiyle anlı yansı, derisi yer yer kalkmıştı. Akşama doğru gerilla birliği toparlanıp köye doğru yol aldı. Fırat (Haşim GÖZOĞLU) (3) diğer bir yoldaşla birlikte gerilla birliği kılavuzuydu. Köye kademeli bir şekilde yanaşarak köyde herhangi olağanüstü bir durum olmadığından dolayı işaret verdikten sonra gerilla birliği öncü birliği savunmak için mevzilendiği yerden kaçıarak köye doğru gelmeye başladı. Gerilla birliği kalabalık olduğu için üç-dört evde konaklamaya çalıştık. Ben nöbetçi subayı (4) olduğumdan dolayı nöbet yerlerini tespit edip herhangi bir düşman saldırısına karşı gerilla birliğini savunma, dışarı çıkılmalarını sağlamak için, en uygun nöbet yerlerini belirleyip nöbetçileri nöbet yerlerine yerleştirdikten sonra yoldaşlarımıza yanına döndüm. Döndüğümde Fırat Yoldaş saz çalıp türkü söylüyordu. Sazı öylesine çalıyordu ki oradaki tüm kitlenin dikkatlerini üzerine topladı. Gerçekten yoldaş çok güzel saz çalıp söylüyordu. Dinleyicileri öylesine etkiledi ki doğaldı. Günlük yiyecek ihtiyaçlarımızı temin etmek için işçeci (5) yoldaşlar, bir kaç yoldaşla birlikte köyde günlük yiyecek ihtiyaçlarımızı toplayıp geldikten sonra komutan yoldaş'ın (İsmail BULUT) tüm gerilla birliğine "hazırlanıp hareket edeceğiz" demesiyle birlikte sırt çantalarımızı aldıktan sonra önce bir kılavuzlar dışarı çıktık, herkes kendi yürüyüş kollarındaki yürüyüş sırasına göre dışarı çıkararak hareket ettik. Konaklama (6) yerine gitmek için yaklaşık bir saat yürüdüktan sonra konaklama yerine vardık. Her yoldaş yatmak için kendisine yer ayarlamaya çalışıyordu. Ben de bu arada nöbet listesini ayarladıktan sonra uyumaya çalıştım.

Sabah olduğunda nöbetçi yoldaşlar kahvaltı için çay demlemişlerdi. Ve hepimizi kahvaltıda kaldırdılar. Kahvaltı yaptıktan sonra Komutan Yoldaş Şahin tüm gerilla birliğinin toplanmasını söyledi. Biz hepimiz bir araya toplandık. Komutan yoldaş konuşmaya başladı. Şunları gerilla birliğine anlatmaya başladı: "Bildiginiz gibi bugün 2 HAZİRAN. (7)

Büyük dağ kartalı komünist önder Baba ERDOĞAN

Çalbaş köyünde muhtarlık seçimi var. Seçim yapmaları için bugün asker gelecek. Biz bunları takibe alarak, tümünü imha edip silahlarını kamulaştıracakız. Onun için, neresi bize uygun olursa, orda düşmana saldıracağız. Düşman araçlarla gelmeye çalışırsa, onları imha etmemiz daha kolay olacak. Araçlarla gelirse yolda saldıracağız, eğer yaya gelirse daha uygun bir yerde saldıracağız. Onun için düşmanı takibe almamız gerekir. "Birkaç yoldaş düşmanı izlemek için takibe hazırlansın" denildi.

Aradan biraz zaman geçtikten sonra düşman çıkageldi ama beklediğimiz şekilde gelmedi. Yani araçlarla gelmedi. Düşman yaya geliyordu. Arazi engebeli olduğu için, yaya gelen düşmanın tümüne ciddi bir darbe vermeyi engelliyorduk. Arazide saldırdığımız zaman ilk ateşle kaç tanesini vurduksa, ondan sonra çatışmaya dönüşeceği için ciddi darbe veya tümünün imha edilmesini zorlaşacağı için köyde saldırıyı planladık. Ali HAYDAR, Ben, Özkan (Ali Asker DOĞAN)(8) yani toplam beş kişi düşmanı köye kadar gözetlemeye çalışıyorduk. Düşman ilkin köy ilkokuluna yerleşmeye çalışıyordu ki, bir anda okula yerleşmekten vazgeçip köy evlerine yerleşmeye çalıştı. Okula yerleşseydi ilk yönlü avantajımız olacaktı. Birincisi, düşmanı daha kolay imha etmek, ikincisi, halka zarar vermemek olurdu. Düşman operasyonlara çıktığı anda, gerilla saldırılarından korktuğu için çocukları mücadeleye içinde olan ailelerin evlerini işgal edip, onları bize karşı kalkan olarak kullanıyorlar. Durum gerçekten öyle oldu. Düşman, Fırat Yoldaş'ın ailesi ve akrabalarının evlerine yerleşti. Biz düşmanın kaç yerde nöbet tuttuğunu ve hangi evlere konuştüğünü ve makineli tüfekleri nereye yerleştirdiklerini tek tek tespit ettikten sonra saat 2'de gerilla birliğinin yanına geldik ve komutan yoldaşa, düşmanın durumu hakkında bilgi verdik. Komutanlık bir araya toplanıp düşmana saldırma planlarını yapıp ve güçlerin konumlandırılması için yerlerini tespit ettik ve savunma birliklerinin ayarlanması konularında kendi aralarında durum değerlendirmesi yaptıktan sonra, gerilla birliği üyelerine eylem konusunda genel bilgiler anlatıldıktan sonra, Kimin hangi birlikte yer aldığına dair yerleri söylendi. (9) Topçu (Doğan KARADAG), Orhan (Aydin YILDIRIM) (10), Özkan bu yoldaşlar evlerin kabinlerini, duvarlarını, evlerin

üstündeki MG 3'ü atış altında tutup imha edeceklerdi. 10 kişilik bir grup düşmanın geleceği hata pusu atıp bekleyecek ve aynı zamanda köydeki yoldaşları savunmak için, bir grup yoldaş da farklı bir noktaya konumlanıp hem köydeki yoldaşlarını savunacak hem de kaçmak isteyen askerleri etkisiz bırakacak veya öldürecek. Şahin Yoldaşın denetimindeki ana birlik ise düşmana 100 m.'ye kadar sokulup bekleyecekti. Ve diğer saldırı birliği ise bizdik. Biz beş kişiydik. Doktor Aydın (Hasan TOY) (11) komutasındaydık. Benim dışımda Fırat, diğer iki yoldaş, biz düşmana yaklaşabildiğimiz kadar yaklaşip bekleyecektik. Daha sonra komutan Yoldaş komutasındaki yoldaşlar ateş ettikleri zaman, biz hemen yoğun bir şekilde mevzilere ateş edip köye girerek diğer yoldaşların köye girmelerini sağlayacaktık. Komutan yoldaş ilk ateşi bizim birimin yapması için, haberci ile haber göndermesine rağmen haberci bizlere ulaşamadı. Biz düşmana yanaşırken otların içinde sürünerek 5 metreye kadar yaklaşip beklemeye koyulduk ve yoldaşların ateş etmelerini bekledik. Bizim hemen 5 m. üst tarafımızda askerler oturup sohbet ediyorlardı. İlk ateşi biz açacak ordaki askerleri vurup silahlarını alıp, evin köşelerini hemen almaya çalışacaktık. Kendi başımıza ilk ateşi yapmak doğru olmadığı gibi en iyisi Şahin Yoldaşın ateş etmesini beklemek idi. Saat 4.30 civarlarında Şahin Yoldaş denetimindeki birliğin ateş etmesiyle birlikte biz, zaten mevzilere nişan almış ateş emeyi bekliyorduk. Hemen yoğun bir şekilde mevzilere ateş edip mevzideki askerleri sindirerek tek tek kademeli bir şekilde evin köşelerini aldık. Amacımız sürekli pencerelerden ateş eden, içerdeki askerlerin ateş etmelerini engellemek, onları tamamen edilgen hale getirmektir. İlk ateşte vurulan askerler dışında, diğer sağ kalan askerler Fırat Yoldaşın kızkardeşlerini rehin alıp, onları kendilerine siper yapıp içeri kaçırdılar. Onun için onları vurmamıştık. Vurmaya çalışıyorduk rehin alınan sivilleri de vurabilirdik. Düşman çok kısa sürede tamamen edilgen hale gelmişti. Nöbetçileri ve mevzileri tamamen imha edilmişti. Evlerin tüm köşelerini elimize geçirmiştik. Tamamen düşmanı sarmış, kaçabilecekleri imkanları tamamen ortadan kaldırmıştık. Bu arada biz sürekli "teslim olun" çağrısını yapıyorduk. Onlara yer yer içerden bomba atıyorduk ve yer yer içerden

men bizim elimizdeydi. Düşman ise edilgen durumdaydı. Düşman bize çocuk gibi yalvarıyordu. "bizi niye öldürmek istiyorsunuz, ne olur bizi öldürmeyin" gibi sözlerle teslim ol çağrılarını cevap veriyorlardı. TIKKÖ gerillaları ise, büyük bir coşkuyla düşmana ateş edip sindirmeye çalışırken, sürekli "teslim ol" çağrılarını her yer inliyordu. Düşman ise, korkusundan evde bulunan sivilleri rehin olarak kullanıyordu. Biz sivilleri dışarıya bırakmalarını söylüyorduk. Onlar niyeti ise, sivilleri ellerinden geldiği kadar, sonuna kadar yanlarında rehin tutmaktı. Çünkü düşmanın yaşama garantisidi.

Sivilleri bıraktığı anda en fazla yarım saat içinde tümünü imha edecektik. Tüm teslim ol çağrılarını rağmen düşman teslim olmuyordu. Biz ise pencerelerden, bacalardan evin içine bomba atmaya başladık. Şahin Yoldaş eve gizlenip yer yer dışarıya bomba ve lav kullanan düşmanın bulunduğu yere bir bomba attı. Evin duvarları taştan örülmüştü olduğu için, pek etki yapmadı. İçeriye atılan bombalar sonucu durmadan evin duvarlarını içten delip odalara geçiriyorlardı. Düşman içeri atılan bombalar karşısında neye uğradığını bilmeden kendilerini saklamak için fare gibi yarıyordu. Evin içindeki makatların (12) altına girip kendilerini saklamaya çalışıyorlardı. Köyde bulunan yoldaşların cephanesi bitmek üzereyken gerideki yoldaşlardan takviye istedik. Gelen takviyede Baba Yoldaş da vardı. Sürekli pencerelerden içeriye doğru ateş ederken teslim ol çağrısını sürekli tekrarlıyordu. Gelen yoldaşlardan biri, arka taraftaki pencereden ateş etmek isterken aniden yoldaşa ateş edildi. Ve yoldaş yaralanmıştı. Yara aldığı yerden slogan atarak geri çekildi. Doktor Aydın yoldaş hemen ilk müdahaleyi yapıp yaralı yoldaşı köyün dışına çıkarmaya çalıştı. Bu bizim saldırıda ilk yaralıydı. Yaklaşık 3.5 saatten beri daha yeni bir yoldaşımız yaralanmıştı. Ve bizi olumsuz etkilemediği gibi tam tersine düşmanın üstüne daha amansız gitmemizi sağladı. Aynı yerden Fırat yoldaş yaklaşip içeri bomba atmamak istedi. Pencereye yaklaşip içeriye ateş etmek istediği zaman yoldaşa ateş edildi. Fırat Yoldaşın herhangi bir ses çıkarmadan yere yığılıp kaldı. Yoldaşlar kendisine çağırıyordu ama yanıt alamıyorlardı. Bir yoldaş Fırat'ın yanına gitmek isteyince, yoldaşa ateş ediliyordu. Ama yoldaş, yoğun bir şekilde ateş edip ateş edenini sindirerek Fırat yoldaşın yanına gidip silahını üzerindeki diğer malzemeleri alıp yanımıza geldiğinde Fırat Yoldaşın şehit düştüğünü söyledi. Fırat Yoldaş vurulduğunda saat 21.00 sularındaydı. O ana kadar bizim bir ölü, bir yaralıydık. Gerilla birliğimizin çoğunluğu köye girmişti. Ve sürekli teslim ol çağrılarını her yer inliyordu. Düşman ise, "gidin niye bizi öldürmek istiyorsunuz" gibi yanıtlar veriyorlardı. Ve düşmanın kendi arasında tartışma çıkmıştı. Kimileri teslim olalım, kimileri ise teslim olursak bizi öldürürler gibi tartışmaları işitiyorduk. Ve biz ise silahlarımızı atıp dışarı çıktığımızda sizleri öldürmeyeceğiz dememize rağmen halen teslim olmuyorlardı. Yoldaşlar yan evden gazyagını almışlardı. Evin üstüne çıkıp üst tavanı kazmaya başladılar. Üzerine gazyagını döküp yakmak istedik. O anda Komutan Yoldaş tavır takındı ve şunu söyledi. "İçerideki düşmanı öldürmek veya teslim almak için evi yakıp halktan insanlara fiziki ve manevi zarar vermektense geri çekilmeyi yeğlerim." dedi. Doğru ve yerinde konulan bir tavır ve yapılması gereken de oydur. Biz kademeli bir şekilde geri çekilmeye başladık. Eylem verenden uzaklaştık. Bizden bir ölü, bir yaralı

di. Kendi kayıplarını gizlemek için şafak sökmeden helikopterlerle kayıplarını bölgeden uzaklaştırmaya çalışıyorlardı. Ama buna rağmen kendi kayıplarını halktan gizleyemediler. Ve gerillalar karşısında nasıl yalvardıklarına halk kendisi tanık olmuştur.

Bu eylem partimize ve ordumuza birtakım deney ve kazanımlar sağlanmasıyla birlikte kitlelerin de bilinçlendirilmesine yardımcı olmuştur. Bunun içindir ki Haziran aylarında düşmana yönelik saldırılarımızda büyük başarılar sağlanmış bu saldırılar da bizi güçlendirmiştir. Onun içindir ki Haziranlarda TIKKÖ Gerillaları yaptığı saldırıları zaferlerle taçlandırmışlardır.

Açıklayıcı Notlar:

(1) Ali Haydar Yoldaş (Baba ERDOĞAN) MAYIS'ın 16'sında sağmalcılar Cezaevi'nden dört devrimci ile birlikte firar edip 2 HAZİRAN'da ÇALBAŞI kuşatmasına katılmış 17 EYLÜL 1990 yılında TOKAT'ın ALMUS ilçesinde düşmanın bir karakol baskınında aldığı yara sonucu şehit düşmüştür. Partimizin önderlerinden ordumuzun değerli komutanlarından.

(2) Şahin Yoldaş (İsmail BULUT) Artvin'in ŞAŞAT ilçesinde 1992 yılında HAZİRAN ayında, mayın yaparken elindeki mayının patlamasıyla Doğan KARADAG Yoldaşın şehit olması, kendisinin yaralanması sonucu düşmanın eline esir düştü. Yaralı olmasına rağmen düşman yoğun işkence yapıp birşeyler alamayınca boynunu kırarak işkencede katletildi. Partimizin önderlerinden, ordumuzun Genel Sekreteri ve ordumuzun seçkin komutanlarından. ÇALBAŞI baskınına gerçekleştiren birliğin komutanıdır.

(3) Fırat Yoldaş (Fırat Haşim GÖZOĞLU) ÇALBAŞI baskınında şehit düşen yoldaş.

(4) Nöbetçi Subayı: Nöbet işleriyle uğraşan ve düzenli bir şekilde gitmesini sağlayan yoldaş.

(5) İşçeci, günlük yiyecek ihtiyaçlarımızı gideren ve düzenli gitmesini sağlayan yoldaş.

(6) Konaklama Yeri: Günlük faaliyetimizden sonra araziye çekildiğimizde barınmak, dinlenmek, düşmana saldırmak için, savunma ve saldırıya elverişli yer.

(7) Taktiksel olarak; Partimizin muhtarlık kurumunu ortadan kaldırmak için, kitlelere yaptığı çağrılar sonucu muhtarlar görevlerinden istifa etmişlerdir. Düşman ise silah zoruyla seçim yaptırmaya çalışıyordu ama bu çabalarına rağmen, kitleler sandık başına gitmiyorlardı ve muhtar seçilemiyordu. Bu saldırıda muhtar seçmek için gelen düşman kuvvetlerine 2 HAZİRAN 1990 saat 4.30'da ÇALBAŞI saldırısı gerçekleştirilmiş ve saat 22.30'a kadar devam etmiştir.

(8) Özkan (Ali Asker DOĞAN) 25 HAZİRAN 1991 günü ALİBOĞAZ'da düşmana yapılan saldırıda ve gün boyunca süren çatışmada yaralandıktan sonra üç gün yaşayan iç kanama sonucu şehit olan yoldaş.

(9) Topçu Doğan KARADAĞ Artvin'in ŞAŞAT ilçesinde HAZİRAN ayında mayın yaparken mayının patlaması sonucu şehit olmuştur. Partimizin üyelerinden ve ordumuzun seçkin komutanlarından.

(10) Orhan (Aydin YILDIRIM) Tokat'ın ALMUS ilçesinde 20 MAYIS 1991'de düşmanın esde kurduğu pusu sonucu şehit düştü. Partimizin üyesi ve ordumuzun komutanlarından.

(11) Doktor AYDIN (Hasan TOY) Tokat'ın ALMUS ilçesinde 20 MAYIS 1991'de düşmanın esde kurduğu pusu sonucu Aydın Yoldaşın birlikte şehit düşen yoldaş. Partimizin üyesi ve ordumuzun seçkin komutanlarından.

(12) Makat: Köylerin üzerinde yatmak veya üzerine evya koymak için taraftan yapılmış dişvan türlerindendir.

Bir silah arkadaşı

Baba ERDOĞAN

“Bir Dersim Yetmez. Hedef, Bin Dersim Olmalı” Sözü Sancağımız Olsun!

Komünist önder Baba ERDOĞAN, 1980 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası koşullarında, ülkemiz gerçekliğindeki devrim ve sınıf mücadelesi safarında sonbahar yapıları gibi dökülmelerin yaşandığı ve karşı-devrim rüzgarına kapılıp sağa-sola savrulmaların sonucu devrim safalarına kendi ideolojik ve felsefi idealizmlerini de getiren bilimum revizyonist, oportünist ve reformist tersine, halka ve devrime olan sarsılmaz inancının somut ifadesi olarak, profesyonel faaliyet içinde daha aktif yer almak için gerilla oldu. Devrime ve halka bağlılığın gerekliliği olarak kendisini kısa sürede geliştirerek komutanlık ve partili düzeye erişti.

1987 Ağustos-Eylül aylarındaki canlanma ve atılım döneminde Baba ERDOĞAN komutasındaki gerilla birlikleri büyük-bir başarı performansı göstermişlerdi. Hozat Cezaevi baskını, Çemişgezek Askerlik Şubesi baskını seçim sandıklarının kâçırılması, eylemlerinden bazılarıydı. Manuel DEMİR'e yardımcı olmak amacıyla Aralık 1987'de İstanbul'a geldi. 1988'de TIKKO'un askeri disiplin ve komutanlık vasıflarını en iyi biçimde kullanarak, İzmir'te Kandira gibi bir yeri, TIKKO savaşçılarıyla başarıyla, faşist TC'nin ne kadar kof olduğunu ortaya koydu.

1988 Kışında İstanbul'da yaklaşan Baba ERDOĞAN, işkencecileri kendi inlerinde kızıl direnişle tokatlayıp afaltmıştı. Cezaevi sürecinde de sürdürdüğü amansız mücadele ve ideolojik-siyasi gelişme grafiğinin sürekli ve tutarlı yükselişle (Birlik öncesi) TKP/ML-DABK'in MK tahri üyeliğine seçilmişti. Haziran 89'daki firarından sonra MK Siyasi Büro üyeliğine ve genel sekreter yardımcılığına getirildi.

Konferans kararı gereği 1990 yaz döneminde Karadeniz bölgesine çıkartılan TIKKO gerilla birliğinin komutanı Baba ERDOĞAN'dı. TKP/ML'nin sayılı önderlerinden olan Baba ERDOĞAN komutasındaki TIKKO gerilla birliği, 16 Eylül 1990 günü Tokat'ın Almus ilçesi Gömelönü köyü jandarma karakolunu basmış ve beyaz orduyu belli oranda silahsızlandırmıştı. Faşist-feodal güçlerin birçok kayıp verdiği baskında geri çekilme sırasında da süren çatışmada Baba ERDOĞAN yaralanmıştı. Kan kaybı ve kurşun zehirlenmesi sonucu, ertesi gün, 17 Eylül 1990'da şehit düştü. Baba ERDOĞAN Karadeniz ormanlarına ektiği silahlı mücadele tohumları, bugün kökleşmiş, boy vermiş, gelişmiştir, gelişecektir. (TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı kararıyla) TKP/ML MK Onur Üyesi sıfatıyla komünist önder olarak yaşayacak, savaştacak.

I. Enternasyonal (Uluslararası İşçi Derneği)

Başta Batı Avrupa olmak üzere kapitalizmin geliştiği ülkelerde işçi sınıfı da buna paralel olarak yoğunlaşıyordu. Kapitalist sistemin kronik bunalımları ve genel baskıları işçilerde örgütlenme ve birlikte mücadele etme düşüncesi geliştirmişti. Almanya, İngiltere Fransa vb. birçok ülkede çeşitli işçi dernekleri ku-

Kavganın Güncesi

rulmuştu.

Önceleri salt ekonomik taleplerle hareket eden bu işçi dernekleri, işçi sınıfındaki bilinç düzeyinin yükselmesi ve sınıfsallaşarak yayılmasına paralel olarak politikleştiler.

O yıllarda siyasi mültecilerin merkezi konumundaki Londra'da 1862'de çeşitli ülkelerin sanayi ürünlerinin sergilendiği "Dünya Sergisi" düzenlenmişti. Fransa'dan sergiye gelen işçi delegasyonu İngiliz işçileri ve çeşitli ülkelerin devrimcileriyle burada ilişki kurma olanağı yakalamıştı.

İngiliz işçi sınıfı, İngiltere'nin Amerikan İç Savaşı'nda köleciliğin devamını isteyen Güneylilerin yanında savaşa katılmasını yoğun bir şekilde protesto ederken; 1863'te Polonyalıların Çarlık Rusyası'na karşı ayaklanmalarını da aynı şekilde destekliyorlardı. Polonyalılarla dayanışma eylemleri yürüten diğer bir kesim de Fransız işçileriydi. İngiliz ve Fransız işçileri arasında süren diyalog ve karşılıklı mesajların yüz yüze okunması için 28 Eylül 1864'te Londra'da bir toplantı düzenlenmişti. İngiliz sendikacılar ve işçileriyle bir Fransız işçi delegasyonu'nun yanı sıra Londra'da bulunan Alman, Polonyalı, İtalyan, İsviçreli siyasi mülteciler ile Marks da katılmıştı.

Tüm ülkelerin işçilerinin uluslararası bir işçi örgütü çatısı altında birleşmeleri çağrısının yapıldığı bu toplantı, böylece bir birliğin temeli olarak kabul edildi. Ve bu birliğin tüzük ve gündemini tespit ederek yeni üyelere bulması için bir Geçici Merkez Komitesi (daha sonra adı Genel Konsey olarak değiştirildi) seçildi. Komiteye seçilenler arasında Marks da bulunuyordu.

5 Ekim 1864'te kurulan Genel Konsey (Geçici Merkez Komitesi), Enternasyonal'in ilkelerini belirlemek üzere bir alt komisyon seçti. Bu alt komisyon da seçilen Marks, birinci toplantıya hastalandığı için katılmamıştı. Bu toplantıda hazırlanan iki tüzük örneği de 11 Ekim 1864'teki Genel Konsey toplantısında yetersiz bulunarak, yeniden gözden geçirilmek üzere alt komisyona geri gönderildi.

Alt komisyonun ikinci toplantısına katılan Marks, on maddelik bir tüzük taslağı kaleme aldı. Marks'ın yazdığı yeni bir giriş ve Enternasyonal Kuruluş Hitabı olarak anılan bildiri, bir kaç küçük değişiklikler kabul edildi. Marks'ın geçici tüzüğü daha sonra birkaç küçük değişikliklerle ayrıntılandırılarak Cenevre Kongresi'nden sonra 1871'deki Londra Konferansında Enternasyonal tüzüğü olarak benimsendi.

Marks'ın kaleme aldığı ve "işçi sınıfının kurtuluşu, işçi sınıfının kendisi tarafından gerçekleştirilmek zorundadır" ifadesiyle başlayan Geçici Tüzük'ün girişi, uluslararası işçi hareketinin en önemli belgelerinden biri olarak tarihe geçmiştir. İşçi hareketinin hedefi "... her çeşit köleliğin, tüm toplumsal sefaletin, manevi açılmanın ve siyasal bağımlılığın temelinde yatan emekçinin, üretim araçlarını yani geçim kaynaklarını tekelinde tutanlara olan ekonomik bağımlılıktan kurtulmak" olarak saptanıyordu. Siyasal hareketi... işçi sınıfının bir sınıfı olarak egemen sınıfların karşısına çıktığı ve onları dışardan baskı ile sıkıştırdığı hareket" olarak tanımlayan Marks "her siyasal hareket bir araç olarak bu kurtuluşa tabi olmalıdır" der.

Marks, kaleme aldığı Hitabında kapitalizmin kısa tahlilini ve işçi sınıfının sefaletini tarihesiyle birlikte ayrıntılı olarak yazmıştı. Marks Hitap'ta çeşitli ülkelerin işçi önderlerinin görüşlerine de yer vermişti. Hitap, işçi sınıfının kurtuluşunun ancak uluslararası bir düzeyde gerçekleşebileceği belirlemesi ve "Bütün ülkelerin işçileri, birleşin!" sloganıyla sonlanır.

Marks, Tüzük Girişin'deki ilk üç paragrafta kendi felsefi tarihsel ve politik görüşlerini de içeren Enternasyonal'in temel fikirlerini ifade etmişti. Enternasyonal içindeki akımlar, politika karşıtı kooperatif sosyalizmi, reformist, sendikalist, devrimci, anarşist ve ütopyik görüşlerde olan geniş bir yelpazeyi kapsıyordu. Bu yüzden Enternasyonal Tüzük-

ğünü herkes kendi anlayışı doğrultusunda yorumluyordu.

I. Enternasyonal, 1870'teki Prusya-Fransa arasındaki savaşı önleme çalışmaları konusunda gecikmişti. Ancak Marks o dönem kaleme aldığı "Avrupa ve Birleşik Devletler'deki Uluslararası İşçi Birliği Uyelerine" başlıklı bildirisinde: "Resmi Fransa ile resmi Almanya, kardeşin kardeşi öldürdüğü bir savaşa girerken, işçiler birbirlerine barış ve arkadaşlık mesajları gönderiyorlar. Geçmişin tarihinde eşi olmayan bu büyük gerçek, aydınlık bir geleceğin umudunu gösteriyor. Bu eski toplumun ekonomik yoksulluğuna ve siyasal deliliğine karşı olan ve uluslararası ilkesi barış olan yeni bir toplumun oluşacağını kanıtıyor-bu ilke emektir! Bu yeni toplumun habercisi, Uluslararası İşçi Birliği'dir!" diyordu.

2 Eylül 1872'de Lahey'deki kongre I. Enternasyonal'in son kongresi oldu. Ve 1876'da Philadelphia'da toplanan ve sadece Amerikan Federasyonu'nun katıldığı kongrede I. Enternasyonal'in varlığına resmen son verildi.

Engels Eylül 1874'te kaleme aldığı bir mektubunda "Bu dönem proletaryanın ortak kozmopolit çıkarlarının ön plana geçebildiği bir momentti... Enternasyonal 10 yıl boyunca Avrupa tarihinin bir tarafına, geleceğin olduğu tarafına egemen oldu ve yaptıklarına gururla bakabilir... Ancak o eski biçimiyle artık zamanını doldurdu.. Oyle inanıyorum ki, bir sonraki Enternasyonal-Marks'ın yazdıkları bir kaç yıl etkisini gösterdikten sonra- doğrudan doğruya olacaktır ve bizim ilkelerimizin üzerinde yükselecektir" diyordu.

I. Enternasyonal'in Bakuncilerin ve Blanquicilerin eline geçmesini önlemek amacıyla Genel Konsey'in Londra'dan New York'a taşınmasını önermişti.

I. Enternasyonal dünya işçi sınıfı ile devrimci hareketleri üzerinde eğitici bir rol oynamıştı. Paris Komünü de I. Enternasyonal içinde bulunan farklı siyasal gruplar tarafından farklı farklı yorumlanmış, farklı tavırlar alınmıştı. İdeolojik-siyasi safalar daha da belirginleşmişti. Ayrıca her ideolojik siyasi çevrenin partileşmesinin gerekliliği bilince çıkmış oldu.

Hasan Hakkı ERDOĞAN

Solmayacak Gulasor

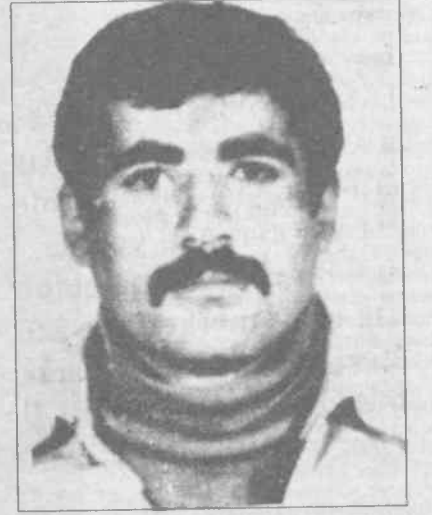
Hasan Hakkı Erdoğan, komünist kişiliğini oluşturan çeşitli meziyetlerinin yanı sıra, özan-sanatçı yönüyle renk katıyordu mücadelesine. Genç yaşında katıldığı bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve komünizm kavgasında 12 Eylül öncesinde de birkaç kez gözaltına alınmıştı. Ancak her defasında başı dik, alnı açık çıkmasını bilmişti bu çetin snavlardan.

Onun azmi ve kararlılığı, zulüm, diktatörlüğü TC'yi çileden çıkarıyordu. İnsanlık onuruna inat kendilerini, zulüm ve işkence aleti/maşası olarak satan polisler tarafından 17.9.1984'de bir hain pusu da ele geçirildi Hasan Hakkı Erdoğan.

Azınca sürdürülen işkenceler karşısında, örnek bir komünist devrimci direniş tavrı sergilemişti. Hasan Hakkı, direnmekle yetinmeyip düşmanlarını en "güçlü" oldukları anlarında da yenmeyi başarmıştı. Kızıl direnişle, işkencede-

ki diğer devrimcilere cesaret ve moral kaynağı olmuş, -sesiyle olsa- ulaşabildiği herkese kızıl direniş ruhu kazandırmaya çalışmış; en zor koşullarda bile devrim mücadelesini sürdürmüş örnek bir insandı.

İnsanlık suçu işlemeyi meslek edinen işkenceci cellatlar, on üç gün boyunca, tüm çabalarına rağmen ulaşamadıkları ve her atışında 'zafer zafer' diye çarpan yüreği 30 Eylül 1984'de katlettiler. Kızıl direnişi ve teslim etmediği onuruyla ölümsüzleşti Hasan Hakkı Erdoğan.

Ali KARADAĞ

Kanları Soğumadan, Asıldı Cellatları Ayaklarından

26 Eylül 1983 sabahıydı. Şafak ılık nefesiyle usul usul üfleyerek gece karanlığını dağıtıyordu. Gece karanlığında ihanet, yine tüm sinsî-iğrençliğiyle hareket halindeydi. Hain ihbarlar bu kez, 200 kişilik bir beyaz orduyu Dersim'in Hozat İlçesi, Esenevler köyünün Amutka mezarına çağırmıştı.

O gece Amutka mezarında konaklayan TKP/ML önderliğindeki TIKKO'nun gerilla birimi kuşatılmıştı. Beyaz ordunun "teslim ol" çağrılarına karşı başeğmez bir inanç ve kararlılıkla şakiyan gerillanın silah sesleri ve şeridi takılı silah gibi gürleyen şarjlarıyla irkilidi şafak. Titredü düşman.

200 kişilik tam teçhizatlı, çelik yelekli beyaz ordu karşısında bir kızıl direniş örneği veren TIKKO gerilla birimi ellerinde silahları, dillerinde sloganlarıyla Dersim topraklarına birer tohum olarak düşerken; yoldaşlarına, direniş geleneğini miras bıraktılar.

TKP/ML üyesi Ali KARADAĞ komutasında savaşan Murat DIRI ve Aziz SUER'den oluşan üç kişilik gerilla birimini ihbar eden iki muhbir, TKP/ML-TIKKO tarafından bir süre sonra ortaya çıkarılarak ayaklarından ağaca asıldıktan sonra kurşuna dizildiler. İhbarcılar, hakettikleri şerefsizlik çukurundaki yerlerini almakta gecikmediler.

Tunceli'nin Çemişgezek ilçesi, Paşalık köyünde doğan Ali KARADAĞ-1974-75 yıllarında başladığı siyasal yaşamında, kısa bir süre sonra TKP/ML safalarında yerini belirlemişti. TKP/ML ve TIKKO'nun çeşitli organlarında görev alan Ali KARADAĞ, 1982-83 yıllarında Dersim 'de Alt Gerilla Bölgesi, Askeri Parti Komitesinde Komutan olarak görev yapıyordu. Kitlelerin, alçak gönüllülüğü, ağırbaşlılığı, fedakarlığı ve kararlılığıyla tanıdığı devrimci komutan, birçok muhbir-ajanının cezalandırılması eylemlerini de gerçekleştirmişti.

Dersim'in Ovacık ilçesinin Teluşağı köyünde doğan Murat DIRI ile yine Dersim'in Hozat ilçesinin Muşkire köyünün Geikysuyu mezarında doğan Aziz SUER, sosyal kurtuluşun ancak TKP/ML önderliğinde gerçekleşebileceğinin bilinciyle yer almışlardı, TKP/ML-TIKKO safalarında. AFC koşullarında sempati-zanı oldukları TKP/ML-TIKKO safalarında gözü pek mücadeleyi seçerek gerilla faaliyetine katılmışlardı. Altıncağ mücadelesindeki kararlılıklarıyla tarihe mal oldular. Ali, Murat, Aziz ve tüm devrim şehitlerini, onları yadetmenin heyecanı ile bir kez daha selamlıyoruz. Anıları andımız olsun.

İSLAMİYET AÇIK GİYİNMEYİ KABUL EDER Mİ?

Refah Partisi neyin peşinde?

Artık caddelerde-sokaklarda,hemen her yerde başı sarıklı,sakallı,şalvarlı, pardesülü erkeklerle ya da boydan boya çarşafılı,pardesülü ve sıkma başlı,türbanlı kadınlara rastlamanız olağan hale geldi. Daha gencecik, ilk eğitim ve oyun çağındaki çocuklar oyundan, eğlenmeden, gülmekten men edilmiş bir ilişkiler ve yasaklar ağı içinde asik suratlı, ürkek ve yabancı bir ruh haliyle bir yerlere gidip geliyorlar.

Öğretim yılı yakında başlıyor. Kayıtlar hızla devam ediyor. Gazeteler imam hatip okullarında kontenjanın dolması nedeniyle tepki gösterdikleri, protesto eylemi yaptıkları yazılıyor.TV 'de öğrenci velileri konuşuyor. Genelde, imam hatip okullarının yetersizliği eleştiriliyor. Biri,20 saatlik yoldan geldiğini, kendi bölgelerindeki okulların çok dolu olduğunu,bir diğeri, bu yıl kaydettiremezse gelecek yıl yeniden geleceğini;bu süre zarfında çocuğunu kura'n kursuna yollayacağını vb.söylüyor... Birazcık çevresine bakan, gazete okuyan herkesin bu gidişatı görmesi mümkündür. Tarikatçılık iyice legalleşti. Şeriatçı eylemler yer yer gündeme işgal ediyor, devlete-hükümeti yönelik dinci eleştiriler otobüste, vapurda vb.rahaatça yapılabiliyor.Refah Partisinin oyları her seçimde artış kaydediyor.

Din damgalı TC özellikle 12 Eylül'den bu yana İslamiyetin toplumda daha da kökleşmesinin yolunu açtı, ona olanaklar sundu. İmam hatip okullarının ve camilerin sayısı çoğaldı, din dersinin zorunlu hale getirilmesi bunun bir göstergesidir.Devlet bununla halkı hem din ahyonuyla uyutma ya çalışıyor hem de müslüman olmayan ya da müslümanlığı o boyutuyla kabul etmeyen halk arasında hoşnutsuzluk ve çelişki yaratıp dikkatleri ulusal ve sınıfsal sorundan uzaklaştırmak istiyor.

TC'nin ya da emperyalist efendilerinin bugünkü çıkarlarının İslam tipi bir şeriatçılığa olmadığı açık. İstedikleri toplumun benninin İslami düşüncelerle uyumunu ama şeriat devleti değil. Zira şeriatın katı kuralları hem kendi yaşamlarını zorlayacak hem de kapitalizmin heran yeni yeni ortaya çıkardığı metaların pazarlanmasını sınırlandırabilecekler. Bu anlamda istedikleri sahte bir şeriatçılıktır. Ki Özal bu için teorisizliğini yaptı,tarikatçılığını öne çıkardı,hac'ca gidip geldi,her fırsatta "Allah'ın ipine sarılın" dedi. Ama bayan Özal hac'dan döndükten sonra kapanmadı bile. Oysa İslamiyette hac'dan sonra kapanmak zorunludur.

Bu işin bir yanı ama bir de diğer yanı vardır ki onu da gözden irak tutmamak gerek. Dini halkı uyutmak için öne süren şeriatçılığa göz yuman devlet gerçek şeriatçılık isteyenlerin gelişmesi tehlikesiyle de karşılaşıyor. Frankeştayn misali yarattıkları canavar kendilerini de zorlamaktadır. Her ne kadar engellemeye çalışsalar da bu durum olmaktadır.

Bir takım gerekçelerle yola çıkıp Türkiye İran olmaz rehavetine kapılmamak gerekir.Zira devletin laikliği kesinlikle sahtedir. Artı bu umutsuzluk içinde insanlarını dine sarılması, oradan da şeriatçıların tuzağına düşmesi pek zor olmamaktadır. Dini fanatizm git-tikçe yayılmaktadır. Eğer bu gelişmeye set çekecek gidişatı ve alternatif devrim olarak koyacak-koyulması gereken MLM hareket

bu konu üzerinde ciddi olarak durmazsa tehlike çok daha büyük boyutlarda kendini gösterecektir. Halk baskıyla, zulümle, aynı zamanda dini inanç bombardımanıyla karambole düşürülecek ve aldatılarak kaldıraç olarak kullanılacaktır. Sözümüz özellikle şeriatçılığa karşı vurdum-duymaz davranan ya da yer yer kullanmaya yeltenen "solcu" hareketlerle ve TC'nin laik olduğunu sanan sözümona aydınlarıdır. Biran önce gerçekler görülmeli ve herkes üzerine düşen görevi yapmalıdır ki "atı alan üsküdarı geçmesin"

Filiz Ergun. Kadınları erkeklerin bir adım gerisinde gören Refah'ın vitrin gülünün başı açık ama beyni kapalıdır

Bu gün devlet içinde bir kesim laiklik söylemleriyle şeriatçılığın yayılmasına göz yumarak bir başka kesim de dincilik yönünü daha net ortaya koymakta ve laiklik sözcüğünü söylemde de olsa literatüründen çıkarmaktadır. Bu gün emniyet teşkilatından eğitime, bir dizi devlet kademeleri dincilerin at oynattıkları alanlar olmuştur. Sivas katliamında dahi polislerin saldırganları içinde yer aldığı,kışkırttığı ispatlanmıştır.

İşte Refah Partisi, devlet içinde kadrolaşarak devleti açık şeriat devleti haline getirmek isteyen bir parti olarak her seçimde oyunu biraz daha arttırmaktadır.

Refah Partisi, literatüründe solcu, yurtsever, anti-emperyalist, anti-kapitalist söylemleri de etkin olarak kullanarak halkın düzene eleştirisinin tercümanı olmaya; geleneksel dini duyguları iyice susturularak, körükleyerek; hatta "modern" yaşama karşı olmadığı gösterilerini yaparak toplumun her kesimine iyiniyet mesajları yollamaktadır. Oya için, güçlenmek için, devlet kademelerine daha bir yerleşmek için "herşey mübah" anlayışıyla hareket etmektedir. Öyleki, komprador burjuvazisinden işçisine, toprak ağasından yoksul köylüsüne; küçük (orta) kapitalistinden esnafına; çarşafılı, sımkabaşlı, türbanlı kadınlardan, modern, başı açık, bol mücevherli kadınlarına... kadar bünyesinde zit kesimleri barındırmaktadır. Ama asıl amacı kesinlikle şeriatçılıktır.

Son olarak; günümüzde kadın olitikaçılar, yani parti vitrininde kadın parlamenter/yada parti yetkilisi bulundurmamak toplumda iyi bir puan topladığından Refah partisi şimdide modern bir vitrin gülü bulmuştur. Erbakan'ın "Refahın Çil-

leri" diye lanse ettiği; Güngören Belediye Meclisi üyesi eski ANAP'lı Filiz ERGUN şimdi Refah'a transefer olmuştur.

Kendisine İslamiyeti rehber aldığını söyleyen Refah'la saçı-başı açık, kollarında altın bilezikler, yüzük ve küpeler olan, denize mayyo ile girebileceğini söyleyen Ergun'un birleşikleri noktalar nelerdir. Yoksa Refah değişiyor, modernleşiyor mu?

Elbetteki hayır. İslamiyette saçını tek telinden tırnağının ucuna kadar kapalı olması gerektiği, erkeklerle tokalaşmanın dahi haram olduğu belirtilen kadın tipi anlayışını savunan Refah elbette değişmiyor, modernleşmiyor. Türban konusunda, olayı dallandırıp budaklandıran, politik malzeme haline getiren ve bunda da İslami kuralları temel aldığını ısrarla belirten, bu nedenle de dinciler tarafından sempatiyle karşılanan Refah'ın özellikle son parlamento seçimleriyle birlikte kitleselleşmek amacıyla, eski iticiliğini ortadan kaldırmak için görünüşte ve söylemde bazı şeyleri değiştirdiğini gözlemleyebiliyoruz. Kitleleri çevresine çekip, ağır ağır etki icra ederek, ürktümayerek kazanma taktiğine başvuruyorlar. Filiz ERGUN bu görünümü ve güveni yaratmada sadece bir araçtır.Bu anlamıyla da şeriatçı çıkar için, şeytani taktikler üretmekte ve Filiz ERGUN'da kullanılmaktadır.

Kullanma işi, Filiz ERGUN açısından da heasplanan bir olgu olduğu için burada karşılıklı kullanmadan söz etmek daha doğru olacaktır. Ancak, Refah'ın çıkarı daha köklü ve tehlikeli olduğu için dikkatler esasa olarak Filiz ERGUN'un birysel çıkarından öte, şeriatçı taktiklere yönelik olmalı; iki yüzlü politikalar teşhir edilmelidir.

İslamiyetin kadına bakışı oldukça kötüdür. Onu değersiz bir varlık olarak görür ve kesinlikle kapamasını ister. Ki, bu kapalılık kadınlara kadar ulaşmada erkekler içinde geçerlidir. İran'da kısa okullu giyen erkekler cezalandırılmaktadır. Kapanmanın böylesine boyutlu olması toplumsal yaşamın dışında kalmak ve erkeklerden soyutlanmış bir yaşam, yaşamın doğasında ters olduğu için kadınlarda olduğu gibi erkeklerde de kişiliğin çarpık gelişmesine neden olmakta, bastırılmış duygular farklı biçimlerde kendini dayatmaktadır.Toplum için tehlike olan şeriatçılık toplumun yarısı olan kadınlara için iki kat daha tehlikeli olmaktadır.

Filiz ERGUN özelinde bir yandan Refah'ın ikiyüzlü oluşu teşhir edilirken diğer yandan ise şeriatçılığın etkisinin kırılması için toplum aydınlatma yolunda çabaları on kat, bin kat daha fazla çoğaltmamız gerektiğini sürekli bilinç üzerinde tutmalıyız. Zira kadını mutsuz olan toplumun erkeği de mutsuzdur.

İslamiyette erkeğin 3 kez "baş"ı sözüyle kadınlara yasaklar çarşaf, türban, başörtüsü...

Kitap

Faşizme ve Alman işgaline karşı Sihalı direnişte kadınlar

Ingrid Strobl

Belge yayınlarının çıkardığı bu kitabı okurken, çok yönlü duyguyu, çelişkiyi, tarihsel yaşanmışlığı, doğru ve yanlış yaklaşımları, kırılganlığı, isyanı, direnişi birarada duymayı ve yaşayabilmeyi.

Yazar kitapta Alman faşizmine karşı genelde kadınların, özelde de ağırlıklı olarak Yahudi kadınların direnişini anlatmıştır. "Erkek yoldaşlar savaşatana sonra kahramanlar olarak yüceltilirken onlar tarihin kararlıklarına gömüldüler. Bu kitap onların susukıyla geçiştirilen ve unuttuğu direnişlerini anlatıyor" der. Ve bu durumun isyanını yaşar. Yer yer feminist ve anarşist çıkışlar yapar, anti-Stalinist tavrı sergiler.

Yazar feminist, anarşist ve anti-Stalinist yaklaşımlarıyla olumsuzluğu düşerken, yaşanmış tarihi, savaşan kadınları su yüzüne çıkarması, tecrübeleri aktarması ve bazı haksızlıklara parmak basması bakımından da olumlu tavrı sergiler. Ve yine yazarın burjuvazinin resmi tarihinde bunlara yer vermemesinin onların sınıf karakterinden kaynaklandığını kavrayamaması yüzünden isyanı daha da büyük olur. Oysa sosyalizm tarihi bizi eksiklikleri taşısa da-ki, bu eksiklik halen yaşanmaktadır ve savaşan kadınlarımız hala tarihteki yerlerini tam anlamıyla alamamıştır-savaşan kadınlara sahip çıkar. Tarihi yaratanlar, emek verenler ve onu değiştirmeye soyunanlar, sosyalistlerin her zaman ilgisiz dahilinde olmuştur.

Yazar genelde yaygın olan su iki anlayışa karşı çıkar: Birincisi, kadınların silahlı savaşta yer almamaları. İkincisi ise, Yahudilerin tümünün hiç direnmeden" koyun gibi mezbahaya gittiği" değerlendirmesi. "Gerçek olan, kadınların da silahlı direnişe katıldığı ve Yahudilerin bazı kesimlerinin direnmesidir" der.

Kitabın vurguladığı bir gerçek de genel olarak direnişi omuzlayanların sol, sosyalist yada komünist olmalarıdır. Ve bunlar faşizme karşı partizan savaşı ve ayaklanmaları örgütleyerek onun gerilemesine ve yenilgiye uğramasına neden olmuşlardır.

Her yönüyle "güçlü", donanımlı olan faşizme karşı savaşımında partizan savaşının önemini su sözlerle vurgular "Partizanlar" pusula'lar da savaşıyorlar. Ansızın ortaya çıkıyor, ateş saçıyor, trenleri raydan çıkarıyor ve sonra yeniden kayboluyorlardı. Hiç kimse onların ne zaman ve nerede yokluktan belireceklerini bilmiyorlardı. "Hükümetlerin ihaneti ve korkaklıklarına rağmen faşizmi yenen yine partizan savaşçıları oldular.

Sıradan, kendi halinde "yoksulluğun, kilisenin, kocanın diktası altında "birçok haktan yoksun olarak yaşayan bu kadınlar, faşizmin saldırılarına karşı direnmek ve onu yok etmek için kendilerini partizan savaşın içinde bulurlar. Ve savaşta harikalar yaratan PARTIZAN KADINLAR olurlar. Doğu'dan batıya; Almanya'da, Sovyetler'de, İspanya'da, Fransa'da, Polonya'da, Yugoslavya'da, Hollanda'da ve birçok yerde hep onlar vardı. Ve bu kadınlar direnişin belkemiğini oluşturdular. "Komiteler oluşturuyor, sähra hastaneleri kuruyor, evlerin, sokakların savunmasını yapıyor, yalnızca yiyecek maddelerini değil, cephane, bilgi dağıtımını örgütüyor, gerekli olan herşeyi üretiyorlardı. Onlar tüm bunlarla yetinmiyor, silaha sarılıp cephede savaşıyorlardı. "Ve bu kadınlar biryandan faşizme karşı savaşırken, biryandan da geleneksel değer yargılarıyla savaşın kadın olarak kendilerini kabul ettirmek zorundaydılar. Her an kendilerini kanıtlama ihtiyacı hissediyorlardı. Zira göstericeklere en ufak bir zaaf kadın cinsine mal edilecekti. Ve işte bu kadınlardan bazıları:

* Niuta Tejteltajm: Varşova yeraltının en başarılı ve en gözüpek savaşçılarından biriydi. Yoldaşları onu "yanan meşale" olarak tanımlıyorlardı.

* Rosario Sonchez Mora: Hazırladığı bombalardan biri elinde patlayınca posta şefi olarak çalışmaya başladı. Yani kursunlar vınlıyarak kullanımın dibinden geçerken mektup ve bilgi dağıtıyordu. Sonra yakalandı ve yıllarca faşist rejimin zindanlarında kaldı.

* Fifi: Madrid'in eski, geleneksel ve yoksul işçi kesiminde büyüdü. İlk isyanı aileden haklılıklara karşı olur. Ama bu başkaldırının tek başına bir anlam taşımadığını fark eder. Kavgasına anlam verecek birşeyler arar. 13 yaşında Komünist partisi gençlik örgütüne katılır. 16 yaşındayken elde silah cephededir artık. Polisler geldiğinde kardeşinin Fifi olduğunu söyler. Onu alıp götürürler. Ama Fifi kalp hastası kardeşinin Gestapo'nun elinde kalmasına dayanamaz, teslim olur. 8 yıl Gestapo zindanlarında kalır, orada direnişi örgütler.

* Julia Manzonal: 11 yaşındayken bir beton fabrikasında çalışmak üzere okuldan ayrılır. 14 yaşında Komünist Gençlik Birliği'ne ve Komünist Sendika (UGT)'ye üye olur. Daha sonra siyasal komiserliğe atanır. Cephede emir yetkisi olan tek kadındır. 1940 ayaklanmasında sorumlu tutulur ve uzun yıllar hapiste yatar. Minik kızını Gestapo zindanlarında kaybeder.

* Truss: Freddie ve Hanie: Kızlar üçlüsü artık efsane olmuşlardır. Her eylemden başarıyla çıkarlar. Daha sonra üslen tarafından özel çıkarları için kullanıldıklarını farkederler. Silah ve gizli belge taşıdıklarını düşünürken açtıkları paketten tütün yada mücevher çıkar. Büyük bir hayal kırıklığı yaşarlar ama yine de faşizme karşı savaşmaktan asla geri kalmazlar.

* Zofi Jomojka: Partizan birlikleri arasında bağlantı kurma görevini üstlendi. Keşif birliği kurarak sabotaj eylemlerine katıldı. Sonra da çarşus ve ajanları öldürmek için özel bir birliğe verildi. Gestapo'nun muhpir ve provokatör listesini ele geçirdi.

* Roza Robota: Bomba kapsülü üreten fabrikadaki kadınları örgütledi. Ve patlayıcıları partizanlara taşıdı, ayaklanmaya önderlik etti. Yakalandığında kimseyi ele vermedi. "Ne yaptığımı ve beni neyin beklediğini biliyorum. Tek isteğim yoldaşlarımın çabalarını devam ettirmesidir. İnsan değerlerinin devam ettiğini bilirse ölüm daha kolaylaşır" diyordu.

* Vitka Kampner: Kendimizi sanki yaşamımızı yitirmiş gibi hissediyorduk. Bu bizim işimizi kolaylaştırıyordu.

"Bu kadınlardan herbiri yaptığı şeyin doğru, gerekli ve insana yararlı tek olasılık olduğundan yüreğinin ta derinliklerine kadar emindi. 16-17 yaşlarındaki kızlar savaşa bir nişanlının yada kocanın peşinden gitmediler. Kendileri inandıkları için gittiler."

Ve parolaları hep şu oldu. "Dava için çalış, kurşunla ölmeyi yeğle, ama asla gaz odasında ölme". Faşizmin iğrenç yöntemlerine karşı cephede savaşan herkese aynı yöntemleri uygulamaları için "insan olduğunuzu asla unutmayın" çağrıları yaptılar.

Kitabın her sayfasında faşizmin iğrenç, insanlık dışı uygulamalarını okuyacak ve aklınız bunları almakta zorlanacaktır. Nazi kamplarında gaz odalarında akıldamaz işkencelerle çocuk, yaşlı-geçmiş milyonlarca insan katledildi. katledilmeyenlerin ise işgücü sonuna kadar sömürüldü. Ve yine savaşın yattığı dejenere bir toplum ortaya çıktı. Herkes birbirinden şüphe eder hale geldi. Smolcowniks denilen şantajçıların varlığı, Yahudileri Gestapo ya ihbar edip ödül alan kelle avcılar, hepsi yaşamış ve hala yaşanan gerçeklerdir. Faşizm yine yıkıp yıkıp zulmediyor, yine insanları köle gibiyasına zorluyor ama nasıllı dün halkların kahramanca direnişi Avrupa'da faşizmi yerlebir ettiyse, bugün de dünyanın her yerinden onurlu direnişler devam ediyor, edecek. Taki sınıfsız toplum kurulana dek.

Mehmet Sincar'ın katli: Faşizmin maskesinde yeni bir gedik

Katillerin eli meclise kadar uzandı.

Ankara-Özgür Gelecek- Faili "meçhul" cinayetlerle ilgili araştırma yapmak için Batman'a giden DEP heyeti 4 Eylül'de saldırıya uğradı. Saldırıda DEP Mardin milletvekili Mehmet Sincar DEP Batman İl Yönetim Kurulu üyesi Metin Özdemir öldü. Batman Milletvekili Nizamettin Toğu da yaralandı.

Görüşüğümüz DEP milletvekili Leyla Zana olayla ilgili "koruma istemediler" biçimindeki TC iddialarına karşı "Peşimizde yüzlerce resmi-sivil görevli vardı. Nereye gitsek peşimizdelerdi. Her hareketimizi kontrol ettiler saldırı zamanı neredeydiler? Saldırıda Olağanüstü Hal Bölge Valiliği önceden haberdardır" diyordu.

Saldırı, Heyet Batman Bankalar Caddesi'nde esnafa görüşürken oldu. Kürt-Ha ve görüşüğümüz tanıklara göre katil, PKK itirafçısı Alaattin Kanat. Kanat'ın bölgede devletin ayrıcalıklı kişilerinden biri olduğu biliniyor. Leyla Zana'ya göre, diğer itirafçılara ve buna meyilli kişilere güven vermek için devlet tarafından özel olarak korunup, kollanan Kanat, belinde silahıyla her yerde devlet gücüyle rahatlıkla geziyor. Cezaevinde olması gerekirken, Kanat, Ankara'da bile bu şekilde geziyor ve kontrogerillanın el attığı gençlerin eğitiminde kullanılıyor.

Sincar'ın cenazesi Ankara'ya 5 Eylül'de getirildi. polis DEP Genel Merkezi'nin çevresini onlarca aracıyla ablukaya aldı. Polisler provakasyon ortamı yaratmaya çalışıyor.

Sincar'ın Cenazesi 7 Eylül'de HEP merkezinde katafalka konulmak isteniyordu ama H. Ü. Hastanahanesi Valiliğin izni olmadan cenazeyi vermeyeceğini duyurdu. Yaşar Kaya'nın devlet yetkilileriyle yaptığı görüşmeler de sonuçsuz kalınca, DEP'liler Genel Merkezdeki boş katafalk önünde saygı duruşu yaptılar.

8 Eylül'de ise DEP'lilerin Maltepe Cami'nde cenaze töreni yapma istekleri valilikçe reddedildi. Bunun üzerine DEP yetkilileri devlete bir tepki olarak, Sincar için hazırlanan fakat boş kalan katafalk önünde saygı duruşu ve saygı geçişi yaptılar.

Aynı gün cenazeyi almak üzere partiye gelenler hiç beklemedikleri ölçüde polisiye tedbirlerle karşılandılar. Bütün semtlerin çıkışlarında belediye otobüsleri bile durdurularak aranıyordu. O sabah hiç bir Ankaralı, polisin elinden geçmeden Kızılay semtine gelemedi. Diğer illerden gelenlerin kente girme şansı daha azdı. Bütün illerinden Ankara'ya geldiği, cenazeye katılacağı tesbit edilen araçlar, emniyet tarafından geri çevriliyordu. İzmir terminalindeki, polis tarafından kulağı çekilen firmalar Ankara bileti isteyenlere kimlik soruyordu. Mardinli bir genci sakıncalı bulan İzmir'deki Varan terminali gence bileti vermeyerek, "Ankara'ya gidemeyeceğini" söylüyordu. İstanbul'dan gelen Mavi Tren'i gar girişinde durduran polis, sadece yaşlı-

ları indirerek yolcularıyla birlikte treni 2 saat kadar gözaltına alıp arama yaptı. DEP Genel Merkezinin bulunduğu Necatibey Caddesi ve ona açılan bütün sokakları sabah erkenden kuşatan polis, panzerleri ve alçaktan tehditkâr bir şekilde uçan helikopterleri ile bölgeye hakim olduğunu hissettiriyordu. Bölgede işyerleri olanlar bile polis barikatını aşip işlerine gidemediler. Bu arada polis kordonunun dışında gösteri yapmak isteyen 1500 kadar DEP'li polis tarafından dövülerek dağıtıldı. Polisin saldırısı sırasında yaralananlar parti binasında tedavi edildi. Sivil bir polis otosuna alınan Batman doğumlu M. Ali Taşdemir kendinde geçene kadar dövüldükten sonra Batıkent'te araçtan atıldı.

Polis bir süre sonra caddeyi trafiğe açtı ama DEP binası önünde bekleyen çoğunluğu gazeteci 100 kadar insana sopalarla, demirlerle saldırdı. İnsafsızca insanları dövdü. Devletin önerdiği, kortejsiz alternatif programı kabul etmeyen DEP yönetimi, valiliğin yaptığı bütün çağrılara rağmen geri adım atmayarak cenazeyi teslim almadı. 9 Eylül gününe kadar bir bekleme sürecine giren DEP yönetimi, kendi programları haricindeki bir programı kabul etmediklerini tekrar tekrar açıklayarak, valiliğin "Cenazeyi biz kaldırırız" tehdidine, "ne yaparsanız yapın" cevabını verdiler.

Geri kalan saatlerde her hangi bir gelişme olmaması üzerine Valilik, "Cenazenin daha fazla morgda kal-

DEP'li görgü tanıkları katilin PKK itirafçısı Alaattin KANAT olduğunu belirtiyorlar.

ması tabben mümkün değil" bahanesiyle bir uçakla cenazeyi Diyarbakır'a gönderdi. 9 Eylül'de Diyarbakır'dan götürülen Sincar'ın cenazesi Kızıltepe'de gömüldü. Bu gelişme üzerine DEP Genel Başkanı Yaşar Kaya, yaptığı açıklamada, "Cenazemizi gassettiler. Artık bizim yapacağımız bir şey yoktur. Madem cenazemizi gassettiler kendileri gömsün. Ne ailesi ne de biz, Diyarbakır'da olsun Kızıltepe'de olsun cenazeyi almayacağız" dedi. Sincar'ın Kızıltepe'deki cenazesine DEP'ten ve ailesinden hiç kimse katılmadı. (Bize göre devrimci olmayan bu tavır TC güçleri karşısında atılmış geri bir adımdır.)

10 Ağustos'ta DEP milletvekilleri, yöneticileri, bazı SHP milletvekilleri, sendikalar ve DKÖ'lerden oluşan 2500 kişilik bir kitle Sincar'ın mezarı başındaandı. Mehmet Sincar'ın ailesinin yas tuttuğu taziye evine ise aynı günün gecesi kontrogerilla olduğu sanılan kimliği belirsiz kişiler tarafından bomba atıldı ve ev bombanın ardından tarandı. Saldırıda 4 kadın bir çocuk yaralandı. Yaralananlardan ikisinin durumunun ağır olduğu gelen bilgiler arasında.

Mehmet Sincar ve Metin Özdemir'in öldürülmesi devrimci-demokrat kamuoyu tarafından geniş tepki ve protestoyla karşılandı. Başta Devrim Sosyalist Basın Platformu (DSBP) olmak üzere birçok çevre katliamı kınayan ve DEP'e dayanışma isteklerini ileten mesajlar yayınladılar.

Polis Necatibey'de acımasızca kitleye saldırdı

Dersim'de hava bombardımanı

Haber Merkezi- Faşist Türk devletinin, genelde Kürdistan'da, özelde de Dersim'de uyguladığı

Dersim halkı bombalamalar yüzünden ormanlara göçtü.

baskılar, bombalamalar ve halkı göçe zorlama politikasını gün geçtikçe daha pervasız bir şekilde uygulamaya devam ediyor.

Faşist Türk devletinin son dönemlerde, bölgedeki dağlık ve ormanlık kesimleri bombalamaya ağırlık vermesi sonucu, geniş ölçekte bir parçası orman yanarak tahrip olmuştur. Dersim halkı bu bombalamalar nedeniyle ormanlara gidemez, dağa, yaylaya çıkamaz duruma gelmiştir.

Son olarak, 10 Ağustos 1993'te Mazgirt'e bağlı Xıran yöresinde Sisik ormanları zirhlı helikopterlerle hava bombardımanına tutulmuştur. Yaklaşık 45 dakika süren bombardıman esnasında atılan roketler, bombalar ve uçaksavar mermileri çevredeki köy evlerinin 300-400 metre yakınlara düşmüştür. Köylülerin buna tepki göstermesi üzerine, "siz teröristleri besliyorsunuz, buradan göçün" denmektedir.

Devletin, radyosu televizyonu, gazetesiyle bölgede yaşanan olayları gizlemesi, faşistlerin o

çekleri yansıtan devrimci sosyalist basına baskı uygulaması sonucu bölgede yaşanan topyekün savaş, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkından gizleniyor.

Öncü önderliğinde halk ordusunun verdiği silahlı mücadelenin yoğunlaşması, düşmanı çileden çıkarmaktadır. Çaresiz vaziyette sağa sola saldıran düşman, devlet terörünü tırmadılmaktadır.

Faşist Türk devletinin dönem dönem faşist yüzünü demokrasi neralarıyla gizlemeye çalışması, bu tür uygulamalarla boşa çıkıyor ve halk kitleleri devletin gerçek yüzünü gün geçtikçe daha iyi görüyor.

Kendisine insanım diyen herkesin, insan olmanın gereği olarak yaşanan bu olaylara seyirci kalmayıp, öncü etrafında kenetlenerek örgütlenip bu tür uygulamalara karşı çıkması ve gerçek kurtuluşu için mücadele etmesi için halka çağrılar yapılır.

Esenyalılılar dayanışma gezisi yaptılar

İstanbul-Özgür Gelecek-Esenyalı Evrensel Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'nin kuruluş çalışmalarını sürdüren Esenyalılar 29 Ağustos günü bir dayanışma gezisi düzenlediler. 300'ü aşkın kitlenin katılımıyla Ballıkayalar'da gerçekleştirilen piknikte, Esenyalı halkının kendi aralarında oluşturmuş oldukları amatör tiyatro toplulukları, bir süre önce Sivas'ta katledilen 37 insanı konu alan ve Brezilya dizilerini eleştirel bakış açısıyla yorumlayan iki ayrı skeç sundular. Davul-zurna eşliğinde halkoyunları oynayan Esenyalıları Grup Munzur söylediği direniş türküleriyle coşturdu.

Böyle bir gezinin ilk kez gerçekleştirildiğini söyleyen Esenyalı sakinlerinden biri: "Bölge halkı köy kültür ve yaşamını kente taşıyan, toplumsal sorunlardan uzak kalan insanları biraraya getirip kaynaştırmak açısından oldukça anlamlı bir gezi oldu" dedi.

Genellikle inşaat işçiliği yaparak geçinen yoksul insanların yaşadığı Esenyalı'da kurulacak olan dernek, insanları kaynaştırmak, sorunlarına ortak çözüm aramak ve kahvelere kapanmış olan insanları buralardan kurtararak, kültürel, sosyal etkinliklerde yer almalarını sağlamak amacıyla kuruluyor.

Derneği tanıtmayı da hedefleyen gezi, Esenyalıların üzerinde olumlu etki bıraktı.

Adana Kamu Çalışanları Platformu yeniden yapılıyor

Adana/Özgür Gelecek-Adana'da kurulmuş kamu sendikalarından 15'i biraraya gelerek Adana Kamu Çalışanları Platformu'nun daha işler hale getirilmesi için çalışmalarına başladı.

Platform dönem başkanı Demiryol-Sen Adana Şube Başkanı Mehmet Akdemir platformun ilkesel birlik çerçevesinde kurulduğunu, grev ve toplu sözleşme mücadelesi veren sendikaların dayanışma ve güç birliğini pekiştirmek amacıyla yeniden bir araya gelindiğini belirtti. Platformun ilk faaliyetlerinin özelleştirmeye karşı ortak mücadeleyi yürütmek ve bu amaçla bir takım eylemliliklere başlamak olduğunu belirten Akdemir devlet güdümlü kamu sendikalarını platforma almama kararı aldıklarını ve belirlenen ilkelere uymayan sendikalara da uyarı, kınama, palatfordan geçici uzaklaştırma şeklinde yaptırımların gündeme geleceğini söyledi.

Mehmet Akdemir platform çalışmalarında özelleştirmeye ilgili olarak, özelleştirmenin gerçek yüzünün çalışanlara ve halka anlatılması için, afiş ve el ilanları bastırarak dağıtacaklarını ayrıca Eylül ayı sonlarında grev ve toplu sözleşme hakkını içeren bir miting düzenlemeyi tasarladıklarını açıkladı.

Adana Kamu Çalışanları Platformunda yer alan sendikalar; Demiryol-Sen, Eğitim-Sen, Sağlık-Sen, Emek-Sen, Maden-Sen, Tüm Haber-Sen, Tüm Banka-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Eğitim-İş, Ener-Sen, Orkam-Sen, Tüm Bel-Sen, Tüm Sosyal-Sen ve Tüm Maliye-Sen'den oluşuyor.

Faik Bulut

KDP Kongresi:
Tehlikeli bir yola giriş

Geçtiğimiz Ağustos ayında, Irak Kürdistanı'nın başkenti Erbil'de Kürdistan Demokrat Partisi (KDP) kongresi yapıldı. Mesut Barzani başkanlığında gerçekleştirilen toplantıya, ilk kez legal ve açık biçimde çok sayıda yabancı siyaset adamı davet edildi. Ayrıca birçok Kürt örgütü de çağrılanlar arasındaydı.

Dikkati çeken şey, KDP kongresi'ne, PKK'nin çağrılmayışı oldu. Yine dikkati çeken şeylerden birisi de, Kürt ve Türk tarihinde ilk kez, Türkiye'den birçok partili milletvekilinin kongreye çağrılmasıydı. Davete icabet edip gidenler arasında SHP, ANAP, DYP gibi iktidar ve ana muhalefet parti milletvekillerinin bulunması özellikle siyasi yönden anlamlıydı ve önemli mesajlar içeriyordu. Burada bir bağlantı kuralım: Bir yandan PKK örgütünün çağrılmaması, öte yandan Türkiye'den neredeyse üst düzeyde Türkiyeli milletvekillerinin çağrılarak kendilerine özel bir önem verilmesi. Bir anlamda el üstünde tutularak izzeti ikranda bulunulması. Buna karşılık DEP gibi Kürt ağırlıklı bir partinin temsilcilerine gereken ilginin gösterilmemesi; DEP Başkanı Yaşar Kaya'nın, protokolün arka sıralarına oturtulması ve gündeme alınmış olan sıralamanın çok gerisinde bir sırada konuşurulması.

Bütün bunlar nasıl açıklanıp yorumlanabilir? Mesele aslında çok yönlüdür. Ama özellikle üç boyutludur.

Birinci Boyut: Uluslararası gelişmelerle yakından ilintilidir. Almanya ve İngiltere, Kuzey Irak diye adlandırılan Güney Kürdistan'da daha fazla inisiyatif kazanmak istemektedir. Bu amaçla, Kürdistan'ın kurulmasına bile onay verebilecek bir tutum içinde. Ne var ki ABD, çıkarları gereği ve bölgedeki dengeleri de gözönüne alarak, şimdilik bu tutumu erken buluyor. Deyim yerindeyse ABD, Arap tarafını (Süudi Arabistan, Suriye, Mısır vb.), Türk tarafını ve Kürt tarafını küstürmeden işi götürme çabasındadır. Çünkü Amerikan yönetimi Kürdistan olgusunu tanımır, bu Irak'ın parçalanması anlamına gelir. Dolayısıyla Türkiye ve Arap tarafı, ABD'den uzaklaşır. Ama aynı zamanda Kürt olgusunu tanımazsa, bu kez Kürt tarafı Amerikan yönetimine uzun süre bel bağlayamaz. Dahası, Kürdistan'a ilişkin gelişmeleri de sürekli bir koz olarak elinde tutarak; bu kozu, zaman zaman Türkiye ve Arap ülkelerine karşı, zaman zaman da Türk ve Arap kozunu Kürtlere karşı kullanma imkanı vardır. Yine ABD, İsrail-Filistin barış görüşmelerinin sonucunu bekleyen bir tutum halindedir. Çünkü bu görüşmeler, aynı zamanda Ortadoğu haritasının yeniden çizimidir. Bu çizimden sonradır ki, ABD hesabını kitabını yeniden yapıp elinde kalan kozları yeniden kullanma eğilimi içine

girebilir. Sözgelimi İsrail-Filistin barışı olursa, ABD'nin Ortadoğu'daki en büyük askeri ve siyasi kozu olan İsrail'in bu önemi azalacak, fakat ekonomik önemi artacak. Buna karşılık Kürtler, ABD için Ortadoğu'daki en büyük askeri ve siyasi kozu oluşturabilirler.

Bu açıdan, ABD işi ağırından alırken İngiltere ve Almanya daha sabırsız davranmaktadır. Almanya, bölgedeki Amerikan pazarlarını kapabilmek amacıyla Suriye, İran ve Türkiye'yi kapsayan büyük ekonomik ve yatırım projeleri peşindedir. İngiltere ise, daha önce Amerika'ya kaptırdığı Ortadoğu silah pazarını yeniden ele geçirme hamlesi içindedir. Bu yüzden Almanya, Türkiye ve Irak hükümetleriyle anlaşılabilir bir Kürt liderliğinin yönetiminde özerk veya bağımsız bir Kürdistan'dan yanadır. Böyle bir Kürdistan, yeni pazarlar ve yeni açılımlar için önemli bir şanstır. Bunun için biçilmiş kaftan ise, şimdilik KDP lideri Mesut Barzani'dir. Çünkü Celal Talabani, halen Amerika'nın adamı olarak bilinir.

Bölgesel Boyut: Bu tutum başlarında "Kurt belası" olan İran, Türkiye ve belli oranda Suriye ile hatta Irak hükümetlerinin işlerine gelmekte. Çünkü Barzani'yi ön plana çıkarıp Kürdistan varlığına "Kuzey Irak sınırları içinde yasal bir statü kazandırma", başta Türkiye olmak üzere İran ve Suriye'nin toprak bütünlüğünü korumak ve Kürt mücadelesinin önünü kesmek demektir. Türkiye'nin ta Ankara'dan

KDP kongresine milletvekili göndermesi, şöyle bir mesaj içeriyor: "Yürü ya Mesut, biz senin yanındayız! Ne olduğu belirsiz Talabani ile şu terörist Apo'ya karşı sonuna kadar seninle. Biz seni hükümdar yaparız. Yeter ki sen Talabani ve Apo'yu tasfiye et ve bu meseleyi çözüver. Kuşkusuz kendini bize kanıtlaman gerek. Nasıl mı? Ondan kolay ne var canım! Hele şu PKK teröristlerini senin bölgeden çıkar. Ya da geçen yıl olduğu gibi, onlarla çatışmaya gir veya birlikte onlarla savaşalım."

Öte yandan Türkiye, Filistin meselesi çözüme kavuşturulmuş, kendini köşeye girmiş hissediyor. Çünkü Filistinlilere verilecek bir özerklik, Türkiye'deki Kürtler için de bir model olabilir. ABD, böyle bir model, Türkiye'ye dayatılabilir. Üstelik Talabani, PKK kozunu, sürekliliği Türkiye'ye karşı kullanabilir. Bağdat hükümeti ise, bunca kuşatma, baskı ve sıkıntı içinde Barzani'yi "ehven-i şer" olarak kabul etmekten çekinmez. Hatta Barzani, kuşatılmış Bağdat'ı Batı'ya açacak kurtarıcı bir pencere veya nefes borusu olarak görüyor. Bütün bu nedenlerle, Ankara-Bağdat-Barzani-Bonn-Tahrân hattında bir ittifak göze çarpıyor.

Ulusal Boyut: Bu da Irak Kürdistanı'ndaki çeşitli siyasal güçlerin iç dengeleriyle yakından ilintili. Talabani, daha önce, birkaç küçük örgütü çevresinde toplayarak güç kazanmıştı. Barzani, İngilizlerin adamı Sami Abdurrahman'ın zaten tükenmiş olan örgütü Yekgirtin'i kendisine katarak sayısal değil ama siyasal bir güç gösterisi yaptı. KDP, artak bundan böyle tek başına iktidara olmayı hedeflediğinden Talabani, "saf dışı kalırım" korkusuyla harekete geçti. İlk kez Süleymaniye'de kitlelere dayanan bir gösteri yaptı ve belki de PKK kozuna sarılacak. Bu kozu, hem Barzani'ye karşı hem de Türkiye'ye karşı fiili olarak kullanacak. Öte yandan Talabani, ABD'ye hala güçlü olduğunu ve PKK'ye hakim olduğunu göstermeye çalışırken, bu arada Barzani'ye oynayan Avrupa ülkeleri ve Irak yönetimini, "oyununuzu bozar, başımıza çalarım hal." şeklinde bir gözdağı vermeye çalışacak.

İç dengelere böylesine bozulmuşken, PKK-KDP arasında bir çatışma olasılığı vardır. Ama çatışmadaki tarafların sıralanışı, daha doğrusu esas tarafların müttefikleri geçen yılki gibi olmayabilirler. Cepheler her an değişebilir. Kaldı ki, çatışmaların sadece PKK-KDP arasında olacağı düşünülemez. Bir KDP-YNK çatışması, Kürdistan iktidarının geleceği açısından kaçınılmaz değilse bile mumhtemeldir. Ve bu sefer Türkiye, alttan alta destekleyip kışkırttığı PKK-KDP çatışmasından umduğunu bulmayabilir.

Çok uluslu teröristler Somali'de

BM tarihinin en iddialı ve özenle hazırlanmış Somali "sözde" umut operasyonu gerçek yüzünü daha fazla gizleyemedi. Her geçen gün daha fazla teşhir oluyorlar ve Somali halkının işgalciler için hazırlanmış olduğu bataklığın derinliklerine daha fazla gömülüyorlar.

ABD'nin kendi generallerinden daha fazla bağlılık gösteren Türk General Çevik Bir, İtalyan Generali Bruno Lio'nun İtalyan hükümetinin kararlarıyla hareket ettiğini ve kendi komutanlık inisiyatifi tanımadığı gerekçesiyle LIO'yu BM'e şikayette bulundu. ABD Dışişleri Bakanı Warren Christopher "Somali'de en yetkili kişinin Çevik Bir'in olduğunu belirterek" İtalyan hükümetinin General Bruno LIO'nun geri çekilmesi ge-

rektiğini söyledi. İtalya, Aidid ve isyancı halkın gücünü, kendi çıkarları doğrultusunda kullanarak, diğer işgalcilerden isyancılar aracılarıyla kurtulup 1960 öncesinde olduğu gibi, Somali'yi sömürgesi durumuna getirme amacıyla, gizli görüşmeler yapmak için general LIO görevlendirilmiştir. Aidid ile İtalyanların pazarlık yapması, ABD emperyalizmini çileden çıkarmıştır. ABD ağızyla konuşan BM Genel Sekreteri Butros GALLİ, İtalyan hükümetini sert bir dille uyararak General LIO'nun Somali'deki görevine son vermesini istedi.

Vahşi çıkarılacak olan yeni dünya düzeni denilen yapılanmanın uygulayıcısı olan BM'nin kime ve neden hizmet ettiği Somali olayıyla daha iyi ortaya çıkmıştır. Somali'nin paylaşımında kendine haksızlık edildiğini düşünen sadece İtalya değil, İngiliz ve Fransızlar da bu hoşnutsuzluk içerisinde, buna rağmen yapılan soygundan ve yağmadan elde edilecek ganimetin hepsini tek başına yutmaya hazırlanan ABD emperyalizmine kaptırmaya hiç niyetleri yok.

BM kisvesi altında Somali'de terör estirerek halkı sindirme ve köleleştirme planları dahilinde yapılan insanlık dışı zulmün organizatörü (uygulayıcısı) Amerikan Amiralı HOWE ile General Montgomery'dir. Bu çeteye sözde komuta eden en uysal, sadık General Çevik Bir, ABD'nin verdiği kuklalık görevini gereği gibi yerine getirerek, Türkiye'li işgalcilerine da, elefentlerine

yanarına mutluluğu tattırmıştır.

İtalyan sömürgeciliğinden 1.7.1960 yılında kurtularak bağımsızlığımıza kavuşan Somali halkı, 33. bağımsızlık yıldönümünü kutlarken arama bahanesiyle, Tank, Helikopter ve zırhlı araçlarla korunan 800 kişilik bir İtalyan birliğine saldıran halk, 3 İtalyan askerini öldürüp 21'ini de yarladı ve birliği çil yavrusu gibi dağıttı. Olaylarda yaklaşık 15 Somali polisi de yaralanırken askerlerin panik halinde kaçarken ateş açması üzerine halktan da 10 kişi hayatını kaybetti. Provakasyon yaratmak için halkın üzerine giden, tüm güçlerine rağmen halkın militanca karşı koymasına İtalyanların amaçlarını boşa çıkardı. İtalyan halkı askeri birliklerin geri çekilmesi yönünde mualefetine karşı, Dışişleri Bakanı Muarizio Mareno "Somali halkının ekonomik ve yaşam standardının iyileşmesi için her türlü işbirliğinden kaçınmaya çağır" diyerek hala dram-komik rolünü oynuyor.

Gittikçe tirmanan muallif hareketi bastırma için dünyanın en büyük teröristi ABD emperyalizmi 13.7.1993'te ayaklanmanın liderlerinden olan Farah Aidid yanlılarına ve halka hedef gözetmeksizin Cobra helikopterleriyle füze yağdırarak 80 kişinin ölümüne 20 kişinin de yaralanmasına neden olarak, insanları susturacağını sana-dursun, yerel halk bir ay içerisinde 35 BM askerini safdışı bırakmış 137'sini de yaralamıştır. Bu da gösteriyor ki ABD emperyalizmi ve çok uluslu çete, Somali halkının bağımsızlık sevdalarına engel olamayacaktır.

Dünya kamuoyuna, Somali'de "anarşi ve şiddete son vermek, siyasi uzlaşma sağlamak, insani yardım ulaştırmak ve halka ülkelerini yeniden inşa etmelerinde yardımcı olmak" amacıyla olduklarını söyleyerek operasyon düzenlediler. Keskin insan hakları savunucusu kesilerek kitlelere hoş görünmeye çalıştılar.

Merkezi Londra'da bulunan Afrika Halkları Adlı İnsan Hakları kuruluğu, BM çetesinin Somali halkına nasıl bir insani yardım ihlas eylediklerini tespit etmiş. Bunlardan bir kısmını, yaratılmı gerektiriyor; BM askeri

rinin halka azgınca saldırdığını belirterek 12-13 Haziran 1993 tarihinde halka ateş açıldı. 17 Haziran 1993 günü bir hastaneye saldırdı düzenlediklerini, 13 Temmuz 1993'te bir binaya yapılan hava saldırısında 54 sivilin yaşamını yitirdiğini (Aynı rakam kızıl haç tarafından da onanmasına rağmen çok uluslu ölüm makinası BM, bu sayının 36 olduğunu iddia etmiştir. (*) Somali'nin güneyindeki liman kenti Kismayu'da görev yapan Belçikalı askerlerin çok sayıda sivilin öldüğünü 7 çocuğu nehre attıklarını, kadınların üzerlerini zorla aradıklarını vb. olayların yoğun olarak yaşandığı ayyık çıkmıştır.

Tespit edilenler bunlar, oysa bunun bu kadarla kalmadığını, halka yapılan zulmün daha vahşi, daha acımasız ve sistemli olduğu bilinmektedir. ancak itinayla gizleme gayretindedir. Bu açıklamaları bile fazla bulan B.M çetesinin sözcüsü Jero Sills New York'ta yaptığı açıklamada "Raporun abartılı ya da kulaktan dolma bilgilere dayanmaktadır" demektedir.

ABD- emperyalist çıkarları için İtalyanlar gibi kendi inisiyatifi doğrultusunda hareket ederek azgınca Somali halkına saldırma-ya devam ediyor. Her ne kadar barış insanlık maskeleriyle Somali'yi işgal ettilerse de, bu ölüm taciri emperyalizmin amacı; Bölge ülkeleri üzerinde baskı uygulayabilmek için stratejik üstünlük elde etmek, ucuz işgücüyle en ileri teknolojiyle yeraltı ve yerüstü zenginliklerini elde etmek, bölge halkı için her zaman tehdit unsuru olarak açık denizlerde günde 1.5 milyar dolar masraflı hayaletiler gemilerine lojistik destek sağlamak ve liman hizmetleri vermesi açısından bulunmaz bir nokta olduğunu tüm kamuoyu bilmektedir.

1960'da İtalyanları topraklarından attığı gibi çok uluslu işgalcileri de atacaktırlar. Amerikan emperyalizmi görünün köyün görünmezliğinde Vietnam cehenneminde yandı gibi, Somali Bataklığında da yitip gidecektir.

(*) Bazı kaynaklara göre bu rakan 80'dir.

International Herald Tribune

ORTA ASYA OLİMPİYATLARI VEYA

Üç senarist üç figüran

Türk egemen sınıfları arasındaki çelişkiler. Azerbaycan-Ermenistan savaşında da her zamanki gibi iki kanat arasında alevlendi. Şahinler kanadı Ermenistan'a askeri bir müdahaleyi "caiz" görürken Güvercinler kanadı daha "aklı selim" davranmayı tercih etti. Ermenistan'ın Azerbaycan'la imzaladığı ateşkese rağmen ilerlemesinden çok İran'ın Azerbaycan'a girmesi Türk egemen sınıflarının paçalarının tutuşmasına neden oldu. Derhal sınırlara askeri birlikler gönderildi ve "konuşlandırıldı." Gerici medya İran'ı karalamaya devam ederken kimi zaman savaş kimi zaman da "Yeni Dünya Düzeni" çerçevesinde "hukuki yatırım"lardan sözetti.

Gerici medyayı takip ederek sorun hakkında Türk egemen sınıflarının ne yapacağını kestirmek mümkün değildir. Şahinler kanadından ANAP Bitlis milletvekili Kâmrân İnan ("nam-ı diğer İdrisi Bitlisi") şöyle diyor: "Bakü'deki darbe Moskova'nın bilgisi altında ve Türkiye'ye karşı yapılmıştır... Tecavüzün başından beri Ankara, Ermenistan'ı vazgeçirici ciddi bir davranış içinde bulunmamış; aksine Ermenistan'a yardımlar yaparak, karşılıklı ziyaretler ve telefonlaşmalarla adeta Ermenilere yeşil ışık yakmıştır... Yapılabilecek çok şey var. Hele bu konudaki BM kararları ortada iken ne yapılması gerektiğini sormak gafletten başka birşey olmaz. Bakın Rusya, eski Sovyet Cumhuriyetlerinin hepsinde etkin ve buralarda tek tek Moskova yanlısı yönetimleri işbaşına getiriyor." Yine aynı kanattan ANAP Genel Başkan yardımcısı Ekrem Pakdemirli, Ermenistan'ın bombalanmasını istedi. Pakdemirli bir soru üzerine, Çiller'in Ermenistan'a savaş açmak için Meclis'e gitmesine gerek olmadığını belirterek, "Onun terör odaklarını vurma yetkisi vardır. Zaten Meclis'e getirirse kendisine hayır diyecek milletvekilinin çıkacağını da zannetmiyorum" dedi. Ortadoğu "uzman"ı Çandar'a göre ise Türkiye, Kafkasya'da Rusya-İran ikilisine karşı "Büyük Oyun" oynamak zorundaydı. Rusya ile boş diyalog bırakılarak Tahran'a gidilmeliydi.

Çandar'ın muradına erdi ama sonuç olumsuzdu. Türkiye İran'a işbirliği teklif etti. Öyle ya hem Kafkasya, hem Orta Asya, hem PKK terörü ve hem de Irak'ın "geleceği" konusunda ortak şeyler yapılabildi. Ama İran "yardım" a ihtiyacı olmadığını net bir şekilde sırtını Almanya'ya yaslanarak dile getirdi.

Türkiye, Azerbaycan'ı kurtarmak istiyordu ama Aliyev buna razı değildi. 4 Eylül'de devlet başkanlığına resmen getirilen Aliyev ilk iş olarak ülkede görevli ve aralarında 200 MHP militanının da bulunduğu 1640 Türk askeri uzman ve gönüllüsünün görevlerine son verdi. Aliyev aynı gün ülkesinin Bağımsız Devletler Topluluğu'na katılması konusunda tam yetki alacaktı.

ÜÇ SENARİST

Türkiye'de Şahinler kanadının savaş çılgınları tam yankılarını bulacakken göze batmayan bir ziyaret gerçekleşti. Ağustos ortalarında Amerikan Kongresi'nin üç üyesi İstanbul'a geldi. Ziyaretçiler pek göze batmamak için olsa gerek hükümetle değil işadamlarıyla

görüşmeye gelmişlerdi. Marmara Bankası'nın Çırağan Sarayı'ndaki davetine Greg Daughin, John Tanner ve Mike Parker katıldılar. Kendisine Amerika'daki Ermeni lobisi tarafından "Türk muamelesi" yapıldığını gülmeyerek anlatan Daughin, "genç Türk işadamları pek ama pek çok girişimci" sözleriyle Marmara Bankası Genel Müdürü Hasip Buldanoglu'nun yüzünü güldürdü. Kendisine Türk muamelesi yapılan Daughin'in gülümsemesine rağmen bundan rahatsız olduğu belliydi. Aşırı girişimcilik ise zarar getirebilirdi.

Rusya Ankara Büyükelçisi Çerņişev de Daughin kadar güler bir yüzle Türk egemen sınıflarına "hukuk" anlatıyordu: "Tek başımıza birşey yapamazsınız. Ortada Moskova anlaşması var. Nahçıvan konusunda bu anlaşmaya göre 5 ülke garantör durumda. Nahçıvan'ın statüsünün değiştirilmesi durumunda yapılabilecek şey bu beş ülkenin biraraya gelerek sorunun çözümünü görüşmeleridir. Ermenistan, Bağımsız Devletler Topluluğu'nun bir üyesidir. Bu ülkeler arasında Savunma İşbirliği Anlaşması vardır. Ermenistan'ın bir saldırı olması durumunda anlaşmaya imza atan 7 devlet yardım etmek durumundadır. "Kısacası Çerņişev Türk egemen sınıflarının olası askeri müdahalesinin kendileri tarafından askerle yanıtlanacağını söylüyordu. Ancak burada daha dikkat çekici olan birşey vardır: Çerņişev neden Nahçıvan'ın statüsünden bahsetme gereği duymuştur? Bunu birazdan göreceğiz.

Üçüncü senaristi bulmak için Kafkasların çok aşağısına, Ortadoğu'ya bakmak gerekiyor. İsrail geçen sayıda belirttiği gibi Filistin "özerkliği" konusunda başarılar elde etti. Suriye'yi sınırlandırdı ve İran'a karşı üstün durumda. İsrail, Kafkasya ve Orta Asya petrollerinden yararlanmak istemektedir. Peki bu nasıl olacaktır?

Bütün bunları anlamak için dikkatimizi daha geniş bir alana

yaymak gerekiyor ve savaş sadece bir sonuçtur.

PAYLAŞILAMAYAN PETROL

Orta Asya steplerinden başlayarak Ortadoğu çölleri kadar uzanan topraklarda, politika iki meta üzerinde şekillenmektedir: Petrol ve su. Türkiye (yani İsrail ve ABD'ye yakın bir Türkiye), bir Bakü-İran-Nahçıvan-Ceyhan hattı projesinin peşindedir. Tahminen 32 milyar varil petrol eşdeğeri sahip olduğu söylenen Kazakistan'ın 5 yıl içerisinde yılda 45 milyon tonluk üretim kapasitesi vardır. 1992 Kasım'ında varılan anlaşmaya göre yapılması gereken Bakü-Ceyhan Hattı, Azeri egemen sınıflarında Rusya yanlısı Aliyev kliginin iktidarıyla hayal olmaktan bile çıktı. Bunun üzerine Türkiye Dışişleri Bakanlığı, Moskova'nın boğazlardan petrol taşınması önerisine karşı Montreaux anlaşmasının "gözden geçirilebileceği"ni koz olarak kullanmaya çalıştı. Bu anlaşmanın gözden geçirilmesi demek Rusya'nın büyük tanker filolarının sınırlı geçişi anlamına gelecekti. Ancak Rusya Bakü Büyükelçisi Şonıyya verdiği bir basın demeciyle pazarlık gücünü ortaya koydu: "Bakınız, eğer bazı teknik güçlükler varsa bunu herkes anlayabilir. Fakat 'Biz bu petrolü boğazlardan geçirmeyelim, yalnız boru hattıyla geçirelim' şeklinde bir tutumda ısrar edilirse Rusya'nın da bazı ısrarları olabilir.

Bu arada muhafazakar çizgisizle tanınan Ordu gazetesi Krasnaya Zvezda (Kızıl Yıldız), ABD'nin Rusya ve komşularının işleri üzerinde doğrudan müdahaleyi öngören planlar yaptığını yazdı. Eski Yugoslavya toprakları üzerinde savaşa müdahale etmemekle suçlanan ABD'nin aynı hatayı eski Sovyet toprakları üzerinde tekrar etmek istemediği, sözkonusu yazıda özellikle vurgulanıyordu. ABD Dışişleri Bakanlığı'ndan bir

sözleri "Eski Sovyet Cumhuriyetlerinin bazılarında giderek tirmanan birçok çatışmayı durdurmak için çalışmamız sürüyor. Bu çalışmalar yalnız Gürcistan'la sınırlı değil, Abhazya ve Tacikistan'la da ilgili." diyor. Bakanlık sözcüsü Mc Curry, özellikle Gürcistan, Tacikistan ve Dağlık Karabağ bölgelerinde faaliyet gösterdiklerini açıklamakta bir sakınca görmüyor. Geçtiğimiz ay Fred Woodruff adlı CIA ajanı Amerikalı diplomat Gürcistan'da öldürülmüştü. Pentagon'un resmen kabul ettiği haberlere göre Bill Clinton bölgede daha müdahaleci olmayı öngören bir politika ile yeni bir CIA operasyonunu bu olay üzerine onaylamıştır. Bu çerçevede Gürcistan'a güvenlik danışmanı olarak Amerikan ordusundan özel birlikler yerleştirildi bile. Yani ABD tüm Kafkasya'da kozlarını oynamaktadır. 7. sayımızda, Ermenistan ve Azerbaycan üzerindeki oyunları ortaya koymuş ve şöyle demiştik: "Bu oyun birinci tiyatroyun son sahnesidir. İkinci oyunun zemini tüm Kafkasyadır. senaryosu ise daha çok kan, açlık, sefalet ve sonuç olarak emperyalist rekabete hizmettir."

YARIN NE OLUR?

Rusya Ankara Büyükelçisi Çerņişev'in Nahçıvan'ın statüsüyle ilgili sözlerine dikkat çekmiştik. Ayrıca ABD patentli ve Nahçıvan'ı da içine alan bir petrol boru hattının tasarımı sözkonusuydu. Bu tasarımdan, İsrail, Kızıldeniz veya Akdeniz limanları aracılığıyla yararlanmak istemektedir. Yani senaryoların tümünde Nahçıvan'ın "statü değişikliği" yer almaktadır. Bugünden şunu kesinlikle söyleyebiliriz: Nahçıvan şekil olarak Azerbaycan toprakları içerisinde kalsa bile (ki bu zayıf bir ihtimaldir.) öz itibarıyla bir emperyalist ili olacaktır.

ABD'nin Kafkasya'daki çalışmalarını kendisi için olumlu sonuçlar vermektedir. Gürcistan Devlet

"Yeni Dünya Düzeni" ekseninde petro-dolarlar için daha nice acıların yaşanacağını bilmek için kahin olmaya gerek yok. Ulusal boğazlaşmalar bir tarafa bırakılıp Enternasyonalist proletarya önderliğinde savaşılmadıkça mazlum halklar daha çok acılar yaşayacaktır.

Başkanı Şevardnadze'nin korumaları bile ABD'de eğitimlenmektedir. Ve Amerikan özel birliğinin Gürcistan'da bulunması devlet başkanı tarafından onaylanmıştır. ABD, Şevardnadze'nin iktidardan uzaklaştırılması olasılığı karşısında Gürcistan'ın "Bir diğer Somali" olmaya aday olduğunu açıkça söylüyor ve bu çok uzak değil. RAND raporlarına göre Şevardnadze yönetimi desteklenmekle birlikte ülkede şu anda siyasi kararları uygulayabilecek bir devlet otoritesi yok. Zaten Şevardnadze de kısa bir süre önce ülkenin kaosa sürüklendiğini ve hükümetin devrilme tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu açıklamıştı.

Ermeni saldırıları karşısında başta sessiz kalan İran, çarpışmaların kendi sınırlarına yaklaşması üzerine caydırıcı olmaya kararlıdır. Dışişleri Bakanı Ali Ekber Velayeti'nin açıklamaları, İran'ın Ermeni saldırıları karşısında seyirci kalamayacağı şeklindedir. İran, kuzey sınırından yaklaşık 4 kilometre içeri girerek bir tampon bölge yaratma çabası içerisinde. Ermenistan, sınır üzerindeki bir barajı işlevsiz hale getirmiştir. Diğer baraj Aras nehri üzerindedir ve bir savaş bahanesi olabilecek kadar önemlidir. Ermenistan saldırı hattını kuzeye kaydırmaz veya durmaz ise (ki büyük olasılıkla durmayacaktır), İran müdahale edecektir. Zaten ABD'nin istediği de budur.

Türkiye, Rusya ile pazarlıklarını daha ılımlı (yani Güvercinler kanadı doğrultusunda) bir siyasetle sürdürmek zorunda kalmıştır. Çiller Moskova'dan eli boş dönmektedir. Fakat sınıra yapılan yığınak özellikle Ermenistan'a karşı değildir. Yığınak bizzat İran'ın hareketlenmesine karşı yapılmıştır ve olası bir çatışmada Türkiye Körfez Savaşında olduğu gibi aktif cephe gerisi rolünü oynamacaktır.

Yazımızda üç senaristen bahsettik ama üç figüranı açıklamadık. Onları bulmak pek zor olmasa gerek.